

IEREMIA

1

1. Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preoții din Anatot, din țara lui Beniamin.
2. Cuvântul Domnului i-a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui,
3. și pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, pînă la sfîrșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, pînă pe vremea cînd a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea.
4. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
5. „Mai bine înainte ca să te fi întocmit în pîntecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pîntecele ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem prooroc al neamurilor.“
6. Eu am răspuns: „Ah! Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sînt un copil.“
7. Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice: „Sînt un copil,“ căci te vei duce la toți aceia la cari te voi trimete, și vei spune tot ce-ți voi porunci.
8. Nu te teme de ei; căci Eu sînt cu tine ca să te scap, - zice Domnul. -
9. Apoi Domnul Și-a întins mîna, și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: „Iată, pun cuvintele Mele în gura ta.
10. Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărîmi, și să nimicești, să zidești și să sădești.
11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Ce vezi, Ieremio?“ Eu am răspuns: „Văd un veghetor.“
12. Și Domnul mi-a zis: „Bine ai văzut; căci Eu veghez asupra Cuvîntului Meu, ca să-l împlinesc.“
13. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel: „Ce vezi?“ Eu am răspuns: „Văd un cazan clocotind, dinspre miază-noapte.“
14. „Și Domnul mi-a zis: „Dela miazănoapte va izbucni nenorocirea peste toți locuitorii țării.
15. Căci iată, voi chema toate popoarele împărățiilor dela miazănoapte, zice Domnul; ele vor veni, și își vor așeza fiecare scaunul de domnie la intrarea porților Ierusalimului, împotriva tuturor zidurilor lui dejur împrejur, și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.
16. Îmi voi rosti judecățile împotriva lor, din pricina întregii lor răutăți, pentru că M-au părăsit și au adus tămîie altor dumnezei și s'au închinat înaintea lucrării mînilor lor.
17. Dar tu, încinge-ți coapsele, scoală-te, și spune-le tot ce-ți voi porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac să tremuri înaintea lor.
18. Iată că în ziua aceasta te fac o cetate întărită, un stîlp de fier și un zid de aramă, împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva căpeteniilor lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.
19. Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sînt cu tine, căci Eu sînt cu tine, ca să te scap, zice Domnul.“

2

1. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Du-te, și strigă la urechile cetății Ierusalimului: „Așa vorbește Domnul: „Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai cînd erai tînără, de iubirea ta, cînd erai logodită, cînd Mă urmași în pustie, într-un pămînt nesămănat.
3. Atunci Israel era închinat Domnului, era cele dintîi roade ale lui; toți cei ce mînceau din ele se făceau vinovați și venea nenorocirea peste ei, zice Domnul.“
4. „Ascultați Cuvîntul Domnului, casa lui Iacov, și voi, toate familiile casei lui Israel!
5. Așa vorbește Domnul: „Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în Mine, de s-au depărtat de Mine, și au mers după nimicuri și au ajuns ei înșiși de nimic?
6. Ei n-au întreat: „Unde este Domnul, care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a povățuit prin pustie, printr-un pămînt uscat și plin de gropi, printr-un pămînt unde domnește seceta și umbra

morții, printr-un pământ pe unde nimeni nu trece și unde nu locuiește nici un om?“

7. „V-am adus într-o țară ca o livadă de pomi, ca să-i mâncați roadele și bunătățile; dar voi ați venit, Mi-ați spurcat țara și Mi-ați prefăcut moștenirea într-o urfciune.

8. Preoții n-au întrebat: „Unde este Domnul?“ Păzitorii Legii nu M-au cunoscut, păstorii sufletești Mi-au fost necredincioși, proorocii au proorocit prin Baal, și au alergat după cei ce nu sînt de niciun ajutor.“

9. De aceea, Mă voi mai certa cu voi, zice Domnul, și Mă voi certa cu copiii copiilor voștri.

10. Treceți în ostroavele Chitim, și priviți! Trimeteți la Chedar, uitați-vă bine, și vedeți dacă s-a întîmplat acolo așa ceva:

11. și-a schimbat vreodată un popor dumnezeii, măcarcă ei nu sînt dumnezei? Dar poporul Meu și-a schimbat Slava, cu ceva care nu este de niciun ajutor!

12. Mirați-vă de așa ceva, ceruri, înfiorați-vă de spaimă și groază, zice Domnul.“

13. „Căci poporul Meu a săvîrșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, cari nu țin apă.“

14. „Este Israel un rob cumpărat, sau fiu de rob născut în casă?“ „Atunci pentru ce a ajuns de pradă?“

15. „Niște pui de lei mugesc și strigă împotriva lui, și-i pustiesc țara; cetățile îi sînt arse și fără locuitori.

16. Chiar și cei din Nof și Tahpanes îți vor zdrobi creștetul capului.

17. Nu ți-ai făcut tu singur lucrul acesta pentru că ai părăsit pe Domnul, Dumnezeul tău, cînd te îndrepta pe calea cea bună?

18. Și acum, ce cauți să te duci în Egipt, să bei apa Nilului? Ce cauți să te duci în Asiria, să bei apa râului?

19. Tu singur te pedepsești cu răutatea ta și tu singur te lovești cu necredincioșia ta, și vei ști și vei vedea ce rău și amar este să părăsești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să n-ai nici o frică de Mine, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor.“

20. „De mult ți-ai sfărîmat jugul, ți-ai rupt legăturile, și ai zis: „Nu mai vreau să slujesc ca un rob!“ Căci pe orice deal înalt și supt orice copac verde, te-ai întins ca o curvă.

21. Te sădisem ca o vie minunată și de cel mai bun soi: cum te-ai schimbat și te-ai prefăcut într-o coardă de viță sălbatică?

22. Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămînea scrisă înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.“

23. „Cum poți să zici: „Nu m-am spurcat, și nu m-am dus după Baali?“ Privește-ți urma pașilor în vale, și vezi ce ai făcut, dromaderă iute la mers și care bați drumurile și le încrucișezi!

24. Măgăriță sălbatică, deprinsă cu pustia, care gîfăie în aprinderea patimei ei, cine o va împiedeca să-și facă pofta? Toți cei ce o caută n-au nevoie să se ostenească: o găsesc în luna ei.

25. Nu te lăsa cu picioarele goale, nu-ți usca gîtlejul de sete! Dar tu zici: „Degeaba, nu! Căci iubesc dumnezeii străini, și vreau să merg după ei.

26. Cum rămîne uluit un hoț cînd este prins, așa de uluiți vor rămînea cei din casa lui Israel, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor.

27. Ei zic lemnului: „Tu ești tatăl meu!“ Și pietrei: „Tu mi-ai dat viața!“ Căci ei Îmi întorc spatele și nu se uită la Mine. Dar cînd sînt în nenorocire, zic: „Scoală-Te și scapă-ne!“

28. Unde sînt dumnezeii tăi, pe cari ți i-ai făcut? Să se scoale ei, dacă pot să te scape în vremea nenorocirii! Căci cîte cetăți ai, atîția dumnezei ai, Iuda!“

29. „Pentruce vă certați cu Mine? Toți Mi-ați fost necredincioși, zice Domnul.“ -

30. „Degeaba v-am lovit copiii; n-au luat seama la certare; sabia voastră a mîncat pe proorocii voștri, ca un leu nimicitor.

31. O, neam rău de oameni, uitați-vă bine la Cuvîntul Domnului, care zice: „Am fost Eu o pustie pentru Israel, sau o țară plină de întunec besnă? Pentruce zice atunci poporul Meu: „Sîntem slobozi, nu voim să ne întoarcem la Tine“

32. Își uită fata podoabele, sau mireasa brîul? Dar poporul Meu M-a uitat de zile fără număr.

33. Ce bine știi să-ți întocmești căile cînd este vorba să cauți ce iubești! Chiar și la nelegiuire te

deprinzi.

34. Pînă și pe poalele hainei tale se află sîngele sărmanilor nevinovați, pe cari nu i-ai prins făcînd nici o spargere.

35. Și cu toate acestea, tu zici: „Da, sînt nevinovat! Să se întoarcă acum mînia Lui de la mine!“ Iată, Mă voi certa cu tine, pentrucă zici: „N-am păcătuit!“

36. Pentru ce atîta grabă ca să-ți schimbi drumul? Din Egipt îți va veni rușinea, cum ți-a venit și din Asiria!

37. Tot deacolo vei ieși, cu mîinile pe cap; căci Domnul leapădă pe aceia în cari te încrezi, și nu vei izbuti cu ei.“

3

1. „El zice: „Cînd se desparte un bărbat de nevastă-sa, pe care o părăsește, și ea ajunge nevasta altuia, se mai întoarce bărbatul acesta la ea? N-ar fi chiar și țara aceea spurcată? și tu, ai curvit cu mulți ibovnici, și să te întorci iarăș la Mine?- zice Domnul.“ -

2. „Ridică-ți ochii spre înălțimi, și privește: unde n-ai curvit? Te țineai la drumuri, ca Arabul în pustie, și ai spurcat țara prin curviile tale și cu răutatea ta!

3. Măcar că ploile au fost oprite, și ploaia de primăvară a lipsit, totuș tu ți-ai păstrat fruntea de curvă, și n-ai vrut să ai rușine!

4. Acum, nu-i așa? strigi la Mine: „Tată! Tu ai fost Prietenul tinereții mele!“

5. Își va ținea El mînia pe vecie? „O va păstra El totdeauna?“ Iată, așa ai vorbit, și totuș ai făcut lucruri nelegiuite, cît ai putut!“

6. „Domnul mi-a zis, pe vremea împăratului Iosia: „Ai văzut ce a făcut necredincioasa Israel? S-a dus pe orice munte înalt și supt orice copac verde, și a curvit acolo.

7. Eu ziceam că dupăce a făcut toate aceste lucruri, se va întoarce la Mine. Dar nu s-a întors. Și sora ei, vicleana Iuda, a fost martoră la aceasta.

8. Și cu toate că a văzut că M-am despărțit de necredincioasa Israel, din pricina tuturor preacurviilor ei, și i-am dat cartea ei de despărțenie, totuș soru-sa, vicleana Iuda, nu s-a temut, ci s-a dus să curvească la fel.

9. Și astfel, prin necurăția ei strigătoare, Israel a spurcat țara, a preacurvit cu piatra și lemnul.

10. Cu toate acestea, vicleana Iuda, sora ei, nu s-a întors la Mine din toată inima ei, ci cu prefăcătorie, zice Domnul.“

11. Domnul mi-a zis: Necredincioasa Israel pare nevinovată față de vicleana Iuda.

12. Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte, și zi: Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul.“ „Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sînt milostiv, zice Domnul, și nu țin mînie pe vecie.

13. Recunoaște-ți numai neleguirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, supt orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.“

14. „Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sînt Stăpînul vostru, Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie, și vă voi aduce înapoi în Sion.

15. Vă voi da păstori după inima Mea, și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune.

16. Cînd vă veți înmulți și veți crește în țară, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul legămîntului Domnului, și nu-i va mai veni nimănui în gînd, nu-și vor mai aduce aminte de el, nu-i vor mai simți lipsa, și nici nu vor mai face altul.

17. În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului; toate neamurile se vor strînge la Ierusalim, în Numele Domnului, și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele.

18. În zilele acelea, casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și vor veni împreună din țara de la miazănoapte, în țara pe care am dat-o în stăpînire părinților voștri.

19. Eu ziceam: „Cum să te pun printre copiii Mei, și să-ți dau o țară plăcută, o moștenire, podoabă între podoabele neamurilor? Mă gîndeam că Mă vei chema: „Tată!“ Și nu te vei mai abate de la Mine.

20. Dar, cum este necredincioasă iubitelui său o femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!“
21. „Un vuiet se aude pe înălțimi: sînt plînsetele și rugămințile de iertare ale copiilor lui Israel; căci și-au sucit calea, și au uitat pe Domnul, Dumnezeuul lor.
22. „Întoarceți-vă, copii răzvrătiți, și vă voi ierta abaterile. - „Iată-ne, venim la Tine, căci Tu ești Domnul, Dumnezeuul nostru.“
23. „ În adevăr, zădarnic se așteaptă mîntuire de la dealuri și de la mulțimea munților; în adevăr, în Domnul, Dumnezeuul nostru, este mîntuirea lui Israel.
24. Idolii, dimpotrivă, au mîncat rodul muncii părinților noștri, din tinereța noastră, oile și boii lor, fiii și fiicele lor.
25. Să ne culcăm în rușinea noastră, și să ne învelim cu ocară noastră, căci am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeuului nostru, noi și părinții noștri, din tinereța noastră și pînă în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeuului nostru.“

4

1. „Israele, de te vei întoarce, dacă te vei întoarce la Mine, zice Domnul, dacă vei scoate urîciunile tale dinaintea Mea, nu vei mai rătăci.
2. Dacă vei jura: „Viu este Domnul!“ cu adevăr, cu neprihănire și cu dreptate, atunci neamurile vor fi binecuvîntate în El, și se vor făli cu El
3. „Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: „Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu sămănați între spini!
4. Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva să izbucnească mînia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!“
5. „Dați de știre în Iuda, vestiți la Ierusalim, și spuneți: „Sunați din trîmbiță în țară!“ „Strigați în gura mare, și ziceți: „Strîngeți-vă și haidem în cetățile întărite!“
6. „Înălțați un steag spre Sion, fugiți și nu vă opriți! Căci de la miazănoapte aduc nenorocirea și un mare prăpăd.
7. Leul se aruncă din tufarul său, nimicitorul neamurilor a pornit, și-a părăsit locul, ca să-ți pustiască țara, să-ți dărîme cetățile, și nimeni să nu mai locuiască în ele.
8. De aceea, acoperiți-vă cu saci, plîngeți și gemeți; căci mînia aprinsă a Domnului nu se abate de la noi.
9. „În ziua aceea, zice Domnul, împăratul și căpeteniile își vor pierde inima, preoții vor rămînea încremeniți, și proorocii uimiți.
10. „Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ai înșelat în adevăr pe poporul acesta și Ierusalimul, cînd ai zis: „Veți avea pace!“ Și totuș sabia le amenință viața.
11. În vremea aceea, se va zice poporului acestuia și Ierusalimului: „Un vînt arzător suflă din locurile înalte ale pustiei pe drumul fiicei poporului Meu, nu ca să vînture nici ca să curețe grîul.
12. Ci un vînt năpraznic vine de acolo pînă la Mine! Acum le voi rosti hotărîrea!“
13. „Iată, nimicitorul înaintează ca norii; carăle lui sînt ca un vîrtej, caii lui sînt mai ușori decît vulturii.“ „Vai de noi, căci sîntem prăpădiți!“ -
14. „Curățește-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii mîntuit! Pînă cînd vei păstra gînduri nelegiuite în inima ta?“
15. „Căci un glas care pornește de la Dan și vestește nenorocirea, o vestește de la muntele lui Efraim.
16. „Spuneți lucrul acesta neamurilor, faceți-l cunoscut Ierusalimului. „Vin niște împresurători dintr-o țară depărtată, și strigă împotriva cetăților lui Iuda.
17. Ca cei ce păzesc un ogor, ei înconjoară Ierusalimul, căci s-a răzvrătit împotriva Mea, zice Domnul.“ -
18. „Acesta este rodul căilor și faptelor tale, este vina răutății tale, dacă este așa de amar, și te pătrunde pînă la inimă.“

19. „Măruntaiele mele! Măruntaiele mele! Cum mă doare înlăuntrul inimii mele! Îmi bate inima, nu pot să tac! Căci auzi, suflute, sunetul trâmbiței, și strigătul de război.
20. Se vestește dărîmare peste dărîmare, căci toată țara este pustiită; colibele îmi sînt pustiite deodată, și corturile într-o clipă!
21. Pînă cînd voi vedea steagul filfăind și voi auzi sunetul trâmbiței?“ -
22. „Căci poporul Meu este nebun, nu Mă cunoaște; sînt niște copii fără minte și lipsiți de pricepere; sînt meșteri să facă răul, dar nu știu să facă binele.“ -
23. „Mă uit la pămînt, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit!
24. Mă uit la munți, și iată că sînt zguduiți; și toate dealurile se clatină!
25. Mă uit, și iată că nu este niciun om; și toate păsările cerurilor au fugit!
26. Mă uit, și iată, Carmelul este un pustiu; și toate cetățile sale sînt nimicite înaintea Domnului, și înaintea mîniei Lui aprinse!“
27. „Căci așa vorbește Domnul: „Toată țara va fi pustiită; dar nu o voi nimici de tot.
28. Din pricina aceasta, țara este în jale, și cerurile sus sînt întunecate; căci Eu am zis, am hotărît lucrul acesta, și nu-Mi pare rău de el, nu Mă voi întoarce.“ -
29. „La vuietul călăreților și arcașilor, toate cetățile fug; se ascund în păduri și se suie pe stînci; toate cetățile sînt părăsite, nu mai au locuitori.
30. Și tu, pustiito, ce vei face? Te vei îmbrăca în cîrmîz, te vei împodobi cu podoabe de aur, îți vei sulimeni ochii; dar degeaba te vei înfrumuseța: ibovnici tăi te disprețuiesc, și vor să-ți ia viața.
31. Căci Eu aud niște țipete ca ale unei femei în chinurile nașterii, țipete de durere ca la cea dintîi facere. Este glasul fiicei Sionului, care suspină și întinde mîinile, zicînd: „Nenorocita de mine! Mor din pricina ucigașilor!“

5

1. „Cutreierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă, întrebați și căutați în piețe, dacă se găsește un om, dacă este vreunul care să înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta Ierusalimul.
2. Chiar cînd zic: „Viu este Domnul!“ ei jură strîmb.
3. „Doamne, nu văd ochii Tăi adevărul? Tu-i lovești și ei nu simt nimic; îi nimicești, și nu vor să ia învățătură; iau o înfățișare mai tare de cît stîncă, nu vor să se întoarcă la Tine.“
4. „Eu ziceam: „Numai cei mici sînt așa; ei lucrează fără minte, pentru că nu cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!
5. Mă voi duce deci la cei mari, și le voi vorbi; căci ei cunosc calea Domnului, Legea Dumnezeului lor!“ „Dar toți au sfărîmat jugul, și au rupt legăturile.
6. De aceea îi omoară leul din pădure, și-i nimicește lupul din pustie. Stă la pîndă pardosul înaintea cetăților lor: toți cei ce vor ieși din ele vor fi sfîșiati; căci fărădelegile lor sînt multe, abaterile lor s’au înmulțit!“
7. „Cum să te iert? - zice Domnul - Copiii tăi M-au părăsit, și jură pe dumnezei cari n-au ființă. Și după ce le-am primit jurămintele, se dedau la preacurvie, și aleargă cu grămada în casa curvei!
8. Ca niște cai bine hrăniți, cari aleargă înapoi și încolo, fiecare nechează după nevasta aproapelui său.“
9. „Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea popor?“
10. „Suiți-vă pe zidurile ei și dărîmați, dar nu nimiciți de tot! Luați-i butucii aceștia, căci nu sînt ai Domnului!
11. Căci casa lui Israel și casa lui Iuda Mi-au fost necredincioase, zice Domnul.“
12. „Ei tăgăduiesc pe Domnul și zic: „Nu este El! Și nu va veni nenorocirea peste noi; nu vom vedea nici sabia nici foametea.
13. Proroocii sînt vînt, și nu Dumnezeu vorbește în ei. Așa să li se facă și lor!“
14. „Deaceia așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor: „Pentru că ați zis lucrul acesta, iată, Cuvîntul Meu îl fac foc în gura ta, și poporul acesta lemne, ca să-i ardă focul acesta.
15. Iată, aduc de departe un neam împotriva voastră, casă a lui Israel, - zice Domnul - un neam tare,

un neam străvechi, un neam a cărui limbă n' o cunoști, și ale cărui vorbe nu le pricepi.

16. Tolba lui cu săgeți este ca un mormînt deschis; toți sînt niște viteji.

17. El îți va mânca secerișul și pînea, îți va mânca fiii și fiicele, îți va mânca oile și boii, îți va mânca via și smochinul; și îți va trece prin sabie cetățile întărite, în cari te încrezi.

18. Dar, și în zilele acelea, zice Domnul, - nu vă voi nimici de tot.

19. Dacă veți întreba atunci: „Pentru ce ne-a făcut toate acestea Domnul, Dumnezeul nostru?” „Așa le vei răspunde: „După cum voi M' ați părăsit și ați slujit unor dumnezei străini în țara voastră, tot așa, acum veți sluji unor străini într' o țară care nu este a voastră!”

20. „Spuneți lucrul acesta casei lui Iacov, vestiți-l în Iuda, și ziceți:

21. „Ascultați lucrul acesta, popor fără minte, și fără inimă, care are ochi și nu vede, urechi și n-aude!

22. „Nu voiți să vă temeți de Mine, zice Domnul, nu voiți să tremurați înaintea Mea?” Eu am pus mării ca hotar nisipul, hotar vecinic, pe care nu trebuie să-l treacă. Și chiar dacă valurile ei se înfurie, totuș sînt neputincioase; urlă, dar nu-l trec.

23. Poporul acesta însă are o inimă dîrză și răzvrătită; se răscoală, și pleacă,

24. și nu zic în inima lor: „Să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, care dă ploaie la vreme, ploaie timpurie și tîrzie, și ne păstrează săptămînile hotărîte pentru seceriș.

25. „Din pricina nelegiuirilor voastre n' au loc aceste orînduiri, păcatele voastre vă lipsesc de aceste bunătăți.

26. Căci în poporul Meu sînt oameni răi; ei pîndesc ca păsărarul care întinde lațuri, întind curse, și prind oameni.

27. Cum se umple o colivie de păsări, așa se umplu casele lor prin viclesug; așa ajung ei puternici și bogați.

28. Se îngrașă, lucesc de grăsime; întrec orice măsură în rău, nu apără pricina, pricina orfanului, ca să le meargă bine, nu fac dreptate celor lipsiți.

29. „Să nu pedepsesc Eu aceste lucruri, zice Domnul, să nu-Mi răzbun Eu pe un asemenea popor?”

30. „Grozave lucruri, urîcioase lucruri se fac în țară.

31. Proorocii proorocesc neadevăruri, preoții stăpînesc cu ajutorul lor, și poporului Meu îi plac aceste lucruri. Dar ce veți face la urmă?

6

1. „Fugiți, copii ai lui Benjamin, fugiți din mijlocul Ierusalimului, sunați din trîmbiță la Tecoa, ridicați un semn la Bet-Hacherem! Căci dela miază-noapte se vede venind o nenorocire și un mare prăpăd.

2. Pe frumoasa și suptirica fiică a Sionului, o nimicesc!

3. La ea vin păstorii cu turmele lor, își întind corturile în jurul ei, și își pasc fiecare partea lui.“ -

4. „Pregătiți-vă s-o bateți! Haidem! Să ne suim ziua nameaza mare!“... Vai de noi, căci ziua scade, și umbrele de seară se lungesc.“

5. Haidem să ne suim noaptea! Și să-i dărîmăm casele împărătești!“ -

6. „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „Tăiați copaci, și ridicați șanțuri împotriva Ierusalimului! Aceasta este cetatea care trebuie pedepsită; căci în mijlocul ei este numai apăsare.

7. Cum țîșnesc apele dintr-o fîntînă, așa țîșnește răutatea ei din ea; nu se aude în ea decît silnicie și prăpăd; durerea și rănile Îmi izbesc fără curmare privirile.

8. Ia învățătură, Ierusalime, ca nu cumva să Mă depărtez de tine, și să fac din tine un pustiu, o țară nelocuită!“

9. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Vor culege rămășițele lui Israel cum se culeg ciorchinile rămase dintr' o vie. Puneți din nou mîna pe ea, ca și culegătorul pe mlădițe.“ -

10. „Cui să vorbesc, și pe cine să iau martor ca să m-asculte?“ Urechea lor este netăiată împrejur, și nu sînt în stare să ia aminte. Iată, Cuvîntul Domnului este o ocară pentru ei, și nu le place de el.

11. Eu sînt așa de plin de mînia Domnului, că n-o pot opri.“ - „Toarnă-o peste copilul de pe uliță, și peste adunările tinerilor. Căci și bărbatul și nevasta vor fi prinși, și bătrînul și cel încărcat de zile.

12. Casele lor vor trece în stăpînirea altora, ogoarele și nevestele lor deasemenea, cînd Îmi voi întinde mîna asupra locuitorilor țării, zice Domnul.“
13. „Căci dela cel mai mic pînă la cel mai mare, toți sînt lacomi de cîștig; dela prooroc pînă la preot, toți înșală.
14. Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicînd : „Pace! Pace!“ Și totuș nu este pace!
15. Sînt dați de rușine, căci săvîrșesc urîciuni; și totuș nu roșesc, și nu știu de rușine. De aceea vor cădea împreună cu ceice cad, vor fi răsturnați, cînd îi voi pedepsi, zice Domnul.“
16. Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați cari sînt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!“ Dar ei răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!“
17. „Am pus niște străjeri peste voi: „Fiți cu luare aminte la sunetul trîmbiței!“ Dar ei răspund: „Nu vrem să fim cu luare aminte!“
18. „Deaceea, ascultați, neamuri, și luați seama la ce li se va întîmpla, adunare a popoarelor!
19. Ascultă și tu, pămîntule! Iată, voi aduce peste poporul acesta o nenorocire, care va fi rodul gîndurilor lui; căci n-au luat aminte la Cuvintele Mele, și au nesocotit Legea Mea.
20. Ce nevoie am Eu de tămîia care vine din Seba, de trestia miroitoare dintr’o țară depărtată? Arderile voastre de tot nu-Mi plac, și jertfele voastre nu-Mi sînt plăcute.“
21. Deaceea, așa vorbește Domnul: „Iată, voi pune înaintea poporului acestuia niște pietre de poticnire, de cari se vor lovi împreună părinți și fii, vecini și prieteni, și vor pieri.“
22. „Așa vorbește Domnul: „Iată că vine un popor din țara dela miază-noapte, un neam mare se ridică dela marginile pămîntului.
23. Ei poartă arc și suliță; sînt cumpliți și fără milă; glasul lor urlă ca marea; sînt călări pe cai, și gata de luptă ca un om pregătit de război, împotriva ta, fiică a Sionului!“
24. La vuietul apropierii lor, mîinile ni se slăbesc, ne apucă groaza, ca durerea unei femei care naște.“
25. „Nu ieșiți în ogoare, și nu mergeți pe drumuri! Căci acolo este sabia vrăjmașului, răspîndind spaima de jur împrejur!
26. Fiica poporului meu, acopere-te cu un sac și tăvălește-te în cenușă, jălește-te ca după singurul tău fiu, varsă lacrimi, lacrimi amare! Căci pe neașteptate vine pustiitorul peste noi.“
27. „Te pusesem de pază peste poporul Meu, ca o cetățuie, ca să le cunoști și să le cercetezi calea.
28. Toți sînt niște răzvrătiți, niște bîrfitori, aramă și fer, toți sînt niște stricați.
29. Foalele ard, plumbul este topit de foc; degeaba curățesc, căci zgura nu se deslipește.“
30. „De aceea se vor numi argint lepădat, căci Domnul i-a lepădat.“

7

1. Iată cuvîntul vorbit lui Ieremia din partea Domnului:
2. „Șezi la poarta Casei Domnului, vestește acolo cuvîntul acesta, și spune: „Ascultați Cuvîntul Domnului, toți bărbații lui Iuda, cari intrați pe aceste porți, ca să vă închinați înaintea Domnului!“
3. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Îndreptați-vă căile și faptele, și vă voi lăsa să locuiți în locul acesta.
4. Nu vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, zicînd: „Acesta este Templul Domnului, Templul Domnului, Templul Domnului!“
5. „Căci numai dacă vă veți îndrepta căile și faptele, dacă veți înfăptui dreptatea unii față de alții,
6. dacă nu veți asupri pe străin, pe orfan și pe văduvă, dacă nu veți vărsa sînge nevinovat în locul acesta, și dacă nu veți merge după alți dumnezei, spre nenorocirea voastră,
7. numai așa vă voi lăsa să locuiți în locul acesta, în țara pe care am dat-o părinților voștri, din vecinicie în vecinicie.
8. Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, cari nu slujesc la nimic.
9. Cum? Furați, ucideți, preacurviți, jurați strîmb, aduceți tămîie lui Baal, mergeți după alți dumnezei pe cari nu-i cunoașteți!...
10. Și apoi veniți să vă înfățișați înaintea Mea, în Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu

și ziceți: „Sîntem izbăviți!“ ... ca iarăș să faceți toate aceste urîciuni!

11. „Este Casa aceasta peste care este chemat Numele Meu, o peșteră de tîlhari înaintea voastră?“
„Eu însumi văd lucrul acesta, zice Domnul!“

12. „Duceți-vă dar la locul care-Mi fusese închinat la Silo, unde pusesem să locuiască odinioară Numele Meu, și vedeți ce i-am făcut, din pricina răutății poporului Meu Israel!

13. „Și acum, fiindcă ați făcut toate aceste fapte, zice Domnul, fiindcă v’am vorbit dis de dimineață, și n’ați ascultat, fiindcă v’am chemat și n’ați răspuns,

14. voi face Casei peste care este chemat Numele Meu, în care vă puneți încrederea, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, le voi face întocmai cum am făcut lui Silo.

15. Și vă voi lepăda dela Fața Mea, cum am lepădat pe toți frații voștri, pe toată sămînța lui Efraim!“

16. „Tu însă nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri, nici rugăciuni pentru ei, și nu stăruie pe lîngă Mine; căci nu te voi asculta!

17. Nu vezi ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?

18. Copiii strîng lemne, părinții aprind focul, și femeile frămîntă plămădeala, ca să pregătească turte împărătesei cerului, și să toarne jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mînie.“

19. „Pe Mine Mă mînie ei oare? zice Domnul; nu pe ei înșiși, spre rușinea lor?“

20. „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată, mînia și urgia Mea se vor vărsa peste locul acesta, peste oameni și dobitoace, peste copacii de pe cîmp și peste roadele pămîntului; și va arde, și nu se va stinge.“

21. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Adăugați arderile voastre de tot la jertfele voastre, și mîncăți-le carnea!

22. Căci n’am vorbit nimic cu părinții voștri și nu le-am dat nici o poruncă, cu privire la arderi de tot și jertfe, în ziua cînd i-am scos din țara Egiptului.

23. Ci iată porunca pe care le-am dat-o: „Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe cari vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți.“

24. Dar ei n’au ascultat, și n’au luat aminte, ci au urmat sfaturile și pornirile inimii lor rele, au dat înapoi și n’au mers înainte.

25. Din ziua cînd au ieșit părinții voștri din Egipt, pînă în ziua de azi, v’am trimes pe toți slujitorii Mei, proorocii, i-am trimes în fiecare zi, de dimineață.

26. Dar ei nu M-au ascultat, n’au luat aminte; și-au întepenit gîtul, și au făcut mai rău de cît părinții lor.

27. Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde.

28. De aceea, spune-le: „Acesta este poporul care n’ascultă glasul Domnului, Dumnezeului său, și care nu vrea să ia învățătură; s’a dus adevărul, a fugit din gura lor.“

29. „Acum, tunde-ți părul, Ierusalime, și aruncă-l departe; suie-te pe înălțimi, și fă o cîntare de jale! Căci Domnul lapădă și îndepărtează neamul de oameni, care I-a ațîțat urgia.

30. Căci copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea Mea, zice Domnul; și-au așezat urîciunile lor în Casa peste care este chemat Numele Meu, ca s-o spurce.

31. Au zidit și locuri înalte la Tofet, în valea Ben-Hinom, ca să-și ardă în foc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care Eu nu-l poruncisem, și nici nu-Mi trecuse prin minte.“

32. „De aceea iată, vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice Tofet și valea Ben-Hinom, ci se va zice valea măcelului, și se vor îngropa morții la Tofet, din lipsă de loc.

33. Trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrana păsărilor cerului și a fiarelor pămîntului; și nimeni nu le va speria.

34. Voi face astfel să înceteze în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, căci țara va ajunge un pustiu!“

1. „În vremea aceea, zice Domnul, se vor scoate din mormintele lor oasele împăraților lui Iuda, oasele căpeteniilor lui, oasele preoților, oasele proorocilor, și oasele locuitorilor Ierusalimului.
2. Le vor întinde în fața soarelui, în fața lunii, și în fața întregii oștiri a cerurilor, pe cari i-au iubit ei, cărora le-au slujit, pe cari i-au urmat, pe cari i-au căutat și înaintea cărora s-au închinat. Nu le vor mai strînge, nici nu le vor mai îngropa, și se vor face gunoi pe pământ.
3. Toți ceice vor rămînea din acest neam rău, vor dori mai degrabă moartea de cît viața, în toate locurile unde îi voi izgoni, zice Domnul oștirilor.“
4. „Spune-le: „Așa vorbește Domnul: „Cine cade și nu se mai scoală?“ „Sau cine se abate fără se se întoarcă iarăș?“
5. „Pentruce dar poporul acesta al Ierusalimului se lasă dus în necurmăte rătăcirii, stăruiesc în înșelătorie, și nu vor să se întoarcă la Dumnezeu?
6. „Căci Eu sînt cu luare aminte, și aud că ei nu vorbesc cum ar trebui; niciunul nu se căiește de răutatea lui, și nu zice: „Ce am făcut?“ Ci toți își încep din nou alergarea, ca un cal care se aruncă la luptă.
7. Chiar și cocostîrcul își cunoaște vremea pe ceruri; turtureaua, rîndunica și cocorul își păzesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoaște Legea Domnului!
8. Cum puteți voi să ziceți: „Sîntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi?“ „Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor.
9. Înțelepții sînt dați de rușine, sînt uimiți, sînt prinși; căci au nesocotit Cuvîntul Domnului, și ce înțelepciune au ei?
10. De aceea, pe nevestele lor le voi da altora, și ogoarele lor altor stăpîni. Căci dela cel mai mic pînă la cel mai mare, toți sînt lacomi de cîștig mîrșav, dela prooroc pînă la preot, toți înșală!
11. Leagă în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicînd: „Pace! Pace!“ Și totuș pace nu este.
12. Vor fi dați de rușine, căci săvîrșesc astfel de urîciuni; nu roșesc, și nu știu de rușine; de aceea, vor cădea împreună cu ceice cad, și vor fi răsturnați, cînd îi voi pedepsi , zice Domnul.“
13. „Vreau să isprăvesc cu ei, zice Domnul. Nu vor mai fi struguri în vie, nici smochine în smochin, și frunzele se vor vesteji. Le voi da celor ce vor trece peste ele.“ -
14. „Pentruce ședem jos?“ „Strîngeți-vă, și haidem în cetățile întărite, ca să pierim acolo! Căci Domnul, Dumnezeul nostru, ne sortește la moarte, ne dă să bem ape otrăvite, pentrucă am păcătuit împotriva Domnului.
15. Așteptam pacea, și nu vine nimic mai bun; o vreme de vindecare, și iată groaza!“ -
16. „Sforăitul cailor săi se aude dinspre Dan și de vuietul nechezatului lor se cutremură toată țara; vin, mănîncă țara și ce cuprinde ea, cetatea și pe cei ce o locuiesc.“
17. „Căci iată că trimet între voi niște șerpi, niște basilici, împotriva cărora nu este niciun descîntec, și vă vor mușca, zice Domnul.“
18. „Aș vrea să-mi alin durerea; dar mă doare inima în mine.
19. Iată, strigătele fiicei poporului meu răsună dintr'o țară depărtată.“ „Nu mai este Domnul în Sion?“ „Nu mai este în ea împăratul ei?“ - „Pentru ce M'au mîniat ei cu chipurile lor cioplite, cu idoli străini?“ -
20. „Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit, și noi tot nu sîntem mîntuiți!“ -
21. „Sînt zdrobit de durerea fiicei poporului meu, mă doare, m-apucă groaza.
22. Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este niciun doftor acolo? Pentruce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?“ -

1. „O! de mi-ar fi capul plin cu apă, de mi-ar fi ochii un izvor de lacrimi, aș plînge zi și noapte pe morții fiicei poporului meu!
2. O! dac-aș avea un han de călători în pustie, aș părăsi pe poporul meu, și m-aș depărta de el! Căci

toți sînt niște preacurvari și o ceată de mișei.“-

3. „Au limba întinsă ca un arc și aruncă minciuna; și nu prin adevăr sînt ei puternici în țară; căci merg din răutate în răutate, și nu Mă cunosc, zice Domnul.“

4. „Fiecare să se păzească de prietenul lui, și să nu se încreadă în niciunul din frații săi; căci orice frate caută să înșele, și orice prieten umblă cu bîrfeli.

5. Se trag pe sfoară unii pe alții, și nu spun „adevărul; își deprind limba să mintă, și se trudesă să facă rău.“ -

6. „Locuința ta este în mijlocul fățarniciei, și, de fățarnici ce sînt, nu vor să Mă cunoască, - zice Domnul.“ -

7. „De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, îi voi topi în cuptor, și îi voi încerca. Căci cum aș putea să mă port altfel cu fiica poporului Meu?

8. Limba lor este o săgeată ucigătoare, nu spun de cît minciuni; cu gura vorbesc aproapei lor de pace, și în fundul inimii îi întind curse.

9. Să nu-i pedepsesc Eu pentru aceste lucruri, zice Domnul, să nu-mi răzbun Eu pe un asemenea popor?“

10. „Munții vreau să-i plîng și să gem pentru ei, pentru cîmpiile pustiite vreau să fac o jălanie; căci sînt arse de tot, și nimeni nu mai trece prin ele; nu se mai aude în ele behăitul turmelor; păsările cerului și dobitoacele au fugit și au pierit. -

11. Voi face și Ierusalimul un morman de pietre, o vizuină de șacali, și cetățile lui Iuda le voi prefăce într'un pustiu fără locuitori.

12. Unde este omul înțelept care să înțeleagă aceste lucruri? Să spună acela, căruia i-a vorbit gura Domnului, pentru ce este nimicită țara, arsă ca un pustiu pe unde nu mai trece nimeni?

13. Domnul zice: „Pentru că au părăsit Legea Mea, pe care le-o pusesem înainte; pentru că n'au ascultat glasul Meu, și nu l-au urmat;

14. ci au umblat după aplecările inimii lor, și au mers după Baali, cum i-au învățat părinții lor.“

15. „De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeu lui Israel: „Iată, voi hrăni poporul acesta cu pelin, și-i voi da să bea ape otrăvite.

16. Îi voi risipi printre niște neamuri pe cari nu le-au cunoscut nici ei, nici părinții lor, și voi trimite sabia în urma lor, pînă-i voi nimici.“

17. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Căutați, și chemați plîngătoarele să vină! Trimeteți la femeile iscusite, ca să vină!

18. Să se grăbească să facă o cîntare de jale asupra noastră ca să ne curgă lacrămile din ochi, și să curgă apa din pleoapele noastre!

19. Căci strigăte de jale se aud din Sion: „Cît sîntem de prăpădiți! Cît de jalnic sîntem acoperiți de rușine! Trebuie să părăsim țara, căci ne-au surpat locuințele!“ -

20. „Ascultați, femeilor, cuvîntul Domnului, și să prindă urechea voastră ce spune gura Lui! Învățați pe copiii voștri cîntece de jale, învățați-vă plîngeri unele pe altele!

21. Căci moartea s'a suit pe ferestrele noastre, a pătruns în casele noastre împărătești; a nimicit pe copii pe uliță, și pe tineri în piețe.“

22. „Spune: Așa vorbește Domnul: „Trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca gunoiul pe cîmpii, cum cade înapoia secerătorului un snop, pe care nu-l strînge nimeni!“

23. „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui.

24. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sînt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pămînt! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.“

25. „Iată, vin zilele, zice Domnul, cînd voi pedepsi pe toți cei tăiați împrejur, cari nu sînt tăiați împrejur cu inima,

26. pe Egipteni, pe Iudei, pe Edomiți, pe Amoniți, pe Moabiți, pe toți cei ce își rad colțurile bărbii, pe cei ce locuiesc în pustie; căci toate neamurile sînt netăiate împrejur, și toată casa lui Israel are inima netăiată împrejur.“

1. „Ascultați Cuvîntul pe care vi-l vorbește Domnul, casa lui Israel!
2. „Așa vorbește Domnul: „Nu vă luați după felul de viață al neamurilor, și nu vă temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele.
3. Căci obiceiurile popoarelor sînt deșerte. Taie un lemn din pădure; mîna meșterului îl lucrează cu secura;
4. îl împodobește cu argint și aur, și ei îl ținutiesc cu cuie și ciocane, ca să nu se clatine.
5. Dumnezeii aceștia sînt ca o sperietoare de păsări într'un ogor de castraveți l (Sau: ca un stîlp tras la strung), și nu vorbesc; sînt duși de alții, pentru că nu pot să meargă.“ „Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă niciun rău, și nu sînt în stare să facă niciun bine.“
6. „Niciunul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu, și mare este Numele Tău prin puterea Ta.
7. Cine să nu se teamă de Tine, Împărate al neamurilor? Ție se cuvine teama; căci între toți înțelepții neamurilor și în toate împărățiile lor, niciunul nu este ca Tine.
8. Toți laolaltă, sînt proști și fără minte, știința idolilor nu este decît deșertăciune, e lemn!
9. Ei aduc din Tarsis foite de argint și aur din Ufaz; meșterul și mîna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sînt de materii văpsite în albastru și în purpură, toate sînt lucrate de meșteri iscusiți. -
10. Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un Împărat vecinic. Pămîntul tremură de mînia Lui, și neamurile nu pot să sufere urgia lui.“
11. „Așa să le vorbiți: „Dumnezeii, cari n-au făcut nici cerurile, nici pămîntul, vor pieri de pe pămînt și de supt ceruri.
12. Dar El a făcut pămîntul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui.
13. La tunetul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii de la marginile pămîntului, dă naștere fulgerelor și ploii, și scoate vîntul din cămările Lui.
14. Atunci se arată omul cît este de prost cu știința lui, și orice argintar rămîne de rușine cu chipul lui cioplit; căci idoli lui nu sînt decît minciună, și nu este nicio suflare în ei;
15. sînt un lucru de nimic, o lucrare înșelătoare, și vor pieri, cînd va veni pedeapsa.
16. Dar Cel ce este partea lui Iacov, nu este ca ei; căci El a întocmit totul, și Israel este seminția moștenirii Lui: Domnul oștirilor este Numele Lui.“
17. „Ia din țară legătura cu ce este al tău, tu, care ești în strîmtorare!“
18. „Căci așa vorbește Domnul: „Iată, de data aceasta, voi arunca departe pe locuitorii țării. Îi voi strînge de aproape, ca să simtă.“ -
19. „Vai de mine! Sînt zdrobită! Mă doare rana!“ „Dar eu zic: „O nenorocire a dat peste mine și o voi suferi!
20. Cortul îmi este dărîmat, toate funiile îmi sînt rupte, fiii mei m-au părăsit, nu mai sînt; n-am pe nimeni, care să-mi întindă cortul din nou, sau să-mi ridice pînzele!
21. Păstorii s-au prostit, n-au căutat pe Domnul; pentru aceea n-au propășit, și li se risipesc toate turmele.
22. Iată, se aude un vuiet! O mare zarvă vine de la miazănoapte să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu, într-o vizuină de șacali. -
23. „Știu, Doamne, că soarta omului nu este în puterea lui; nici nu stă în puterea omului, cînd umblă, să-și îndrepte pașii spre țintă.
24. Pedepsește-mă, Doamne, dar cu măsură, și nu în mînia Ta, ca să nu mă nimicești!
25. Varsă-Ți urgia peste neamurile cari nu Te cunosc, și peste popoarele cari nu cheamă Numele Tău! Căci mănîncă pe Iacov, îl înghit, îl topesc, și-i pustiesc locuința.“

1. „Iată Cuvîntul Domnului care a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel:
2. „Ascultați cuvintele acestui legămînt, și spuneți-le oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului!
3. „Zi-le: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Blestemat să fie omul care n-ascultă cuvintele legămîntului acestuia,
4. pe care l-am poruncit părinților voștri, în ziua cînd i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fer, zicînd: „Ascultați glasul Meu, și faceți tot ce vă voi porunci; și veți fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru;
5. atunci voi împlini jurămîntul pe care l-am făcut părinților voștri, că le voi da o țară în care curge lapte și miere, cum vedeți astăzi.“ - „Și eu am răspuns: „Amin, Doamne!“
6. Domnul mi-a zis iarăș: „Vestește toate cuvintele acestea în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, și zi: „Ascultați cuvintele legămîntului acestuia, și împliniți-le!
7. Căci am înștiințat pe părinții voștri, din ziua cînd i-am scos din țara Egiptului și pînă în ziua de azi; i-am înștiințat în toate diminețile, zicînd: „Ascultați glasul Meu!“
8. „Dar ei n-au ascultat, n’au luat aminte, ci au urmat fiecare pornirile inimii lor rele. De aceea am împlinit asupra lor toate cuvintele legămîntului acestuia, pe care le poruncisem să-l păzească, și pe care nu l-au păzit.“
9. „Domnul mi-a zis: „Este o uneltire între bărbații lui Iuda și între locuitorii Ierusalimului.
10. S-au întors la nelegiuirile celor dintîi părinți ai lor, cari n-au vrut să asculte cuvintele Mele, și s-au dus și ei după alți dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel și casa lui Iuda au călcat legămîntul Meu, pe care-l făcusem cu părinții lor.“
11. „Deaceea, așa vorbește Domnul: „Iată, voi aduce peste ei niște nenorociri din cari nu vor putea să scape. Vor striga la Mine, dar nu-i voi asculta!
12. Cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului se vor duce să cheme pe dumnezeii cărora le aduc tămîie, dar nu-i vor scăpa la vremea nenorocirii lor.
13. Căci cîte cetăți ai, atîția dumnezei ai, Iuda! Și cîte uliți are Ierusalimul, atîtea altare ați ridicat idolilor, altare ca să aduceți tămîie lui Baal!...“
14. „Tu însă, nu mijloci pentru poporul acesta, nu înălța nici cereri nici rugăciuni pentru ei; căci nu-i voi asculta nicidecum, cînd Mă vor chema din pricina nenorocirii lor.
15. Ce ar putea să facă prea iubitul Meu popor în Casa Mea? Să facă o mulțime de nelegiuiri în ea? Vor îndepărta juruințele și carnea sfîntă, răutatea dinaintea ta? Atunci ai putea să te bucuri!
16. „Măslin verde, gras și cu roade frumoase și plăcute“ este numele pe care ți-l dăduse Domnul, dar cu vuietul unei mari troznituri, îl arde cu foc, și ramurile lui sînt sfărîmate.
17. Căci Domnul oștirilor, care te-a sădit, cheamă nenorocirea peste tine, din pricina răutății casei lui Israel și a casei lui Iuda, pe care au făcut-o ca să Mă mînie, aducînd tămîie lui Baal.“
18. „Domnul mi-a dat de știre, și am știut; atunci Tu mi-ai arătat faptele lor.
19. Dar eu eram ca un miel blînd pe care-l duci la măcelărie, și nu știam planurile rele, pe cari le urzeau ei împotriva mea, zicînd: „Să nimicim pomul cu rodul lui, să-l stîrpicim din pămîntul celor vii, ca să nu i se mai pomenească numele.“ -
20. „O, Doamne, Dumnezeul oștirilor, Tu, care ești un judecător drept, care cercetezi rărunchii și inimile: fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor, căci Ție îți încredințez pricina mea!“
21. „Deaceea așa vorbește Domnul împotriva oamenilor din Anatot, cari vor să-ți ia viața, și zic: „Nu prooroci în Numele Domnului, căci vei muri ucis de mîna noastră!“
22. „Deaceea așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, îi voi pedepsi; tinerii vor muri uciși de sabie, iar fiii și fiicele lor vor muri de foamete.
23. Și niciunul din ei nu va scăpa, căci voi aduce nenorocirea peste oamenii din Anatot, în anul cînd îi voi pedepsi.“

1. „Tu ești prea drept, Doamne, ca să mă cert cu Tine; vreau totuși să Te întreb asupra orînduirilor Tale. Pentruce propășește calea celor răi, și toți mișei trăiesc în pace?
2. I-ai sădit, au prins rădăcină, cresc, fac rod. Ce-i drept, ești aproape de gura lor, dar departe de inima lor!
3. Totuși, Tu, Doamne, mă cunoști, mă vezi, îmi cercetezi inima și vezi că este cu Tine. Ia-i ca pe niște oi, cari trebuiesc tăiate, și pregătește-i pentru ziua măcelului!
4. Pînă cînd să se jălească țara, și să se usuce iarba de pe toate cîmpiile? Pier vitele și păsările din pricina răutății locuitorilor. Căci ei zic: „El, (Ieremia) n-are să ne vadă sfîrșitul!“ -
5. „Dacă alergînd cu cei ce aleargă pe picioare, ei te obosesc, cum vei putea să te iei la întrecere cu niște cai? Și dacă nu te crezi la adăpost decît într'o țară liniștită, ce vei face pe malurile îngîmfate ale Iordanului?
6. Căci chiar frații tăi și casa tatălui tău te vînd, ei înșiși strigă în gura mare după tine. Nu-i crede cînd îți vor spune vorbe prietenoase.“
7. „Mi-am părăsit casa, și Mi-am lăsat moștenirea, Mi-am dat pe iubita Mea în mîinile vrăjmașilor ei.
8. Moștenirea Mea a ajuns pentru Mine ca un leu în pădure, a mugit împotriva Mea; și de aceea o urăsc.
9. A ajuns oare moștenirea Mea pentru Mine o pasăre de pradă pestriță, în jurul căreia se strîng păsările de pradă?“ „Duceți-vă, și strîngeți toate fiarele cîmpului, și aduceți-le ca s'o mănînce!“
10. „Un mare număr de păstori îmi pustiesc via, îmi calcă ogorul în picioare; ogorul meu cel plăcut îl prefac într-un pustiu părăsit.
11. Îl pustiesc, și el stă trist și pustiit înaintea mea. Toată țara este pustiită, căci nimeni nu ia seama la ea.
12. Peste toate înălțimile pustiei vin pustiitori, căci sabia Domnului mănîncă țara dela un capăt la altul; și nimeni nu-i lăsat în pace.
13. Au semănat grîu, și seceră spini, s-au ostenit fără folos.“ „Să vă fie rușine de ce culegeți, în urma mîniei aprinse a Domnului!“
14. „Așa vorbește Domnul despre toți vecinii mei cei răi, cari se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului Meu Israel: „Iată, îi voi smulge din țara lor, și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.
15. Dar după ce-i voi smulge, voi avea iarăș milă de ei, și-i voi aduce înapoi pe fiecare în moștenirea lui, și pe fiecare în țara lui.
16. Și dacă vor învăța căile poporului Meu, dacă vor jura pe Numele Meu, zicînd: „Viu este Domnul!“ cum au învățat pe poporul Meu să jure pe Baal, atunci vor fi fericiți în mijlocul poporului Meu.
17. Dar dacă nu vor asculta nimic, voi nimici cu desăvîrșire pe un astfel de popor, îl voi nimici și îl voi pierde, zice Domnul.“

1. „Așa mi-a vorbit Domnul: „Du-te de cumpără-ți un brîu de in, și pune-l în jurul coapselor tale; dar să nu-l moi în apă!“
2. Am cumpărat brîul, după porunca Domnului, și l-am pus în jurul coapselor mele.
3. Apoi Cuvîntul Domnului mi-a vorbit a doua oară, astfel:
4. „Ia brîul, pe care l-ai cumpărat, și pe care l-ai pus în jurul coapselor tale, scoală-te, du-te la Euftrat, și ascunde-l acolo în crăpătura unei stînci.“
5. M'am dus, și l-am ascuns la Euftrat, cum îmi poruncise Domnul.
6. După mai multe zile, Domnul mi-a zis: „Scoală-te, du-te la Euftrat, și ia de acolo brîul, pe care-ți poruncisem să-l ascunzi acolo!“
7. M-am dus la Euftrat, am săpat, și am luat brîul din locul în care-l ascunsesem; dar iată că brîul era

stricat și nu mai era bun de nimic.

8. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

9. „Așa vorbește Domnul: „Așa voi nimici mîndria lui Iuda și mîndria peste măsură de mare a Ierusalimului.

10. Poporul acesta este un popor rău: nu vrea să asculte cuvintele Mele, urmează pornirile inimii lui, și merge după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor; de aceea va ajunge întocmai ca brîul acesta, care nu mai este bun de nimic!

11. Căci, cum se lipește brîul de coapsele unui om, așa Îmi lipisem Eu toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, zice Domnul, ca să fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea și slava Mea; dar nu M'au ascultat.

12. De aceea spune-le cuvintele acestea: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Toate vasele se vor umplea cu vin!“ Și ei îți vor zice: „Crezi că noi nu știm, că toate vasele se vor umplea cu vin?“

13. Atunci spune-le: „Așa vorbește Domnul: „Iată, voi umplea pe toți locuitorii țării acesteia, pe împărații cari stau pe scaunul de domnie al lui David, pe preoți, pe prooroci, și pe toți locuitorii Ierusalimului, îi voi umplea de beție.

14. Îi voi sfărîma pe unii de alții, pe părinți și pe fii laolaltă, zice Domnul. „Nu-i voi cruța, nu voi avea milă de ei, nu Mă voi îndura de ei, nimic nu Mă va împedeca să-i nimicesc.“

15. „Ascultați și luați aminte! Nu fiți mîndri, căci Domnul vorbește!

16. Dați slavă Domnului, Dumnezeului vostru, pînă nu vine întunecul, pînă nu vi se lovesc picioarele de munții nopții! Veți aștepta lumina, dar El o va preface în umbra morții, și o va preface în negură adîncă.

17. Iar dacă nu vreți să ascultați, voi plînge în ascuns, pentru mîndria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi, pentru că turma Domnului va fi dusă în robie.

18. Spune împăratului și împărătesei: „Sedeți pe pămînt! Căci v-a căzut de pe cap cununa împărătească ce vă slujea ca podoabă.“

19. „Cetățile dela miazăzi sînt închise, și nu-i cine să deschidă. Tot Iuda este dus în robie, da, în întregime este dus în robie.“

20. „Ridică-ți ochii și privește pe ceice vin dela miazănoapte. Unde este turma care-ți fusese dată, turma de care erai așa de mîndru?

21. Ce vei zice cînd va pune mai mari peste tine pe străinii aceia pe cari i-ai obicinuit să-ți fie prieteni de aproape? Nu te vor apuca durerile, cum apucă pe o femeie la naștere?

22. Și dacă vei zice în inima ta: „Pentru ce mi se întîmplă lucrul acesta?“ - „Din pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și s'au ridicat poalele hainelor, și ți se dezgolesc călcîile cu sila.

23. Poate un Etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, cari sînteți deprinși să faceți răul?

24. De aceea, îi voi risipi, ca pleava luată de vîntul pustiei.

25. Iată-ți soarta, partea pe care ți-o măsoar, zice Domnul, pentru că M'ai uitat, și ți-ai pus încrederea în minciună.

26. De aceea îți voi ridica poalele și ți le voi da peste cap, ca să ți se vadă rușinea.

27. Am văzut precurviile și nechezăturile tale, curviile nelegiuite pe dealuri și în ogoare, și-am văzut urîciunile! Vai de tine, Ierusalime! Nu vrei să te curăți? Cît vei mai zăbovi?“

14

1. Cuvîntul Domnului, spus lui Ieremia, cu prilejul secetei.

2. „Iuda jălește, cetățile lui sînt pustiite, triste, posomorîte, și strigătele Ierusalimului se înalță.“

3. Cei mari trimet pe cei mici să aducă apă, dar cei mici, cînd se duc la fîntîni, nu găsesc apă, și se întorc cu vasele goale: rușinați și roșiți, își acopăr capul.

4. Pămîntul crapă, pentru că nu cade ploaie în țară, și plugarii, înșelați în nădejdea lor, își acopăr capul.

5. Chiar și cerboaica de pe cîmp naște și își părăsește puii, pentru că nu găsește verdeață.

6. Măgarii sălbatici stau pe locuri înalte și pleșuve, trăgînd aier ca niște șerpi; li se topesc ochii, pentru că nu este iarbă.“
7. „Dacă nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, lucrează, pentru Numele Tău, Doamne! Căci abaterile noastre sînt multe, am păcătuit împotriva Ta.
8. Tu, care ești nădejdea lui Israel, Mîntuitorul lui la vreme de nevoie: pentruce să fii ca un străin în țară, ca un călător, care intră doar să petreacă noaptea în ea?
9. De ce să fii ca un om încremenit, ca un viteaz, care nu ne poate ajuta? Și totuș, Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și Numele Tău este chemat peste noi. De aceea nu ne părăsi!“
10. Iată ce spune Domnul despre poporul acesta: „Le place să alerge încoace și încolo. Nu-și cruță picioarele; de aceea Domnul n-are plăcere de ei; acum își aduce aminte de nelegiuirile lor, și le pedepsește păcatele!“
11. Și Domnul mi-a zis: „Nu mijloci pentru poporul acesta!
12. Căci, chiar dacă vor posti, tot nu le voi asculta rugăciunile, și chiar dacă vor aduce arderi de tot și jertfe de mîncare, nu le voi primi; ci vreau să-i nimicesc cu sabia, cu foamea și cu ciuma.“
13. „Eu am răspuns: „Ah! Doamne Dumnezeule! Iată că proorocii lor le zic: „Nu veți vedea sabie, și nu veți avea foamete; ci Domnul vă va da în locul acesta o pace trainică.“
14. Dar Domnul mi-a răspuns: „Proorocii lor proorocesc minciuni în Numele Meu; Eu nu i-am trimes, nu le-am dat poruncă, și nu le-am vorbit; ci ei vă proorocesc niște vedenii mincinoase, proorociri deșerte, înșelătorii și închipuiri scoase din inima lor.
15. De aceea așa vorbește Domnul despre proorocii cari măcar că nu i-am trimes Eu, proorocesc totuș în Numele Meu, și zic: Nu va fi nici sabie, nici foamete în țara aceasta. - „Proorocii aceștia vor pieri uciși de sabie și de foamete!
16. Iar aceia, cărora le proorocesc ei, vor fi întinși pe ulițele Ierusalimului, de foamete și sabie; nu va avea cine să-i îngroape, nici pe ei, nici pe nevestele lor, nici pe fiii lor, nici pe fiicele lor; voi turna astfel răutatea lor asupra lor.“
17. „Spune-le lucrul acesta: „Îmi varsă lacrimi ochii zi și noapte, și nu se opresc. Căci fecioara, fiica poporului meu este greu lovită cu o rană foarte usturătoare.
18. Dacă ies la cîmp, dau peste oameni străpunși de sabie. Dacă intru în cetate, dau peste niște ființe sleite de foamete; chiar și proorocul și preotul cutreieră țara, fără să știe unde merg.“
19. „Ai lepădat Tu de tot pe Iuda, și a urît suflet Tău atît de mult Sionul? Pentru ce ne lovești așa, că nu mai este nici o vindecare pentru noi? Trăgeam nădejde de pace, și nu vine nimic bun, așteptam o vreme de vindecare, și nu-i de cît groază!“
20. „Doamne, ne recunoaștem răutatea noastră, și nelegiuirea părinților noștri; căci am păcătuit împotriva Ta.
21. Pentru Numele Tău, nu nesocoti, nu necinsti scaunul de domnie al slavei Tale! Nu uita, nu rupe legămîntul Tău cu noi!
22. Este oare printre idolii neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri!“

15

1. „Domnul mi-a zis: „Chiar dacă Moise și Samuel s-ar înfățișa înaintea Mea, tot n-aș fi binevoitor față de poporul acesta. Izgonește-l dinaintea Mea, ducă-se!
2. Și dacă-ți vor zice: „Unde să ne ducem?“ să le răspunzi: „Așa vorbește Domnul: „La moarte cei sortiți la moarte, la sabie cei sortiți săbiei, la foamete cei sortiți foametei, la robie, cei sortiți robiei!
3. Căci voi trimete împotriva lor patru feluri de nenorociri, zice Domnul: sabie, ca să-i ucidă, cîinii ca să-i sfîșie, păsările cerului și fiarele pămîntului, ca să-i mănînce și să-i nimicească.
4. Îi voi face de pomîna pentru toate împărățiile pămîntului, din pricina lui Manase, fiul lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și pentru tot ce a făcut el în Ierusalim.
5. Căci cine să aibă milă de tine, Ierusalime, cine să te plîngă? Cine să meargă să te întrebe de sănătate?“

6. „M-ai părăsit, zice Domnul, ai dat înapoi; de aceea Îmi întind mîna împotriva ta și te nimicesc: sînt sătul de milă.
7. Îi vîntur cu lopata, la porțile țării; îi lipsesc de copii, pierd pe poporul Meu, căci nu s-au abătut dela căile lor.
8. Văduvele lor sînt mai multe de cît boabele de nisip din mare; peste mama tînărului, aduc un pustiitor ziua nameaza mare; fac să cadă deodată peste ea necazul și groaza.
9. Cea care născuse șapte fii tînjește, își dă sufletul; soarele ei apune cînd este încă ziuă: este roșie, acoperită de rușine. Pe cei ce mai rămîn, îi dau pradă săbiei înaintea vrăjmașilor lor, zice Domnul.“
10. „Vai de mine, mamă, că m'ai născut, pe mine, om de ceartă și de pricină pentru toată țara! Nu iau cu împrumut, nici nu dau cu împrumut, și totuși toți mă blastămă!
11. Domnul a răspuns: „Da, vei avea un viitor fericit; da, voi sili pe vrăjmaș să te roage, la vreme de nenorocire și la vreme de necaz!
12. Poate ferul să frîngă ferul dela miazănoapte și arama?
13. Averile și comorile tale le voi da pradă fără despăgubire, din pricina tuturor păcatelor tale, pe tot ținutul tău.
14. Te voi duce rob la vrăjmașul tău într-o țară, pe care n-o cunoști, căci focul mîniei Mele s-a aprins și arde peste voi!“
15. „Tu știi tot, Doamne! Adu-ți aminte de mine, nu mă uita, răzbună-mă pe prigonitorii mei! Nu mă lua, după îndelunga Ta răbdare. Gîndește-Te că sufăr ocara din pricina Ta!
16. Cînd am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sînt numit, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!
17. N-am șezut în adunarea celor ce petrec, ca să mă veselesc cu ei: de frica puterii Tale, am stat singur la o parte, căci mă umplusei de mînie.
18. Pentruce nu mai contenește suferința mea? Pentruce mă ustură rana și nu vrea să se vindece? Să fii Tu pentru mine ca un izvor înșelător, ca o apă, care seacă?“
19. „Deaceea așa vorbește Domnul: „Dacă te vei lipi iarăș de Mine, îți voi răspunde iarăș, și vei sta înaintea Mea; dacă vei despărți ce este de preț de ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, nu tu să te întorci la ei!
20. Te voi face pentru poporul acesta ca un zid tare de aramă; ei se vor război cu tine, dar nu te vor birui; căci Eu voi fi cu tine, ca să te scap și să te izbăvesc, zice Domnul.“
21. „Te voi izbăvi din mîna celor răi, și te voi scăpa din mîna asupritorilor.“

16

1. Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
2. „Să nu-ți iei nevastă, și să n-ai în locul acesta nici fii nici fiice!
3. Căci așa vorbește Domnul despre fiii și fiicele cari se vor naște în locul acesta, despre mamele cari-i vor naște, și despre tații lor cari le vor da naștere în țara aceasta:
4. vor muri doborîți de boala rea. Nimeni nu-i va plînge, nici nu-i va îngropa, ci vor fi ca un gunoi pe pămînt; vor pieri de sabie și de foamete; și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor pămîntului.“
5. „Căci așa vorbește Domnul: Să nu intri în nici o casă de jale, să nu plîngi în ea, și nici să nu te bocești cu ei, căci Mi-am luat înapoi dela poporul acesta pacea Mea, zice Domnul, bunătatea și îndurarea Mea.
6. Și mari și mici, toți vor muri în țara aceasta, și nu vor fi îngropați: nimeni nu-i va plînge, nimeni nu-și va face tăieturi din pricina lor, și nu se va rade pentru ei.
7. Nimeni nu le va pune masa în timpul jălirii ca să-i mîngîie pentru cel mort; și nimeni nu le va întinde paharul mîngîierii pentru tatăl sau pentru mama lor.
8. Să nu intri nici într-o casă de petrecere, ca să te așezi cu ei, să mănînci și să bei.“
9. „Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iată, voi face să înceteze în locul acesta, supt ochii voștri și în zilele voastre, strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei.“

10. „Cînd vei vesti poporului acestuia toate aceste lucruri, ei îți vor zice: „Pentru ce ne amenință Domnul cu toate aceste mari nenorociri? Ce nelegiuire și ce păcat am făcut împotriva Domnului, Dumnezeului nostru?“
11. „Atunci să le răspunzi: „Părinții voștri M-au părăsit, zice Domnul, s-au dus după alți dumnezei, le-au slujit și s-au închinat înaintea lor; iar pe Mine M-au părăsit, și n-au păzit Legea Mea!
12. Și voi ați făcut și mai rău de cît părinții voștri; căci iată că fiecare umblați după pornirile inimii voastre rele, și nu m-ascuțați.
13. De aceea, vă voi muta din țara aceasta într-o țară, pe care n-ați cunoscut-o, nici voi, nici părinții voștri; și acolo, veți sluji altor dumnezei, zi și noapte, căci nu vă voi ierta!“
14. „De aceea iată, vin zile, zice Domnul, cînd nu se va mai zice: „Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel!“
15. Ci se va zice: „Viu este Domnul, care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miază-noapte și din toate țările unde-i izgonise!“ Căci îi voi aduce înapoi în țara lor, pe care o dădusem părinților lor.“
16. „Iată, trimet o mulțime de pescari, zice Domnul, și-i vor pescui; și după aceea, voi trimete o mulțime de vînători, și-i vor vîna pe toți munții și pe toate dealurile, și în crăpăturile stîncilor.
17. Căci ochii Mei sînt cu luare aminte la toate căile lor; ele nu sînt ascunse înaintea Feții Mele, și nelegiuirea lor nu este ascunsă de privirile Mele.
18. De aceea le voi răsplăti mai întîi îndoit nelegiuirea și păcatul lor, pentru că Mi-au spurcat țara, pentru că Mi-au umplut moștenirea cu trupurile moarte ale jertfelor aduse idolilor lor și cu urîciunile lor.
19. Doamne, tăria, cetățuia și scăparea mea în ziua necazului! Neamurile vor veni la Tine de la marginile pămîntului, și vor zice: „Părinții noștri n-au moștenit decît minciună, idoli deșeți, cari nu sînt de nici un ajutor!
20. Cum poate omul să-și facă dumnezei, cari nu sînt dumnezei?“ -
21. De aceea iată că le arăt, de data aceasta, și-i fac să știe puterea și tăria Mea; și vor cunoaște că Numele Meu este Domnul.“

17

1. Păcatul lui Iuda este scris cu un priboi de fer, cu un vîrf de diamant; este săpat pe tabla inimii lor, și pe coarnele altarelor lor.
2. Cum se gîndesc la copiii lor, așa se gîndesc la altarele lor, și la idolii și Astartele lor lîngă copacii verzi, pe dealurile înalte.
3. Eu dau la pradă muntele Meu și ogoarele lui, avuțiile tale, toate vistieriile și înălțimile tale, din pricina păcatelor tale, pe tot ținutul tău!
4. Din vina ta vei perde moștenirea, pe care ți-o dădusem; te voi fac să slujești vrăjmașului tău într-o țară, pe care n-o cunoști, căci ați aprins focul mîniei Mele, care va arde totdeauna.“
5. „Așa vorbește Domnul: blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima dela Domnul!
6. Căci este ca un nenorocit în pustie, și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiei, într-un pămînt sărat și fără locuitori.
7. Binecuvîntat să fie omul, care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul!
8. Căci el este ca un pom sădit lîngă ape care-și întinde rădăcinile spre rîu; nu se teme de căldură, cînd vine, și frunzișul lui rămîne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roadă.“
9. „Inima este nespuse de înșelătoare și de desnădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?
10. „Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după purtare lui, după rodul faptelor lui.“
11. Ca o potîrnichie, care clocește niște ouă pe cari nu le-a ouat ea, așa este celce agonisește bogății pe nedrept; trebuie să le părăsească în mijlocul zilelor sale, și la urmă nu este decît un nebun.
12. Scaun de domnie plin de slavă, înălțat dela început, loc al sfîntului nostru Locaș,
13. Doamne, nădejdea lui Israel! Toți ceice Te părăsesc vor fi acoperiți de rușine.“ - „Ceice se abat

dela Mine vor fi scriși pe pământ, căci părăsesc pe Domnul, izvorul de apă vie.“

14. Vindecă-mă, Tu, Doamne, și voi fi vindecat; mîntuiește-mă Tu, și voi fi mîntuit; căci Tu ești slava mea!

15. Iată, ei îmi zic: „Unde este Cuvîntul Domnului? Să se împlinescă dar!“

16. „Și eu, ca să Te ascult, n-am vrut să nu fiu păstor; nici n-am dorit ziua nenorocirii, știi; și ce a ieșit din buzele mele, este descoperit înaintea Ta.

17. De aceea, nu fi o pricină de groază pentru mine, căci Tu ești scăparea mea în ziua nenorocirii!

18. Prigonitorii mei să fie acoperiți de rușine, dar să nu fiu rușinat eu; să tremure ei, dar să nu tremur eu! Adu peste ei ziua nenorocirii, lovește-i cu o îndoită urgie!“

19. „Așa mi-a vorbit Domnul: „Du-te, și stai la poarta copiilor poporului, pe care intră și ies împărații lui Iuda, și la toate porțile Ierusalimului,

20. și spune-le: „Ascultați Cuvîntul Domnului, împărați ai lui Iuda, tot Iuda, și toți locuitorii Ierusalimului, cari intrați pe aceste porți!“

21. „Așa vorbește Domnul: „Luați seama, în sufletele voastre, să nu purtați nici o povară în ziua Sabatului, și să n-o aduceți înlăuntru pe porțile Ierusalimului.

22. Să nu scoateți din casele voastre nici o povară în ziua Sabatului, și să nu faceți nici o lucrare, ci sfințiți ziua Sabatului, cum am poruncit părinților voștri.“

23. Dar ei n-au ascultat și n-au luat aminte: ci și-au înțepenit gîtul, ca să n-asculte și să nu ia învățătură.

24. Dacă Mă veți asculta în adevăr, zice Domnul, și nu veți aduce nici o sarcină înlăuntru pe porțile acestei cetăți, în ziua Sabatului, ci veți sfinți ziua Sabatului, și nu veți face nici o lucrare în ziua aceasta,

25. atunci pe porțile acestei cetăți vor intra împărați și voievozi, cari vor șede pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în cară și călări pe cai, ei și voivozii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, și cetatea aceasta va fi locuită în veci.

26. Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din țara lui Benjamin, din vale, de pe munte și dela miazăzi, ca să aducă arderi de tot și jertfe, să aducă daruri de mîncare și tămîie, și să aducă jertfe de mulțămire în Casa Domnului.

27. Dar dacă nu veți asculta cînd vă poruncesc să sfințiți ziua Sabatului, să nu duceți nici o povară, și n-o aduceți înlăuntru pe porțile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului și nu se va stinge.“

18

1. Cuvîntul vorbit de Ieremia din partea Domnului și care sună astfel:

2. „Scoală-te și pogoară-te în casa olarului; acolo te voi face să auzi cuvintele Mele!“

3. Cînd m-am pogorît în casa olarului, iată că el lucra pe roată.

4. Vasul pe care-l făcea n-a izbutit, - cum se întîmplă cu lutul în mîna olarului. Atunci el a făcut un alt vas, cum i-a plăcut lui să-l facă.

5. Și Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:

6. „Nu pot Eu să fac cu voi ca olarul acesta casă a lui Israel? zice Domnul. Iată, cum este lutul în mîna olarului, așa sînteți voi în mîna Mea, casă a lui Israel!

7. Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l voi smulge, că-l voi surpa, și că-l voi nimici.

8. dar dacă neamul acesta, despre care am vorbit astfel, se întoarce dela răutatea lui, atunci și Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusesem în gînd să i-l fac.

9. Tot așa însă, deodată zic despre un neam, sau despre o împărăție, că-l voi zidi sau că-l voi sădi.

10. Dar dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea, și n-ascultă glasul Meu, atunci Îmi pare rău și de binele, pe care aveam de gînd să i-l fac.“

11. „De aceea, vorbește acum oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, și zi: „Așa vorbește Domnul: Iată, pregătesc o nenorocire împotriva voastră, și fac un plan împotriva voastră. De aceea, întoarceți-vă fiecare dela calea voastră cea rea, îndreptați-vă umbletele și faptele!“

12. „Dar ei zic: „Degeaba! Căci noi ne vom urma gândurile noastre, și vom lucra fiecare după pornirile inimii noastre rele!“
13. „De aceea, așa vorbește Domnul: „Întrebați pe neamuri! Cine a auzit vreodată asemenea lucruri? Fecioara lui Israel a făcut grozave blestemății.
14. Părăsește zăpada Libanului stînca ogoarelor? Sau se văd secînd apele cari vin de departe proaspete și curgătoare?
15. Totuș poporul Meu M-a uitat și aduce tămîie idolilor; s-a abătut din căile lui, a părăsit vechile cărări, și a apucat pe cărări și drumuri nebătute,
16. făcînd astfel din țara lor, o pustietate, o vecinică batjocură; toți ceice trec prin ea sînt uimiți și dau din cap.
17. Ca vîntul de la răsărit, îi voi risipi înaintea vrăjmașului; iar în ziua necazului lor, le voi întoarce spatele și nu Mă voi uita la ei!“
18. „Atunci ei au zis: „Veniți, să urzim rele împotriva lui Ieremia! Căci doar nu va pieri Legea din lipsă de preoți, nici sfatul din lipsă de înțelepți, nici cuvîntul din lipsă de proroci. Haidem să-l ucidem cu vorba, și să nu luăm seama la toate vorbirile lui!“
19. „Ascultă-mă, Doamne, și auzi glasul protivnicilor mei!
20. Cu rău se răsplătește binele? Căci au săpat o groapă ca să-mi ia viața. Adu-Ți aminte că am stat înaintea Ta, ca să vorbesc bine pentru ei, și să abat mînia Ta de la ei.
21. De aceea, dă pe copiii lor pradă foametei, și doboară-i cu sabia! Nevestele lor să fie lipsite de copii și să rămînă văduve, și bărbații lor să fie luați de ciumă; tinerii lor să fie uciși de sabie în luptă!
22. Să se audă strigăte ieșind din casele lor, cînd cetele aduse de Tine vor cădea deodată peste ei! Căci au săpat o groapă, ca să mă prindă, și mi-au întins lațuri supt picioare.
23. Dar Tu, Doamne, cunoști toate uneltirile lor făcute ca să mă omoare. Nu le ierta nelegiuirea, și nu le șterge păcatul dinaintea Ta: ci să fie doborîți în Fața Ta! Lucrează împotriva lor la vremea mîniei Tale!“

19

1. Așa a vorbit Domnul: „Du-te de cumpără de la un olar un vas de pămînt, și ia cu tine pe cîtiva din bătrînii poporului și din bătrînii preoților.
2. Du-te în valea Ben-Hinom, care este la intrarea porții olăriei, și acolo să vestești cuvintele pe cari ți le voi spune.
3. Să spui: „Ascultați Cuvîntul Domnului, împărați ai lui Iuda, și locuitori ai Ierusalimului! Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce peste locul acesta o nenorocire, care va face să țiuie urechile oricui va auzi vorbindu-se de ea.
4. Pentru că M-au părăsit, au spurcat locul acesta, au adus în el tămîie altor dumnezei, pe cari nu-i cunoșteau nici ei, nici părinții lor, nici împărații lui Iuda, și au umplut locul acesta cu sînge nevinovat.
5. Au zidit și înălțimi lui Baal, ca să ardă pe copiii lor în foc ca arderi de tot lui Baal: lucru, pe care nici nu-l poruncisem, nici nu-l rînduisem, și nici nu-Mi trecuse prin minte.“
6. „De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, cînd locul acesta nu se va mai numi Tofet, nici Valea Ben-Hinom, ci se va numi Valea Măcelului!
7. În locul acesta voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului, îi voi face să cadă uciși de sabie înaintea vrăjmașilor lor, și de mîna celor ce vor să le ia viața. Trupurile lor moarte le voi da hrană păsărilor cerului și fiarelor pămîntului.
8. Voi face din cetatea aceasta o groază și o batjocură; așa că toți ceice vor trece pe lîngă ea, se vor îngrozi și vor șuera, cînd vor vedea toate rănile ei.
9. Îi voi face să mănînce carnea fiilor și fiicelor lor, așa că își vor mînca unii carnea altora, în mijlocul necazului și strîmtorării, în care-i vor aduce vrăjmașii lor, și ceice vor să le ia viața.
10. Să spargi apoi vasul, supt ochii oamenilor cari vor merge cu tine.
11. Și să le spui: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Tocmai așa voi zdrobi pe poporul acesta și

cetatea aceasta cum se sparge vasul unui olar, fără să poată fi făcut la loc. Și morții vor fi îngropați în Tofet, din lipsă de loc pentru îngropare.

12. Așa voi face locului acestuia - zice Domnul - și locuitorilor lui, și voi face cetatea aceasta ca Tofetul.

13. Casele Ierusalimului, și casele împăraților lui Iuda vor fi necurate ca Tofetul, toate casele pe acoperișul cărora se aducea tămâie întregei oștiri a cerurilor, și se turnau jertfe de băutură altor dumnezei!“

14. Ieremia s-a întors din Tofet, unde-l trimisese Domnul să proorocească. Apoi a stătut în curtea Casei Domnului, și a zis întregului popor:

15. Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce peste cetatea aceasta și peste toate cetățile cari țin de ea, toate nenorocirile pe cari i le-am vestit mai dinainte, pentru că și-au înțepenit gîtul ca să n'asculte cuvintele Mele.“

20

1. Pașhur, fiul lui Imer, preot și priveghetor de căpetenie în Casa Domnului, a auzit pe Ieremia proorocind aceste lucruri.

2. Și Pașhur a lovit pe proorocul Ieremia, și l-a aruncat în temnița cu butuci, care era la poarta de sus a lui Beniamin, în Casa Domnului.

3. Dar a doua zi, Pașhur a scos pe Ieremia din temniță. Și Ieremia i-a zis: „Domnul nu te mai numește Pașhur“ (Noroc din toate părțile), ci Magor-Misabib (Spaimă din toate părțile).

4. Căci așa vorbește Domnul: „Iată, te voi face de groază, pe tine și pe toți prietenii tăi; ei vor cădea uciși de sabia vrăjmașilor lor, și ochii tăi vor vedea lucrul acesta. Voi da de asemenea pe tot Iuda în mâinile împăratului Babilonului, care-i va duce robi la Babilon și-i va ucide cu sabia.

5. Toate bogățiile cetății acesteia, tot rodul muncii ei, tot ce are ea mai scump, și toate vistieriile împăraților lui Iuda le voi da în mâinile vrăjmașilor lor; aceștia le vor jăfui, le vor lua și le vor duce la Babilon.

6. Chiar și tu, Pașhur, și toți ceice locuiesc în casa ta, veți merge la Babilon în robie; acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-ai proorocit minciuni.“

7. M-ai înduplecat, Doamne, și m-am lăsat înduplecat; ai fost mai tare decît mine își m-ai biruit! În fiecare zi sînt o pricină de rîs, toată lumea și bate joc de mine.

8. Căci ori de cîte ori vorbesc, trebuie să strig: „Sîlnicie și apăsare!“ Așa încît cuvîntul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua.

9. Dacă zic: „Nu voi mai pomeni de El, și nu voi mai vorbi în Numele Lui!“ iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot.

10. Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. - „Învinuiți-l“, strigă ei; „haidem să-l învinuim!“ Toți ceice trăiau în pace cu mine, pîndesc să vadă dacă mă clatin, și zic: „Poate că se va lăsa prins, vom pune mîna pe el, și ne vom răzbuna pe el!“

11. Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea, prigonitorii mei se vor poticni și nu vor birui. Se vor umplea de rușine că n-au lucrat cu chibzuință: de o vecinică rușine, care nu se va uita!

12. Și acum, Doamne, Dumnezeul oștirilor, care încerci pe cel neprihănit, care pătrunzi rărunchii și inimile, fă-mă să văd răzbunarea Ta împotriva lor! Căci Ție îmi încredințez pricina.

13. Cîntați Domnului, lăudați pe Domnul! Căci El izbăvește sufletul celui nenorocit din mîna celor răi.“

14. Blestemată să fie ziua cînd m-am născut! Ziua în care m-a născut mama, să nu fie binecuvîntată!

15. Blestemat să fie omul care a adus vestea aceasta tatălui meu: „Ți s-a născut un copil de parte bărbătească“, și l-a umplut de bucurie cu ea!

16. Omul acela să ajungă ca cetățile, pe cari le-a nimicit Domnul fără milă! Să audă gemete dimineața, și strigăte de război la amiază!

17. De ce n-am fost omorît în pîntecele mamei, ca să-mi fi fost ea mormîntul meu!“ De ce n-a rămas ea vecinic însărcinată cu mine?

18. Pentru ce am ieșit din pînțelele mamei ca să văd numai suferință și durere, și să-mi isprăvesc zilele în rușine?

21

1. Cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd i-a trimis împăratul Zedechia pe Pașhur, fiul lui Malchia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, ca să-i zică:
2. „Întrebă pe Domnul pentru noi; căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, este în război cu noi! Poate că Domnul va face pentru noi vreuna din minunile Lui, ca să-l depărteze de la noi.“
3. Ieremia le-a răspuns: „Să spuneți lui Zedechia:
4. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi întoarce armele de război cari sînt în mîinile voastre, și cu cari vă luptați în afară de ziduri, împotriva împăratului Babilonului și împotriva Haldeilor cari vă împresoară, și le voi strînge în mijlocul cetății acesteia.
5. Apoi Eu însumi voi lupta împotriva voastră, cu mîna întinsă și cu braț tare, cu mînie, urgie, și mare supărare.
6. Voi lovi pe locuitorii cetății acesteia, atît oameni cît și dobitoace, și vor muri de o ciumă grozavă.“
7. După aceea - zice Domnul - voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, pe slujitorii lui, pe popor, și pe ceice vor scăpa în cetatea aceasta de ciumă, de sabie și de foamete, îi voi da în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mîinile vrăjmașilor lor, în mîinile celor ce vor să le ia viața; și Nebucadnețar îi va trece prin ascuțișul săbiei, nu-i va cruța nu va avea nici o milă de ei, și nu se va îndura de ei.
8. Iar poporului acestuia să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Iată că vă pun înaintea calea vieții și calea morții.
9. Cine va rămînea în cetatea aceasta, va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși să se ducă la Haldeii, cari vă împresoară, va scăpa cu viață, care va fi singura lui pradă.
10. Căci Eu Îmi îndrept privirile împotriva cetății acesteia că să-i fac rău, nu bine, zice Domnul; ea va fi dată în mîinile împăratului Babilonului, care o va arde cu foc.“
11. „Și să spui casei împăratului lui Iuda: „Ascultați Cuvîntul Domnului,
12. casă a lui David! Așa vorbește Domnul: „Faceți dreptate disdedimineață, și scoateți pe cel asuprit din mîinile asupritorului, ca să nu izbucnească mînia Mea ca un foc, și să se aprindă, fără să se poată stinge, din pricina răutății faptelor voastre!
13. Iată, am necaz pe tine, cetate așezată în vale, pe stîncă din cîmpie, zice Domnul, pe voi cari ziceți: „Cine se va pogori împotriva noastră? Cine va intra în locuințele noastre?“
14. Vă voi pedepsi după rodul faptelor voastre, zice Domnul; - voi pune foc pădurii voastre, și-i va mânca toate împrejurimile.“

22

1. „Așa vorbește Domnul: „Pogoară-te în casa împăratului lui Iuda, și acolo rostește cuvintele acestea.
2. Să spui: „Ascultă Cuvîntul Domnului, împărat al lui Iuda, care stai pe scaunul de domnie al lui David, tu, slujitorii tăi, și tot poporul, cari intrați pe porțile acestea!
3. Așa vorbește Domnul: „Faceți dreptate și judecată; scoateți pe cel asuprit din mîinile asupritorului; nu chinuiți pe străin, pe orfan și pe văduvă; nu apăsați, și nu vărsați sînge nevinovat în locul acesta!
4. Căci dacă lucrați după cuvîntul acesta, vor intra pe porțile casei acesteia împărați cari stau pe scaunul de domnie al lui David, suiți în cară și călări pe cai, ei, slujitorii lor și poporul lor.
5. Dar dacă nu veți asculta cuvintele acestea, pe Mine însumi jur, zice Domnul că această casă va ajunge o dărîmătură!
6. Căci așa vorbește Domnul asupra casei împăratului lui Iuda: „Tu ești pentru Mine ca Galaadul, ca vîrfurile Libanului; dar, cu adevărat, voi face din tine un pustiu, o cetate fără locuitori!

7. Pregătesc împotriva ta niște nimicitori, fiecare cu armele lui: ei vor tăia cei mai frumoși cedri ai tăi, și-i vor arunca în foc.
8. Multe neamuri vor trece pe lângă cetatea aceasta, și vor zice unul altuia: „Pentru ce a făcut Domnul așa acestei cetăți mari?”
9. Și se va răspunde: „Pentru că au părăsit legământul Domnului, Dumnezeului lor, pentru că s’au închinat înaintea altor dumnezei și le-au slujit!”
10. Nu plîngeți pe cel mort, și nu vă bociți pentru el; ci plîngeți mai de grabă pe cel ce se duce, care nu se va mai întoarce, și nu-și va mai vedea țara de naștere!
11. Căci așa vorbește Domnul despre Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care domnea în locul tatălui său Iosia, și care a ieșit din locul acesta: Nu se va mai întoarce în el;
12. ci va muri în locul unde este dus rob, și nu va mai vedea țara aceasta.“
13. „Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate, și odăile cu nelegiuire; care pune pe aproapele său să lucreze de geaba, fără să-i dea plata;
14. care zice: „Îmi voi zidi o casă mare, și odăi încăpătoare;” și-i face ferestre multe, o căpătușește cu cedru, și o vâpșește cu roș!”
15. „Împărat ești tu oare, de te întreci în cedri?” Nu mînca tatăl tău, și nu bea și el?” Și totuș el făcea dreptate și judecată, și era fericit!
16. Judeca pricina săracului și a celui lipsit, și era fericit. Nu înseamnă lucrul acesta a Mă cunoaște? zice Domnul.
17. Dar tu n-ai ochi și inimă decît ca să te dedai la lăcomie, ca să verși sînge nevinovat, și să întrebuințezi asuprire și sîlnicie.
18. De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda: „Nu-l vor plînge, zicînd: „Vai, fratele meu! Vai, sora mea!” Nici nu-l vor plînge, zicînd: „Vai doamne! Vai, măria sa!”
19. Ci va fi înmormîntat ca un măgar, va fi tîrît și aruncat afară din porțile Ierusalimului!”
20. „Suiete-te pe Liban, și strigă! Înălță-ți glasul de pe Basan! Și strigă de pe înălțimea Abarim! Căci toți cei ce te iubeau sînt zdrobiți!
21. „Ți-am vorbit cînd îți mergea bine; dar tu ziceai: „Nu pot s-asculț!” Așa ai lucrat din tinerețea ta, și n’ ai ascultat glasul Meu.
22. Pe toți păstorii tăi îi va paște vîntul, și cei ce te iubesc vor merge în robie. Atunci vei fi acoperit de rușine și vei roși, din pricina întregii tale răutăți.
23. Tu, care locuiești pe Liban acum, care îți ai cuibul în cedri, cum vei geme cînd te vor ajunge durerile, dureri ca ale unei femei în munci.“
24. „Pe viața Mea, zice Domnul, că, și chiar dacă Ieconia I (Sau Ioiachim) fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mîna Mea cea dreaptă, te-aș scoate și de acolo.
25. Te voi da în mînile celor ce vor să-ți ia viața, în mînile acelorora înaintea cărora tremuri, în mînile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în mînile Haldeilor.
26. Te voi arunca, pe tine și pe mamă-ta care te-a născut, într-o altă țară, unde nu v-ați născut, și acolo veți muri!
27. Dar în țara în care vor dori să se întoarcă, nu se vor mai întoarce!
28. Este un vas disprețuit, sfărîmat, acest Ieconia? Este el un lucru, căruia nu-i dai niciun preț? Pentru ce sînt aruncați oare, el și sîmînța lui, și asvîrliți într-o țară, pe care n’o cunoșc?” -
29. Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului!
30. Așa vorbește Domnul: „Scrieți pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om căruia nu-i va merge bine toată viața lui; căci niciunul din urmașii lui nu va izbuti să șadă pe scaunul de domnie a lui David și să domnească peste Iuda.“

23

1. „Vai de păstorii cari nimicesc și risipesc turma pășunii mele, zice Domnul.“
2. „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, împotriva păstorilor cari pasc pe poporul meu: „Pentru că Mi-ați risipit oile, le-ați izgonit, și nu v-ați îngrijit de ele, iată că vă voi pedepsi din

pricina răutății faptelor voastre, zice Domnul.“

3. „Și Eu însumi voi strânge rămășița oilor Mele din toate țările, în cari le-am izgonit; le voi aduce înapoi în pășunea lor, și vor crește și se vor înmulți.

4. Voi pune peste ele păstori cari le vor paște; nu le va mai fi teamă, nici groază, și nu va mai lipsi niciuna din ele, zice Domnul.“

5. „Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă, neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune, și va face dreptate și judecată în țară.

6. În vremea Lui, Iuda va fi mântuit, și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care I-L vor da: „Domnul, Neprihănirea noastră!“

7. „De aceea iată, vin zile, zice Domnul, când nu se va mai zice: „Viu este Domnul, care a scos din țara Egiptului pe copiii lui Israel!“

8. Ci se va zice: „Viu este Domnul, care a scos și a adus înapoi sămînța casei lui Israel din țara de la miază noapte și din toate țările în cari îi risipisem! „Și vor locui în țara lor.“

9. Asupra proorocilor.

„Inima îmi este zdrobită în mine, toate oasele îmi tremură; sînt ca un om beat, ca un om amețit de vin, din pricina Domnului și din pricina sfințelilor Lui cuvinte.

10. Căci țara este plină de preacurvii, și țara se jălește din pricina jurămintelor; cîmpiile pustiei sînt uscate.“ Toată alergătura lor țintește numai la rău, și toată vitejia lor este pentru nelegiuire!

11. Proorocii și preoții sînt stricați; „le-am găsit răutatea chiar și în Casa Mea, zice Domnul.“

12. „De aceea, calea lor va fi lunecoasă și întunecoasă, vor fi împinși și vor cădea; căci voi aduce nenorocirea peste ei în anul când îi voi pedepsi, zice Domnul.“

13. „În proorocii Samariei am văzut următoarea nebunie: au proorocit pe Baal, și au rătăcit pe poporul Meu Israel!

14. Dar în proorocii Ierusalimului am văzut lucruri grozave. Sînt preacurvari, trăiesc în minciună; întăresc mîinile celor răi, așa că nici unul nu se mai întoarce dela răutatea lui; toți sînt înaintea Mea ca Sodoma, și locuitorii Ierusalimului ca Gomora.“

15. „De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor despre prooroci: iată, îi voi hrăni cu pelin, și le voi da să bea ape otrăvite; căci prin proorocii Ierusalimului s'a răspîndit nelegiuirea în toată țara.“

16. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „N'ascultați cuvintele proorocilor cari vă proorocesc! Ei vă leagănă în închipuiri zădarnice; spun vedenii ieșite din inima lor, nu ce vine din gura Domnului.

17. Ei spun celor ce Mă nesocotesc: „Domnul a zis: „Veți avea pace;“ și zic tuturor celor ce trăiesc după aplecările inimii lor: „Nu vi se va întîmpla niciun rău.“

18. Cine a fost de față la sfatul Domnului ca să vadă și să asculte cuvîntul Lui? Cine a plecat urechea la cuvîntul Lui și cine l-a auzit?

19. Iată că furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi!

20. Mînia Domnului nu se va potoli, pînă nu va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremilor.

21. Eu n'am trimes pe proorocii aceștia, și totuș ei au alergat; nu le-am vorbit, și totuș au proorocit.

22. Dacă ar fi fost față la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele poporului Meu, și să-i întoarcă dela calea lor rea, dela răutatea faptelor lor!“

23. „Sînt Eu numai un Dumnezeu de aproape, zice Domnul, și nu sînt Eu și un Dumnezeu de departe?

24. Poate cineva să stea într'un loc ascuns fără să-l vadă Eu? zice Domnul. Nu umplu Eu cerurile și pămîntul? zice Domnul.

25. „Am auzit ce spun proorocii, cari proorocesc minciuni în Numele Meu, zicînd: „Am avut un vis! Am visat un vis!“

26. Pînă cînd vor prooroci aceștia să proorocescă minciuni, să proorocească înșelătoriile inimii lor?

27. Cred ei oare că pot face pe poporul Meu să uite Numele Meu prin visurile pe cari le istorisește fiecare din ei aproapelui său, cum Mi-au uitat părinții lor Numele din pricina lui Baal?

28. Proorocul, care a avut un vis, să istorisească visul acesta, și cine a auzit Cuvîntul Meu, să spună întocmai Cuvîntul Meu! „Pentru ce să amesteci paie cu grîul? zice Domnul.“

29. „Nu este Cuvîntul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărîmă stînca?“

30. „De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii cari își ascund unul altuia cuvintele Mele.“
31. „Iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii cari iau cuvântul lor și-l dau drept cuvânt al Meu.“
32. „Iată, zice Domnul, am necaz pe cei ce proorocesc visuri neadevărate, cari le istorisesc și rătăcesc pe poporul Meu, cu minciunile și cu îndrăzneala lor; nu i-am trimes Eu, nu Eu le-am dat poruncă, și nu sînt de niciun folos poporului acestuia, zice Domnul.“
33. „Dacă poporul acesta, sau un prooroc, sau un preot te va întreba: „Care este amenințarea Domnului?“ să le spui care este această amenințare: „Vă voi lepăda, zice Domnul.“
34. „Și pe proorocul, pe preotul, sau pe acela din popor care va zice: „O amenințare a Domnului,“ îl voi pedepsi, pe el și casa lui!
35. Așa să spuneți însă, fiecare aproapelui său, fiecare fratelui său: „Ce a răspuns Domnul?“
Sau: „Ce a zis Domnul?“
36. Dar să nu mai ziceți: „O amenințare a Domnului,“ căci cuvântul fiecăruia va fi o amenințare pentru el, dacă veți suci astfel cuvintele Dumnezeului Celui viu, cuvintele Domnului oștirilor, Dumnezeului nostru!
37. Așa să zici proorocului: „Ce ți-a răspuns Domnul?“ Sau: „Ce a zis Domnul?“
38. Dar dacă veți mai zice: „O amenințare a Domnului,“ atunci așa vorbește Domnul: „Pentru că spuneți cuvintele acestea: „O amenințare a Domnului,“ măcar că am trimes să vă spună: Să nu mai ziceți: O amenințare a Domnului,
39. din pricina aceasta, iată, vă voi uita, și vă voi lepăda, pe voi și cetatea, pe care v-o dădusem vouă și părinților voștri, vă voi arunca dinaintea Mea;
40. și voi pune peste voi o vecinică ocară, și o vecinică necinste, care nu se va uita.“

24

1. Domnul mi-a arătat două coșuri cu smochine, puse înaintea Templului Domnului, după ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, strămutase din Ierusalim și dusese în Babilon, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, pe căpeteniile lui Iuda, pe lemnari și ferari.
2. Unul din coșuri avea smochine foarte bune, ca smochinele cari se coc înfii, iar celalt coș avea smochine foarte rele, cari nu se puteau mânca de rele ce erau.
3. Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Ieremie?“ Eu am răspuns: „Niște smochine! Smochinele cele bune sînt foarte bune, iar cele rele sînt foarte rele și, de rele ce sînt, nu se pot mânca.“
4. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
5. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Cum deosebești tu aceste smochine bune, așa voi deosebi Eu, ca să le dau îndurare, pe prinșii de război ai lui Iuda, pe cari i-am trimes din locul acesta în țara Haldeilor;
6. Îi voi privi cu un ochi binevoitor, și-i voi aduce înapoi în țara aceasta: îi voi așeza și nu-i voi mai nimici, îi voi sădi și nu-i voi mai smulge.
7. Le voi da o inimă ca să înțeleagă că Eu sînt Domnul. Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor, dacă se vor întoarce la Mine cu toată inima lor.
8. „Și ca smochinele cele rele cari, de rele ce sînt, nu se pot mânca, zice Domnul, așa voi face să ajungă Zedechia, împăratul lui Iuda, căpeteniile lui, și rămășița Ierusalimului, cei ce au rămas în țara aceasta și cei ce locuiesc în țara Egiptului.
9. Îi voi face de pomină, o pricină de nenorocire pentru toate împărățiile pămîntului, de ocară, de batjocură, de rîs, și de blestem, în toate locurile unde îi voi izgoni.
10. Voi trimete în ei sabia, foametea și ciuma, pînă vor pieri din țara pe care le-o dădusem lor și părinților lor.“

25

1. Cuvîntul, care a fost spus lui Ieremia despre tot poporul lui Iuda, în al patrulea an al Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda - acesta era cel dintîi an al lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului

-

2. cuvînt, pe care l-a rostit Ieremia înaintea întregului popor al lui Iuda și înaintea tuturor locuitorilor Ierusalimului, zicînd:
3. „De la al treisprezecelea an al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, sînt douăzeci și trei de ani de cînd mi-a vorbit Cuvîntul Domnului; v’am vorbit de dimineață, și n-ați ascultat.
4. Domnul v-a trimis pe toți slujitorii Săi proorocii, i-a trimis dis de dimineață; și n-ați ascultat, n-ați plecat urechea să ascultați.
5. Ei au zis: „Întoarceți-vă fiecare dela calea voastră cea rea și de la răutatea faptelor voastre, și veți rămînea în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri, din vecinicie în vecinicie;
6. nu vă duceți după alți dumnezei, ca să le slujiți și să vă închinați înaintea lor, nu Mă mîniați prin lucrarea mînilor voastre, și nu vă voi face niciun rău!“
7. Dar nu M-ați ascultat, zice Domnul, ci M’ați mîniat prin lucrarea mînilor voastre, spre nenorocirea voastră.“
8. De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor: „Pentru că n’ați ascultat cuvintele Mele,
9. iată, voi trimete să aducă toate popoarele dela miazănoapte, zice Domnul; și voi trimete la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei, și împotriva tuturor acestor neamuri de jur împrejur, ca să le nimicească cu desăvîrșire și să facă din ele un pustiu și o pricină de batjocură, niște dărîmături vecinice.
10. Voi face să înceteze între ei strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, uruitul morii și lumina lămpii.
11. Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani.
12. Dar cînd se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara Haldeilor, și o voi preface în niște dărîmături vecinice.
13. Voi aduce peste țara aceea toate lucrurile pe cari le-am vestit despre ea, tot ce este scris în cartea aceasta, tot ce a proorocit Ieremia despre toate neamurile.
14. Căci neamuri puternice și împărați mari le vor supune și pe ele, și le voi răsplăti după faptele și lucrarea mînilor lor.“
15. Căci așa mi-a vorbit Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Ia din mîna Mea, acest potir plin cu vinul mîniei Mele și dă-l să bea toate neamurile la cari te voi trimite.
16. Vor bea, și se vor ameți și vor fi ca niște nebuni, la vederea săbiei, pe care o voi trimite în mijlocul lor!
17. Eu am luat potirul din mîna Domnului, și l-am dat să-l bea toate neamurile la cari mă trimitea Domnul:
18. Ierusalimului și cetăților lui Iuda, împăraților și căpeteniilor sale, ca să le prefacă în dărîmături, într-un pustiu, să-i facă de batjocură și de blestem, cum se vede lucrul acesta astăzi;
19. lui Faraon, împăratul Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui, și tot poporului lui;
20. la toată Arabia, tuturor împăraților țării Uț, tuturor împăraților țării Filistenilor, Ascalonului, Gazei, Ecronului, și celor ce au mai rămas din Asdod;
21. Edomului, Moabului, și copiilor lui Amon;
22. tuturor împăraților Tirului, tuturor împăraților Sidonului, și împăraților ostroavelor cari sînt dîncolo de mare;
23. Dedanului, Temei, Buzului, și tuturor celor ce își rad colțurile bărbii,
24. tuturor împăraților Arabiei, și tuturor împăraților Arabilor cari locuiesc în pustie;
25. tuturor împăraților Zimrei, tuturor împăraților Elamului, și tuturor împăraților Mediei;
26. tuturor împăraților dela miazănoapte, de aproape sau de departe, și unora și altora, și tuturor împăraților lumii cari sînt pe fața pămîntului. Iar împăratul Șeșacului va bea după ei.
27. „Să le spui: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Beți, îmbătați-vă, și vărsați, și cădeți fără să vă mai ridicați, la vederea săbiei pe care o voi trimite în mijlocul vostru!“
28. „Și dacă nu vor vrea să ia din mîna ta potirul ca să bea, spune-le: „Așa vorbește Domnul oștirilor“: „Beți!
29. Căci iată că în cetatea peste care se cheamă Numele Meu, încep să fac rău: și voi să rămîneți

nepedepsiți?“ „Nu veți rămînea nepedepsiți, căci voi chema sabia peste toți locuitorii pămîntului, zice Domnul oștirilor.“

30. „Și tu, să le proorocești toate aceste lucruri, și să le spui: „Domnul va răcni de sus; din Locașul Lui cel sfînt va face să-I răsune glasul; va răcni împotriva locului locuinței Lui; va striga, ca cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pămîntului.

31. Vuietul ajunge pînă la marginea pămîntului; căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi, și dă pe cei răi pradă săbiei, zice Domnul.“

32. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor, și o mare furtună se ridică dela marginile pămîntului.

33. Cei pe cari-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pămîntului pînă la celalt; nu vor fi nici jăliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pămînt.

34. Gemeți, păstori, și strigați! Tăvăliți-vă în cenușă, povățuitori ai turmelor! Căci au venit zilele junghierii voastre. Vă voi zdrobi, și veți cădea la pămînt ca un vas de preț.

35. Nu mai este niciun loc de adăpost pentru păstori! Nu mai este nici o scăpare pentru povățuitorii turmelor!

36. Se aud strigătele păstorilor, și gemetele povățuitorilor turmelor, căci Domnul le pustiește locul de pășune,

37. și colibecele liniștite sînt nimicite de mînia aprinsă a Domnului.

38. El Și-a părăsit locuința, ca un pui de leu vizuina; așa că țara le este prefăcută în pustie de urgia nimicitorului și de mînia lui aprinsă.“

26

1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit următorul cuvînt din partea Domnului:

2. „Așa vorbește Domnul: „Stai în curtea Casei Domnului, și spune acelor cari vin din toate cetățile lui Iuda să se închine în Casa Domnului, toate cuvintele pe cari-ți poruncesc să li le spui; nu lăsa niciun cuvînt din ele.

3. Poate că vor asculta, și se vor întoarce fiecare dela calea lui cea rea; atunci Mă voi căi de răul, pe care mă gîndisem să li-l fac din pricina răutății faptelor lor.“

4. „Să le spui: „Așa vorbește Domnul: „Dacă nu Mă ascultați cînd vă poruncesc să urmați Legea Mea, pe care v'am pus-o înainte;

5. dacă nu ascultați cuvintele robilor Mei prooroci, pe cari vi-i trimet, pe cari vi i-am trimes dis de dimineață, și pe cari nu i-ați ascultat,

6. atunci voi face Casei acesteia ca lui Silo, și voi face din cetatea aceasta o pricină de blestem pentru toate neamurile pămîntului.“

7. Preoții, proorocii, și tot poporul, au auzit pe Ieremia rostind aceste cuvinte în Casa Domnului.

8. Și cînd a isprăvit de spus Ieremia tot ce-i poruncise Domnul să spună întregului popor, preoții, proorocii, și tot poporul, au pus mîna pe el, și au zis: „Trebuie să mori negreșit!“

9. Pentruce proorocești în Numele Domnului, și zici: „Casa aceasta va ajunge ca Silo, și cetatea aceasta va fi pustiiată și lipsită de locuitori?“ Tot poporul s-a îngămădit în jurul lui Ieremia în Casa Domnului.

10. Cînd au auzit căpeteniile lui Iuda aceste lucruri, s-au suit din casa împăratului la Casa Domnului, și au șezut la intrarea porții celei noi a Casei Domnului.

11. Atunci preoții și proorocii au vorbit căpeteniilor și întregului popor: „Omul acesta este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci a proorocit împotriva cetății acesteia, cum ați auzit voi înșivă cu urechile voastre!“

12. Ieremia a zis tuturor căpeteniilor și întregului popor: „Domnul m'a trimes să proorocesc împotriva Casei acesteia și împotriva cetății acesteia toate lucrurile pe cari le-ați auzit voi.

13. Acum îndreptați-vă căile și faptele, ascultați glasul Domnului, Dumnezeuului vostru, și Domnul Se va căi de răul pe care l-a rostit împotriva voastră!

14. Cît despre mine, iată-mă în mîinile voastre; faceți-mi ce vi se va părea că este bine și drept!

15. Numai să știți că , dacă mă veți omorî vă veți face vinovați de sînge nevinovat, voi, cetatea aceasta și locuitorii ei; căci Domnul m'a trimes în adevăr la voi să rostesc în auzul vostru toate aceste cuvinte!“

16. Căpeteniile și tot poporul au zis preoților și proorocilor: „Omul acesta nu este vinovat de pedeapsa cu moartea; căci ne-a vorbit în Numele Domnului, Dumnezeului nostru!“

17. Și unii din bătrînii țării s-au sculat, și au zis întregii adunări a poporului:

18. „Mica din Moreșet proorocea pe vremea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și spunea întregului popor al lui Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor: „Sionul va fi arat ca un ogor, Ierusalimul va ajunge un morman de pietre, și muntele Casei Domnului o înălțime acoperită cu păduri.“

19. L-a omorît însă oare Ezechia, împăratul lui Iuda, și tot Iuda? Nu s-a temut Ezechia de Domnul? Nu s'a rugat el Domnului? Și atunci Domnul S'a căit de răul pe care-l rostise împotriva lor. Și noi să ne împovărăm sufletul cu o nelegiuire așa de mare?“

20. (A mai fost însă un om care proorocea în Numele Domnului: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim. El a proorocit împotriva cetății acesteia și împotriva țării acesteia tocmai aceleași lucruri ca Ieremia.

21. Împăratul Ioiachim, toți vitejii lui, și toate căpeteniile lui, au auzit cuvintele lui, și împăratul a căutat să-l omoare. Dar Urie, care a fost înștiințat de lucrul acesta, s-a temut, a fugit, și s-a dus în Egipt.

22. Împăratul Ioiachim a trimes niște oameni în Egipt și anume: Pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe alții împreună cu el în Egipt.

23. Aceștia au scos din Egipt pe Urie și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a omorît cu sabia, și i-a aruncat trupul mort în mormintele copiilor poporului.) -

24. Totuș mîna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, și el n-a lăsat să fie dat pe mîna poporului ca să fie omorît.

27

1. La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a fost rostit către Ieremia din partea Domnului , următorul cuvînt:

2. „Așa mi-a vorbit Domnul: „Fă-ți niște legături și niște juguri, și puneți-le la gît.

3. Trimete-le împăratului Edomului, împăratului Moabului, împăratului copiilor lui Amon, împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin trimeșii cari au venit la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda.

4. Și spune-le să spună stăpînilor lor: „Așa vorbește Domnul oștirilor, împăratul lui Israel: „Iatăce să spuneți stăpînilor voștri:

5. „Eu am făcut pămîntul, pe oameni, și dobitoacele cari sînt pe pămînt, cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins, și dau pămîntul cui Îmi place.

6. Acum dau toate aceste țări în mîinile robului Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi dau chiar și fiarele cîmpului ca să-i fie supuse.

7. Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului său, și fiului fiului său, pînă va veni și vremea țării lui, și o vor supune neamuri puternice și împărați mari.

8. Dar dacă un popor sau o împărăție nu se va supune lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și nu-și va pleca grumazul supt jugul împăratului Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă, zice Domnul, pînă îl voi nimici prin mîna lui.

9. De aceea, să n'ascultați pe proorocii voștri, pe ghicitorii voștri, pe visătorii voștri, pe cititorii voștri în stele, și pe vrăjitorii voștri, cari vă zic: „Nu veți fi supuși împăratului Babilonului!“

10. Căci ei vă proorocesc minciuni, ca să fiți depărtați din țara voastră, ca să vă izgonesc și să pieriți.

11. Dar pe poporul care își va pleca grumazul supt jugul împăratului Babilonului, și care-i va fi supus, îl voi lăsa în țara lui, zice Domnul, ca s'o lucreze și să locuiască în ea.“

12. „Am spus întocmai aceleași lucruri lui Zedechia, împăratul lui Iuda: „Plecați-vă grumazul supt jugul împăratului Babilonului, supuneți-vă lui și poporului lui, și veți trăi.

13. Pentru ce să muriți, tu și poporul tău, de sabie, de foamete și de ciumă, cum a hotărât Domnul asupra poporului care nu se va supune împăratului Babilonului?
14. N-ascultați de cuvintele proorocilor cari vă zic: „Nu veți fi supuși împăratului Babilonului!“ Căci ei vă proorocesc minciuni;
15. „Nu i-am trimes Eu, zice Domnul, ci proorocesc minciuni în Numele Meu, ca să izgonesc și să pieriți, voi și proorocii cari vă proorocesc!“
16. Am vorbit și preoților și întregului popor și le-am spus: „Așa vorbește Domnul: „N-ascultați de cuvintele proorocilor voștri, cari vă proorocesc și zic: „Iată că uneltele Casei Domnului vor fi aduse în curînd din Babilon!“ Căci ei vă proorocesc minciuni.
17. Nu-i ascultați; supuneți-vă împăratului Babilonului, și veți trăi. Pentru ce să ajungă cetatea aceasta o dărîmătură?
18. Dacă sînt ei prooroci și dacă este cu ei Cuvîntul Domnului, să mijlocească la Domnul oștirilor, pentru ca uneltele cari au mai rămas în Casa Domnului, în casa împăratului lui Iuda, și în Ierusalim, să nu se ducă în Babilon.
19. Căci așa vorbește Domnul oștirilor cu privire la stîlpi, la marea de aramă, la temelii și la toate celelalte unelte cari au mai rămas în cetatea aceasta,
20. și cari n’au fost ridicate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cînd a luat robi din Ierusalim în Babilon pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți mai marii lui Iuda și Ierusalimului;
21. așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, despre uneltele, cari au mai rămas în Casa Domnului, în casa împăratului lui Iuda, și în Ierusalim:
22. „Ele vor fi duse în Babilon, și vor rămînea acolo pînă în ziua, cînd le voi căuta Eu - zice Domnul - cînd le voi ridica iarăși și le voi aduce înapoi în locul acesta.“

28

1. În acelaș an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a cincea a anului al patrulea, Hanania, fiul lui Azur, prooroc din Gabaon, mi-a zis în Casa Domnului, în fața preoților și a întregului popor:
2. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Eu sfărîm jugul împăratului Babilonului!
3. Peste doi ani, voi aduce înapoi în locul acesta toate uneltele Casei Domnului, pe cari le-a ridicat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, din locul acesta, și le-a dus în Babilon.
4. Și voi aduce înapoi în locul acesta, zice Domnul, pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe toți prinșii de război ai lui Iuda, cari s’au dus în Babilon; căci voi sfărîma jugul împăratului Babilonului.“
5. Proorocul Ieremia a răspuns proorocului Hanania, în fața preoților și a întregului popor, cari stăteau în Casa Domnului.
6. Ieremia, proorocul, a zis: „Amin! Așa să facă Domnul! Să împlinească Domnul cuvintele, pe cari le-ai proorocit tu, și să aducă înapoi din Babilon în locul acesta uneltele Casei Domnului și pe toți prinșii de război!
7. Numai ascultă cuvîntul pe care-l rostesc eu în auzul tău și în auzul întregului popor:
8. Proorocii, cari au fost înaintea mea și înaintea ta, din vremile străvechi, au proorocit război, foamete și ciumă împotriva unor țări puternice și unor împărății mari.
9. Dar, dacă un prooroc proorocește pacea, numai după împlinirea celor ce proorocește, se va cunoaște că este cu adevărat trimes de Domnul.“
10. Atunci proorocul Hanania a ridicat jugul de pe grumazul proorocului Ieremia și l-a sfărîmat.
11. Și Hanania a zis în fața întregului popor: „Așa vorbește Domnul: „Așa voi sfărîma, peste doi ani de pe grumazul tuturor neamurilor jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului!“ Proorocul Ieremia a plecat.
12. După ce a sfărîmat proorocul Hanania jugul de pe grumazul proorocului Ieremia, Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:
13. „Du-te, și spune lui Hanania: „Așa vorbește Domnul: „Ai sfărîmat un jug de lemn, dar cu

aceasta ai făcut în locul lui un jug de fer!

14. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Pun un jug de fer pe grumazul tuturor acestor neamuri, ca să fie subjugate de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și-i vor sluji, și-i dau chiar și fiarele câmpului!“

15. Și proorocul Ieremia a zis proorocului Hanania: „Ascultă, Hanania! Domnul nu te-a trimes, ci tu însuși poporului o încredere mincinoasă.

16. De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, te izgonesc de pe pământ, și vei muri chiar în anul acesta; căci cuvintele tale sînt o răzvrătire împotriva Domnului.“

17. Și proorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea.

29

1. Iată cuprinsul epistolei, pe care a trimis-o proorocul Ieremia, din Ierusalim, către rămășița bătrînilor din robie, preoților, proorocilor, și întregului popor, pe cari-i dusese în robie Nebucadnețar, din Ierusalim la Babilon,

2. după ce împăratul Ieconia, împărăteasa, famenii dregători, căpeteniile lui Iuda și ale Ierusalimului, lemnarii și ferarii au părăsit Ierusalimul.

3. Le-a trimes-o prin Eleasa, fiul lui Șafan, și prin Ghemaria, fiul lui Hilchia, trimeși la Babilon de Zedechia, împăratul lui Iuda, la Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Ea cuprindea următoarele:

4. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, către toți prinșii de război, pe cari i-am dus din Ierusalim la Babilon:

5. „Zidiți case, și locuiți-le; sădiți grădini și mîncăți din roadele lor!

6. Luați-vă neveste, și faceți fii și fiice; însurați-vă fiii, și măritați-vă fetele, să facă fii și fiice, ca să vă înmulțiți acolo unde sînteți, și să nu vă împruținați.

7. Urmăriți binele cetății, în care v-am dus în robie, și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atîrnă de fericirea ei!

8. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Nu vă lăsați amăgiți de proorocii voștri, cari sînt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; n-ascultați nici de visătorii voștri, ale căror visuri voi le pricinuiți!

9. Căci ei vă proorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu i-am trimes, zice Domnul.“

10. Dar iată ce zice Domnul: „De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi, și voi împlini față de voi făgăduința Mea cea bună, aducîndu-vă înapoi în locul acesta.

11. Căci Eu știu gîndurile, pe cari le am cu privire la voi, zice Domnul, gînduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.

12. Voi Mă veți chema, și veți pleca; Mă veți ruga, și vă voi asculta.

13. Mă veți căuta, și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.

14. Mă voi lăsa să fiu găsit de voi, zice Domnul, și voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război; vă voi strînge din toate neamurile și din toate locurile, în cari v'am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce înapoi în locul de unde v-am dus în robie.“

15. „Totuș voi ziceți: „Dumnezeu ne-a ridicat prooroci în Babilon!“

16. „Așa vorbește Domnul asupra împăratului, care șade pe scaunul de domnie al lui David, asupra întregului popor, care locuiește în cetatea aceasta, asupra fraților voștri, cari n'au mers cu voi în robie:

17. așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, voi trimete între ei sabie, foamete și ciumă, și-i voi face ca niște smochine grozave cari, de rele ce sînt, nu se pot mîncă.

18. Îi voi urmări cu sabie, cu foamete și cu ciumă, îi voi face o pricină de spaimă pentru toate împărățiile pămîntului, de blestem, de pustiire, de batjocură și de ocară printre toate neamurile pe unde îi voi izgoni,

19. pentru că n'au ascultat cuvintele Mele, zice Domnul, ei, cărora în nenumărate rînduri le-am trimes pe robii Mei proorocii; dar n'ați vrut să ascultați, zice Domnul.“

20. „Voi însă, ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți, prinșii de război, pe cari v-am trimes din

Ierusalim în Babilon!

21. Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, cari vă proorocesc minciuni în Numele Meu: „Iată, îi dau în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și-i va omorî supt ochii voștri.

22. Vor sluji ca prilej de blestem, între toți prinșii de război ai lui Iuda cari sînt la Babilon. Și se va zice: „Să-ți faci Domnul ca lui Zedechia și ca lui Ahab, pe cari împăratul Babilonului i-a fript în foc!“

23. Și lucrul acesta se va întîmpla pentru că au făcut o mișelie în Israel, precurvind cu nevestele aproapelui lor, și pentru că au spus minciuni în Numele Meu, cînd Eu nu le dădusem nici o poruncă. Știu lucrul acesta, și sînt martor, zice Domnul.“

24. „Iar lui Șemaia, Nehelamitul, să-i spui:

25. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Tu ai trimis în numele tău întregului popor din Ierusalim, lui Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, și tuturor preoților, o scrisoare cu următorul cuprins:

26. „Domnul te-a pus preot în locul preotului Iehoiada, ca să priveghezi în Casa Domnului peste toți nebunii și peste toți cei ce se dau drept prooroci, că să-i arunci în butuci și în fiare.

27. Acum, pentru ce nu pedepsești pe Ieremia din Anatot, care proorocește printre voi?

28. Ba încă a trimis chiar să ne spună în Babilon: „Robia va fi lungă; zidiți case, și locuiți-le; sădiți grădini, și mîncăți din roadele lor!“ -

29. (Preotul Țefania citise în adevăr scrisoarea aceasta în fața proorocului Ieremia.) -

30. Și Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia astfel:

31. „Trimete să spună tuturor celor din robie: „Așa vorbește Domnul despre Șemaia, Nehelamitul: „Pentru că Șemaia vă proorocește, fără să-l fi trimis Eu, și vă însuflă o încredere mincinoasă,

32. iată ce zice Domnul: „Voi pedepsi pe Șemaia, Nehelamitul, și sămînța lui: niciunul din ai lui nu va locui în mijlocul poporului acestuia, și nu va vedea binele pe care-l voi face poporului Meu, zice Domnul; căci el a propovăduit răzvrătire împotriva Domnului.“

30

1. Iată Cuvîntul rostit lui Ieremia din partea Domnului:

2. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Scrie într-o carte toate cuvintele pe cari ți le-am spus.

3. Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi aduce înapoi prinșii de război ai poporului Meu Israel și Iuda, zice Domnul; îi voi aduce înapoi în țara, pe care am dat-o părinților lor, și o vor stăpîni.“

4. Iată însă cuvintele pe cari le-a rostit Domnul asupra lui Israel și asupra lui Iuda.

5. „Așa vorbește Domnul: „Auzim strigăte de groază; e spaimă, nu este pace!

6. Întrebați și vedeți dacă nu cumva naște vreun bărbat! Pentru ce văd pe toți bărbații cu mîinile pe coapse, ca o femeie la facere? Pentru ce s’au îngălbenit toate fețele?

7. Vai! căci ziua aceea este mare; nici una n’a fost ca ea? Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.

8. În ziua aceea, zice Domnul oștirilor, voi sfărîma jugul de pe grumazul lui, îi voi rupe legăturile și străinii nu-l vor mai supune.

9. Ci vor sluji Domnului, Dumnezeuului lor, și împăratului lor David, pe care li-l voi scula.

10. De aceea, nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; și nu te speria, Israele! Căci te voi izbăvi din țara cea depărtată, și îți voi izbăvi sămînța din țara în care este roabă; Iacov se va întoarce iarăși, va avea odihnă și liniște; și nu-l va mai tulbura nimeni.

11. Căci Eu sînt cu tine, zice Domnul, ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate neamurile printre cari te-am risipit, dar pe tine nu te voi nimici; te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.“

12. „Așa vorbește Domnul: „Lovitura ta este de nevindecat, și rana ta este usturătoare.

13. Niciunul nu-ți apără pricina, ca să-ți lege rana; nu-i niciun leac, niciun mijloc de vindecare!

14. Toți cei ce te iubeau te uită, niciunuia nu-i pasă de tine; căci te-am lovit cum lovesc pe un

vrăjmaș, te-am pedepsit cu putere, din pricina mulțimii nelegiuirilor tale, și al marelui număr al păcatelor tale.

15. De ce te plîngi de rana ta, de durerea, pe care ți-o pricinuieste boala ta? Pentru mulțimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi aceste lucruri!

16. Totuș, toți cei ce te mănîncă vor fi mîncați, și toți vrăjmașii tăi, toți, vor merge în robie; cei ce te jăfuiesc vor fi jăfuiți, și voi da pradă pe toți cei ce te prădează.

17. Dar te voi vindeca, și îți voi lega rănile, zice Domnul. Căci ei te numesc: „Cel izgonit,” „Sionul acela de care nimănui nu-i pasă.”

18. „Așa vorbește Domnul: „Iată, aduc înapoi pe prinșii de război ai corturilor lui Iacov, și Mi-e milă de locașurile lui; cetatea va fi zidită iarăș pe dealurile ei, și casa împărătească va fi locuită iarăș cum era.

19. Din mijlocul lor se vor înălța mulțămiri și strigăte de bucurie; Îi voi înmulți, și nu se vor împuțina; îi voi cinsti, și nu vor fi disprețuiți.

20. Fiii lui vor fi ca altădată, adunarea lui va rămînea înaintea Mea, și voi pedepsi pe toți asupritorii lui.

21. Căpetenia lui va fi din mijlocul lui, și stăpînitorul lui va ieși din mijlocul lui; îl voi apropia, și va veni la Mine; căci cine ar îndrăzni să se apropie din capul lui de Mine? zice Domnul.”

22. „Voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.”

23. „Iată, furtuna Domnului, urgia izbucnește, se năpustește vijelia și cade peste capul celor răi!

24. Mînia aprinsă a Domnului nu se va potoli, pînă ce va împlini și va înfăptui gîndurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în cursul vremilor.”

31

1. „În vremea aceea, zice Domnul, Eu voi fi Dumnezeuul tuturor semințiilor lui Israel, și ei vor fi poporul meu.”

2. Așa vorbește Domnul: „Poporul celor ce-au scăpat de sabie, a căpătat trecere în pustie: Israel merge spre locul lui de odihnă.”

3. „Domnul mi Se arată de departe: „Te iubesc cu o iubire vecinică; deaceea îți păstrez bunătatea Mea!

4. Te voi așeza din nou, și vei fi așezată din nou, fecioara lui Israel! Te vei împodobi iarăș cu timpanele tale, și vei ieși în mijlocul jocurilor voioase.

5. Vei sădi iarăș vii pe înălțimile Samariei; ceice le vor sădi, le vor culege și roadele.

6. Căci vine ziua, cînd străjerii vor striga pe muntele lui Efraim: „Sculați-vă, să ne suim în Sion, la Domnul, Dumnezeuul nostru!

7. Căci așa vorbește Domnul: „Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiuiți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați-vă glasurile, cîntați laude, și ziceți: „Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!”

8. „Iată, îi aduc înapoi din țara dela miazănoapte, îi adun dela marginile pămîntului: între ei este și orbul și șchiopul, femeia însărcinată și cea în durerile nașterii; o mare mulțime se întoarce înapoi aici!

9. Plîngînd vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la rîuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Căci Eu sînt Tatăl lui Israel, și Efraim este întîiul Meu născut.

10. „Ascultați Cuvîntul Domnului, neamuri, și vestiți-l în ostroave depărtate! Spuneți: „Celce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.

11. Căci Domnul răscumpără pe Iacov, și-l izbăvește din mîna unuia mai tare decît el.

12. Ei vor veni, și vor chiui de bucurie pe înălțimile Sionului; vor alerga la bunătățile Domnului, la grîu, la must, la untuldelemn, la oi și boi, sufletul le va fi ca o grădină bine udată, și nu vor mai tînji.

13. Atunci fetele se vor veseli la joc, tinerii și bătrînii se vor bucura și ei; le voi preface jalea în veselie, și-i voi mîngîia, le voi da bucurie, după necazurile lor.

14. Voi sătura de grăsime sufletul preoților, și poporul Meu se va sătura de bunătățile Mele, zice Domnul.”

15. „Așa vorbește Domnul: Un țipăt se aude la Rama, plângeri și lacrimi amare: Rahela își plînge copiii; și nu vrea să se mîngîie pentru copiii ei, căci nu mai sînt!“
16. „Așa vorbește Domnul: „Oprește-ți plînsul, oprește-ți lacrămile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită, zice Domnul; ei se vor întoarce iarăș din țara vrăjmașului.
17. Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!“
18. Aud pe Efraim bocindu-se: „M’ai pedepsit, și am fost pedepsit, ca un junc nedeprins la jug; întoarce-mă Tu, și mă voi întoarce, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul meu!
19. După ce m’am întors, m’am căit; și după ce mi-am recunoscut greșelele, mă bat pe pulpă; sînt rușinat și roș de rușine, căci port ocară tineretei mele.“ -
20. „Îmi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine?“ „Căci cînd vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu gingășie de el, de aceea Îmi arde inima în Mine pentru el, și voi avea milă negreșit de el, zice Domnul. -
21. „Ridică semne pe drum, pune stîlpi, ia seama la calea, la drumul pe care l-ai urmat... Întoarce-te, fecioara lui Israel, întoarce-te în cetățile acestea cari sînt ale tale!
22. Pînă cînd vei fi pribeagă, fiică rătăcită? Căci Domnul face un lucru nou pe pămînt: femeia va peți pe bărbat.
23. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată ce se va zice iarăș în țara lui Iuda și în cetățile sale, cînd voi aduce înapoi pe prinșii lor de război: „Domnul să te binecuvinteze, locaș al neprihănirii, munte sfînt!“
24. Iuda va locui acolo fără teamă în toate cetățile lui, plugarii și cei ce umblă cu turmele la pășune.
25. Căci voi răcori sufletul însetat, și voi sătura orice suflet lihnit de foame.“ -
26. La aceste lucruri m’am trezit, și am privit; și somnul îmi fusese dulce. -
27. „Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi însămînța casa lui Israel și casa lui Iuda cu o sămînță de oameni și o sămînță de dobitoace.
28. Și cum am vegheat asupra lor ca să-i smulg, să-i tai, să-i dărîm, să-i nimicesc și să le fac rău, tot așa voi veghea asupra lor că să-i zidesc și să-i sădesc, zice Domnul.“
29. „În zilele acelea, nu se va mai zice: „Părinții au mîncat aguridă, și copiilor li s-au sterpezit dinții,“
30. ci fiecare va muri pentru nelegiuirea lui; oricărui om, care va mîncea aguridă, i se vor sterpezi dinții!
31. „Iată, vin zile, zice Domnul, cînd voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legămînt nou.
32. Nu ca legămîntul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua cînd i-am apucat de mînă, să-i scot din țara Egiptului, legămînt, pe care l-au călcat, măcarcă aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.“
33. „Ci iată legămîntul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.
34. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicînd: „Cunoaște pe Domnul!“ Ci toți Mă vor cunoaște, dela cel mai mic pînă la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.
35. „Așa vorbește Domnul, care a făcut soarele să lumineze ziua, care a rînduit luna și stelele să lumineze noaptea, care întărește marea și face valurile ei să urle, El, al cărui Nume este Domnul oștirilor:
36. Dacă vor înceta aceste legi dinaintea Mea, zice Domnul, și neamul lui Israel va înceta pe vecie să mai fie un neam înaintea Mea!“
37. „Așa vorbește Domnul: „Dacă cerurile sus pot fi măsurate, și dacă temeliile pămîntului jos pot fi cercetate, atunci voi lepăda și Eu pe tot neamul lui Israel, pentru tot ce a făcut, zice Domnul.“
38. „Iată, vin zile, zice Domnul, cînd cetatea va fi zidită iarăș în cinstea Domnului, dela turnul lui Hananeel pînă la poarta unghiului.
39. Frînghia de măsurat va trece încă pe dinaintea ei, pînă la dealul Gareb, și de acolo va face un ocol în spre Goat.
40. Toată valea unde se aruncă trupurile moarte și cenușa, și toate ogoarele pînă la pîrîul Chedron,

pînă la unghiul porții cailor la răsărit, vor fi închinat Domnului și nu vor mai fi niciodată nici surpate nici nimicite.“

32

1. Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, în al zecilea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda. - Acesta era anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar.
2. Oastea împăratului Babilonului împresura pe atunci Ierusalimul, și proorocul Ieremia era închis în curtea temniței, care ținea de casa împăratului lui Iuda.
3. Zedechia, împăratul lui Iuda, pusese să-l închidă, și-i zisese: „Pentru ce proorocești, și zici: „Așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mîinile împăratului Babilonului, și o va lua;
4. Zedechia, împăratul lui Iuda, nu va scăpa de Haldei, ci va fi dat în mîinile împăratului Babilonului, îi va vorbi gură către gură, și se vor vedea față în față.
5. Împăratul Babilonului va duce pe Zedechia la Babilon, unde va rămînea pînă cînd Îmi voi aduce Eu aminte de el, zice Domnul. Chiar dacă vă bateți împotriva Haldeilor, nu veți avea izbîndă.“
6. Ieremia a zis: „Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:
7. „Iată că Hanameel, fiul unchiului tău Șalum, va veni la tine să-ți spună: „Cumpără ogorul meu care este la Anatot, căci tu ai drept de răscumpărare ca să-l cumperi.“
8. Și Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine, după Cuvîntul Domnului, în curtea temniței, și mi-a zis: „Cumpără ogorul meu, care este la Anatot, în țara lui Beniamin, căci tu ai drept de moștenire și de răscumpărare, cumpără-l!“ Am cunoscut că era cuvîntul Domnului.
9. Și am cumpărat dela Hanameel, fiul unchiului meu, ogorul dela Anatot, și i-am cîntărit argintul, șaptesprezece sicli de argint.
10. Am scris un zăpis, pe care l-am pecetluit, am pus martori, și am cîntărit argintul într’o cumpănă.
11. Am luat apoi zăpisul de cumpărare, pe cel care era pecetluit după lege și obiceiuri, și pe cel ce era deschis;
12. și am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, în fața lui Hanameel, fiul unchiului meu, în fața martorilor, cari iscăliseră zăpisul de cumpărare, și în fața tuturor Iudeilor cari se aflau în curtea temniței.
13. Și am dat lui Baruc înaintea lor următoarea poruncă:
14. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Ia zăpisurile acestea de cumpărare, cel pecetluit și cel deschis, și pune-le într-un vas de pămînt, ca să se păstreze multă vreme!
15. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iarăș se vor mai cumpăra case, ogoare și vii, în țara aceasta.“
16. Dupăce am dat zăpisul de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, am făcut Domnului această rugăciune:
17. „Ah! Doamne Dumnezeule, iată, Tu ai făcut cerurile și pămîntul cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins: nimic nu este de mirat din partea Ta!
18. Tu dai îndurare pînă la al miilea neam de oameni, și pedepsești nelegiuirea părinților în sînul copiilor lor după ei. Tu ești Dumnezeuul cel mare, cel puternic, al cărui Nume este Domnul oștirilor!
19. Tu ești mare la sfat și puternic la faptă, Tu ai ochii deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui.
20. Tu ai făcut minuni și semne mari în țara Egiptului și pînă în ziua de azi, și în Israel și printre oameni, și Ți-ai făcut un Nume așa cum este astăzi.
21. Ai scos din țara Egiptului pe poporul tău Israel, cu minuni și semne mari, cu mîna tare și cu braț întins, și cu o mare groază.
22. Tu le-ai dat țara aceasta, pe care jurasei părinților lor că le-o vei da, țară în care curge lapte și miere.
23. Ei au venit, și au luat-o în stăpînire. Dar n-au ascultat de glasul Tău, n-au păzit Legea Ta, și n-au făcut tot ce le poruncisei să facă. Și atunci ai trimes peste ei toate aceste nenorociri!
24. Iată, șanțurile de apărare se înalță împotriva cetății și o amenință; cetatea va fi dată în mîinile

Haldeilor cari luptă împotriva ei, biruită de sabie, de foamete și de ciumă. Ce ai spus Tu s-a întâmplat: Tu însuși vezi!

25. Și totuș, Doamne, Dumnezeule, Tu mi-ai zis: „Cumpără-ți un ogor cu argint, și pune și martori!“... cînd totuș cetatea este dată în mîinile Haldeilor!“

26. Cuvîntul Domnului a vorbit atunci lui Ieremia, astfel:

27. „Iată, Eu sînt Domnul, Dumnezeul oricărei făpturi. Este ceva de mirat din partea Mea?“

28. Deaceea, așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mîinile Haldeilor, și în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și o va lua.

29. Haldeii, cari luptă împotriva cetății acesteia vor intra, îi vor pune foc, și o vor arde, împreună cu casele pe acoperișul cărora au adus tămîie lui Baal și au turnat jertfe de băutură altor dumnezei, ca să Mă mînie.

30. Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda n’au făcut din tinereța lor, de cît ce este rău înaintea Mea; copiii lui Israel numai M’au mîniat într’una cu lucrarea mîinilor lor, zice Domnul.“

31. „Căci cetatea aceasta Îmi ațîță mînia și urgia, din ziua cînd s’a zidit și pînă azi; de aceea, vreau s’o iau dinaintea Feței Mele,

32. din pricina tot răului pe care l-au făcut copiii lui Israel și copiii lui Iuda ca să Mă mînie, ei, împărații lor, căpeteniile lor, preoții lor și proorocii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

33. Mi-au întors spatele, nu s’au uitat la Mine; i-am învățat, i-am învățat într’una, dar n’au ascultat și nu s’au învățat.

34. Ci și-au pus urfciunile idolești în Casa peste care este chemat Numele Meu, și au spurcat-o.

35. Au zidit înălțimi lui Baal în valea Ben-Hinom, ca să treacă prin foc lui Moloc pe fiii și fiicele lor: lucru pe care nu li-l poruncisem; și nici nu-Mi trecuse prin gînd, că au să facă asemenea grozăvii ca să ducă pe Iuda în păcat.“

36. „Și acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre cetatea aceasta, despre care ziceți: „Va fi dată în mîinile împăratului Babilonului, biruită prin sabie, prin foamete și prin ciumă“:

37. Iată, îi voi strînge din toate țările unde i-am izgonit, în mînia Mea, în urgia Mea, și în marea Mea supărare; îi voi aduce înapoi în locul acesta, și-i voi face să locuiască în liniște acolo.

38. Ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor.

39. Le voi da o inimă și o cale, ca să se teamă de Mine totdeauna, spre fericire lor și a copiilor lor după ei.

40. Voi încheia cu ei un legămînt vecinic, că nu Mă voi mai întoarce dela ei, ci le voi face bine, și le voi pune în inimă frica de Mine, ca să nu se depărteze de Mine.

41. Mă voi bucura să le fac bine, îi voi sădi cu adevărat în țara aceasta, din toată inima și din tot sufletul Meu.“

42. Căci așa vorbește Domnul: „După cum am adus peste poporul acesta toate aceste mari nenorociri, tot așa voi aduce peste ei tot binele, pe care li-l făgăduiesc.

43. Se vor cumpăra iarăș ogoare în țara aceasta, despre care ziceți că este o pustie fără oameni și fără dobitoace, și că este dată în mîinile Haldeilor.

44. Se vor cumpăra iarăș ogoare pe argint, se vor scrie zapisuri, se vor pecetlui, se vor pune martori, în țara lui Benjamin și în împrejurimile Ierusalimului, în cetățile lui Iuda, în cetățile dela munte, în cetățile dela cîmpie și în cetățile dela miază-zi, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, zice Domnul.“

33

1. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia a doua oară, pe cînd era încă închis în curtea temniței:

2. „Așa vorbește Domnul, care face aceste lucruri, Domnul, care le urzește și le înfăptuiește, El, al cărui Nume este Domnul :

3. „Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe cari nu le cunoști.

4. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre casele cetății acesteia, și despre casele împăraților lui Iuda, cari vor fi surpate ca să facă loc pentru șanțurile de întărire și pentru săbii,

5. cînd vor înainta să lupte împotriva Haldeilor, și cînd se vor umplea cu trupurile moarte ale

oamenilor, pe cari-i voi lovi în mînia Mea și în urgia Mea, și din pricina răutății cărora Îmi voi ascunde Fața de această cetate:

6. Iată, îi voi da vindecare și sănătate, îi voi vindeca, și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie.

7. Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel, și-i voi așeza iarăș ca odinioară.

8. Îi voi curăți de toate nelegiuirile, pe cari le-au săvîrșit împotriva Mea, le voi ierta toate nelegiuirile prin cari M-au supărat, și prin cari s'au răzvrătit împotriva Mea.

9. Cetatea aceasta va fi pentru Mine o pricină de laudă și de slavă, printre toate neamurile pămîntului. Ele vor afla tot binele pe care li-l voi face, vor rămînea mirate și uimite de toată fericirea, și de toată propășirea pe care le-o voi da.“

10. Așa vorbește Domnul: „Se vor mai auzi iarăș în locul acesta despre care ziceți că este pustiu, că nu mai are oameni nici dobitoace, se vor mai auzi iarăș în cetățile lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului, pustiite, lipsite de oameni, de locuitori, de dobitoace,

11. strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cîntecele mirelui și cîntecele miresei, glasul celor ce zic: „Lăudați pe Domnul oștirilor, căci Domnul este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!“ Glasul celor ce aduc jertfe de mulțămire în Casa Domnului. Căci voi aduce înapoi pe prinșii de război ai țării, și îi voi așeza iarăș ca odinioară, zice Domnul.“

12. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „În locul acesta pustiu, fără oameni și fără dobitoace, și în toate cetățile lui, vor mai fi iarăș locuințe de păstori, cari-și vor odihni turmele. În cetățile de la munte, 13. în cetățile din cîmpie, în cetățile de la miază zi, în țara lui Beniamin și în împrejurimile Ierusalimului, și în cetățile lui Iuda, vor mai trece iarăș oile pe supt mîna celui ce le numără, zice Domnul.“

14. „Iată, vin zile, zice Domnul“, cînd voi împlini cuvîntul cel bun, pe care l-am spus despre casa lui Israel și despre casa lui Iuda.

15. În zilele acelea și în vremile acelea voi face să răsară lui David o Odraslă neprihănită, care va înfăptui dreptatea și judecata în țară.

16. În zilele acelea, Iuda va fi mîntuit, și Ierusalimul va locui în liniște. Și iată cum Îl vor numi: „Domnul, Neprihănirea1 (Sau: Starea noastră după voia lui Dumnezeu.) noastră.“

17. Căci așa vorbește Domnul: „David nu va fi lipsit niciodată de un urmaș, care să stea pe scaunul de domnie al casei lui Israel.

18. Nici preoții și Leviții, nu vor fi lipsiți niciodată înaintea Mea de urmași cari să aducă arderidetot, să ardă tămîie împreună cu darurile de mîncare, și să aducă jertfe în toate zilele!“

19. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

20. „Așa vorbește Domnul: „Dacă puteți să rupeți legămîntul Meu cu ziua, și legămîntul Meu cu noaptea, așa încît ziua și noaptea să nu mai fie la vremea lor,

21. atunci se va putea rupe și legămîntul Meu cu robul Meu David, așa încît să nu mai aibă fii, cari să domnească pe scaunul lui de domnie, și legămîntul Meu cu Leviții, preoții, cari Îmi fac slujba.

22. Ca oștirea cerurilor, care nu se poate număra, și ca nisipul mării, care nu se poate măsura, așa voi înmulți sămînța robului Meu David, și pe Leviții, cari-Mi slujesc.“

23. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:

24. „N-ai băgat de seamă ce zic oamenii aceștia: „A lepădat Domnul cele două familii, pe cari le alesese?“ Atît de mult disprețuiesc ei pe poporul Meu că nu-l mai privesc ca un popor.

25. Așa vorbește Domnul: „Dacă n-am făcut legămîntul Meu cu ziua și cu noaptea, dacă n-am așezat legile cerurilor și ale pămîntului,

26. atunci voi lepăda și sămînța lui Iacov și a robului Meu David, și nu voi mai lua din sămînța lui pe cei ce vor stăpîni peste urmașii lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, căci voi aduce înapoi pe prinșii lor de război, și voi avea milă de ei!“

1. Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, cînd Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea sa, și toate împărățiile pămîntului de supt stăpînirea lui, și toate popoarele, făceau război împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților cari țineau de el:
2. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Du-te de spune lui Zedechia, împăratul lui Iuda, și zi-i: „Așa vorbește Domnul: „Iată, dau cetatea aceasta în mînile împăratului Babilonului, și o va arde cu foc.
3. Și tu nu vei scăpa din mînile lui, ci vei fi luat și dat în mîna lui, vei da ochi cu împăratul Babilonului, el îți va vorbi gură către gură, și vei merge la Babilon.
4. Numai, ascultă Cuvîntul Domnului, Zedechia, împăratul lui Iuda! Așa vorbește Domnul despre tine: „Nu vei muri ucis de sabie,
5. ci vei muri în pace: și cum au ars mirezme pentru părinții tăi, vechii împărați, cari au fost înaintea ta, tot așa vor arde și pentru tine, și te vor jăli, zicînd: „Vai, doamne!“ Căci Eu am rostit cuvîntul acesta, zice Domnul.“
6. Proorocul Ieremia a spus toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, la Ierusalim,
7. pe cînd oastea împăratului Babilonului lupta împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor celorlalte cetăți ale lui Iuda, împotriva Lachisului și Azechei, căci acestea erau cetățile, cari mai rămăseseră din toate cetățile întărite ale lui Iuda.
8. Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce împăratului Zedechia făcuse o învoială cu tot poporul Ierusalimului, ca să vestească slobozenia robilor,
9. pentru ca fiecare să lase slobozi pe robul și roaba sa, pe evreu și pe evreică, și nimeni să nu mai țină în robie pe fratele său iudeu.
10. Toate căpeteniile și tot poporul, cari făcuseră învoiala, s-au legat să lase slobozi fiecare pe robul și roaba lui, și să nu-i mai țină în robie. Ei au ascultat, și le-au dat drumul.
11. Dar mai pe urmă s-au răsîndit, au luat înapoi pe robii și roabele, pe cari-i sloboziseră, și i-au silit să le fie iarăș robi și roabe.
12. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia din partea Domnului, astfel:
13. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: „Eu am făcut un legămînt cu părinții voștri, în ziua cînd i-am scos din țara Egiptului, din casa robiei și le-am zis:
14. „După șapte ani, fiecare din voi să lase slobod pe fratele său evreu care i se vinde lui; șase ani să-ți slujească, și apoi să-l lași slobod dela tine. Dar părinții voștri nu M’au ascultat și n’au luat aminte la Mine.
15. Voi v’ăți întors astăzi în voi înșivă, ați făcut ce este bine înaintea Mea, vestind fiecare slobozenia pentru aproapele său, și ați făcut o învoială înaintea Mea, în Casa peste care este chemat Numele Meu.
16. Dar pe urmă v’ăți luat vorba îndărăt, și Mi-ați pîngărit Numele, luînd iarăș înapoi fiecare pe robii și roabele, pe cari-i sloboziserăți, și-i lăsaserăți în voia lor, și i-ați silit să vă fie iarăș robi și roabe.“
17. „De aceea așa vorbește Domnul: „Nu M’ăți ascultat ca să vestiți slobozenia fiecare pentru fratele său, fiecare pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia săbiei, ciumii și foametei, și vă voi face de pomină printre toate împărățiile pămîntului.
18. Și pe oamenii, cari au călcat legămîntul Meu, cari n’au păzit îndatoririle învoielii pe care o făcuseră înaintea Mea, tăind un vițel în două și trecînd printre cele două jumătăți ale lui,
19. și anume pe căpeteniile lui Iuda și pe căpeteniile Ierusalimului, pe famenii dregători, pe preoți, și pe tot poporul țării, cari au trecut printre bucățile vițelului,
20. îi voi da în mînile vrăjmașilor lor, în mînile celor ce vor să le ia viața, și trupurile lor moarte vor sluji ca hrană păsărilor cerului și fiarelor cîmpului.
21. Dar pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe căpeteniile lui, îi voi da în mînile vrăjmașilor lor, în mînile celor ce vor să le ia viața, în mînile oștirii împăratului Babilonului, care a plecat de la voi!
22. Iată, voi da poruncă, zice Domnul, și-i voi aduce înapoi împotriva cetății acesteia; o vor bate, o

vor lua, și o vor arde cu foc. Și voi preface cetățile lui Iuda într-un pustiu fără locuitori.“

35

1. Cuvîntul rostit către Ieremia din partea Domnului, pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:
2. „Du-te la casa Recabiților, vorbește cu ei, și adu-i în Casa Domnului, în una din chilii și dă-le să bea vin!“
3. Am luat pe Iaazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habazinia, pe frații săi, pe toți fiii săi, și toată casa Recabiților,
4. și i-am dus la Casa Domnului, în chilia fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, omul lui Dumnezeu, lângă chilia căpeteniilor, deasupra chiliei lui Maaseia, fiul lui Șalum, ușierul.
5. Am pus înaintea fiilor casei Recabiților niște vase pline cu vin, și pahare, și le-am zis: „Beți vin!“
6. Dar ei au răspuns: „Noi nu bem vin! Căci Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru, ne-a dat următoarea poruncă: „Să nu beți niciodată vin, nici voi, nici fiii voștri;
7. și nici să nu zidiți case, să nu semănați nicio sămînță, să nu sădiți vii, nici să nu stăpîniți vii, ci toată viața voastră să locuiți în corturi, ca să trăiți multă vreme în țara, în care sînteți străini.“
8. Astfel, noi ascultăm tot ce ne-a poruncit Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru; nu bem vin toată viața noastră, nici noi, nici nevestele noastre, nici fiii, nici fiicele noastre;
9. nu zidim nici case ca locuințe pentru noi, și nu stăpînim nici vii, nici ogoare, nici pămînturi însămîntate;
10. ci locuim în corturi, și urmăm și împlinim tot ce ne-a poruncit tatăl nostru Ionadab.
11. Cînd s-a suit însă Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împotriva țării acesteia, am zis: „Haidem, să fugim la Ierusalim, de oastea Haldeilor și de oastea Siriei.“ Așa se face că acum locuim la Ierusalim.“
12. Atunci Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, astfel:
13. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Du-te și spune oamenilor lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: „Nu voți să luați învătătură ca să ascultați de cuvintele Mele? zice Domnul.
14. „Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, care a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sînt păzite; căci ei nu beau vin pînă în ziua de azi, și ascultă astfel de porunca tatălui lor. Iar Eu v-am vorbit, și de vreme și tîrziu, și nu M-ați ascultat!
15. V'am trimes pe toți slujitorii Mei proorocii, i-am trimes într'una la voi, să vă spună: „Întoarceți-vă fiecare dela calea voastră cea rea, îndreptați-vă faptele, nu mergeți după alți dumnezei, ca să le slujiți, și veți rămînea în țara, pe care v'am dat-o vouă și părinților voștri! Dar voi n-ați luat aminte și nu M-ați ascultat.
16. Da, fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, păzesc porunca pe care le-a dat-o tatăl lor, însă poporul acesta nu M-ascultă!“
17. „De aceea, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi aduce peste Iuda și peste toți locuitorii Ierusalimului toate nenorocirile, pe cari, le-am vestit cu privire la ei, pentrucă le-am vorbit și nu M-au ascultat, pentrucă i-am chemat și n-au răspuns!“ -
18. Și Ieremia a zis casei Recabiților: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentrucă ați ascultat de poruncile tatălui vostru Ionadab, pentrucă ați păzit toate orînduirile lui și ați făcut tot ce v-a poruncit el;
19. pentru aceasta, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ionadab, fiul lui Recab, nu va fi lipsit niciodată de urmași cari să stea înaintea Mea!“

36

1. În al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, următorul cuvînt a fost rostit către Ieremia din partea Domnului:
2. „Ia un sul de carte, și scrie în ea toate cuvintele, pe cari ți le-am spus cu privire la Israel și cu privire la Iuda, și cu privire la toate neamurile, din ziua cînd ți-am vorbit, pe vremea lui Iosia, pînă

în ziua de azi!

3. Poate că dacă va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să i-l fac, se vor întoarce fiecare dela calea lor cea rea, și le voi ierta astfel nelegiuirea și păcatul.“

4. Ieremia a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris într-o carte dupăcum spunea Ieremia, toate cuvintele pe cari le spusese lui Ieremia Domnul.

5. Apoi Ieremia a dat următoarea poruncă lui Baruc: „Eu sînt închis, și nu pot să merg la Casa Domnului.

6. De aceea, du-te tu însuși, și citește din carte ce ai scris în ea după spusele mele, și anume, cuvintele Domnului, citește-le în auzul poporului, în Casa Domnului, în ziua postului: să le citești și în auzul tuturor acelora din Iuda, cari vor veni din cetățile lor.

7. Poate că se vor smeri cu rugăciuni înaintea Domnului, și se vor întoarce fiecare dela calea sa cea rea. Căci mare este mînia și urgia, cu care a amenințat Domnul pe poporul acesta!“

8. Baruc, fiul lui Neriia, a făcut tot ce-i poruncise proorocul Ieremia, și a citit din carte cuvintele Domnului, în Casa Domnului.

9. În al cincilea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua, au chemat la un post înaintea Domnului pe tot poporul Ierusalimului și pe tot poporul venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.

10. Atunci Baruc a citit din carte cuvintele lui Ieremia, în auzul întregului popor, în Casa Domnului, în chilia lui Ghemaria, fiul lui Șafan, logofătul, în curtea de sus, la intrarea porții celei noi a Casei Domnului.

11. Însă Mica, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, auzind toate cuvintele Domnului cuprinse în carte,

12. s'a pogorît la casa împăratului, în odaia de scris a logofătului, unde stăteau toate căpeteniile, logofătul Elișama, Delaia, fiul lui Șemaia, Elnatan, fiul lui Acbor, Ghemaria, fiul lui Șafan, Zedechia, fiul lui Hanania, și toate celelalte căpetenii.

13. Și Mica le-a spus toate cuvintele pe cari le auzise, cînd citea Baruc în carte, în auzul poporului.

14. Atunci toate căpeteniile au trimes la Baruc pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, să-i spună: „Ia în mîna cartea din care ai citit, în auzul poporului, și vino!“ Baruc, fiul lui Neriia, a luat cartea în mîna, și s'a dus la ei.

15. Ei i-au zis: „Șezi și citește-o în auzul nostru.“ Astfel Baruc a citit-o în auzul lor.

16. Cînd au auzit ei toate cuvintele, s'au uitat cu groază unii la alții, și au zis lui Baruc: „Vom spune împăratului toate cuvintele acestea.“

17. Și au mai pus lui Baruc următoarea întrebare: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea după spusele lui!“

18. Baruc le-a răspuns: „El îmi spunea cu gura lui toate cuvintele acestea, și eu le-am scris în cartea aceasta cu cerneală.“

19. Căpeteniile au zis lui Baruc: „Du-te de te ascunde, tu și Ieremia, ca să nu știe nimeni unde sînteți.“

20. Ei s'au dus apoi la împăratul în curte, lăsînd cartea în odaia de scris a logofătului Elișama, și au spus toate cuvintele din ea în auzul împăratului.

21. Împăratul a trimes pe Iehudi să ia cartea, Iehudi a luat-o din odaia logofătului Elișama, și a citit-o în auzul împăratului și în auzul tuturor căpeteniilor cari stăteau împrejurul împăratului.

22. Împăratul ședea în casa de iarnă, - căci era în luna a noua - și înaintea lui era un foc de cărbuni aprinși.

23. După ce Iehudi a citit trei sau patru foi, împăratul a tăiat cartea cu briceagul logofătului, și a aruncat-o în jăratecul de cărbuni, unde a fost arsă de tot.

24. Împăratul și toți slujitorii lui, cari au auzit toate cuvintele acelea, nu s-au spăimîntat și nu și-au sfîșiat hainele.

25. Elnatan, Delaia și Ghemaria stăruiseră de împărat să nu ardă cartea; dar el nu i-a ascultat.

26. Ci împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul împăratului, lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui Abdel, să pună mîna pe logofătul Baruc și pe proorocul Ieremia. Dar Domnul i-a ascuns.

27. Dupăce a ars împăratul cartea, care cuprindea cuvintele, pe cari le scrisese Baruc după spusele lui Ieremia, cuvîntul Domnului a vorbit astfel lui Ieremia:

28. „Ia din nou o altă carte, și scrie în ea toate cuvintele, cari erau în cea dintâi carte, pe care a ars-o Ioiachim, împăratul lui Iuda.
29. Și despre Ioiachim, împăratul lui Iuda, spune: „Așa vorbește Domnul: „Tu ai ars cartea aceasta, zicînd: „Pentru ce ai scris în ea cuvintele acestea: „Împăratul Babilonului va veni, va nimici țara aceasta, și va nimici din ea oamenii și dobitoacele?“
30. De aceea, așa vorbește Domnul despre Ioiachim, împăratul lui Iuda: „Nici unul din ai lui nu va ședea pe scaunul de domnie al lui David. Trupul lui mort va fi lăsat la căldură ziua și la frig noaptea.
31. Îl voi pedepsi, pe el, sămînța lui, și pe slujitorii lui, pentru nelegiuirea lor, și voi aduce peste ei, peste locuitorii Ierusalimului și peste oamenii lui Iuda, toate nenorocirile cu cari i-am amenințat, fără ca ei să fi vrut să Mă asculte!“
32. Ieremia a luat o altă carte și a dat-o lui Baruc, fiul lui Neriia, logofătul. Baruc a scris în ea, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împăratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adăugate la ea.

37

1. În locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim a început să domnească Zedechia, fiul lui Iosia. El a fost pus împărat în țara lui Iuda de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.
2. Dar nici el, nici slujitorii lui, nici poporul din țară, n’au ascultat cuvintele, pe cari le-a rostit Domnul prin proorocul Ieremia.
3. Împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la proorocul Ieremia, să-i spună: „Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru.“
4. Pe atunci Ieremia umbla slobod prin popor: nu-l aruncaseră încă în temniță.
5. Oastea lui Faraon ieșise din Egipt; și Haldeii, cari împresurau Ierusalimul, cînd auziseră vestea aceasta, plecaseră din Ierusalim.
6. Atunci cuvîntul Domnului a vorbit proorocului Ieremia astfel:
7. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Iată ce să spuneți împăratului lui Iuda, care v’a trimis la Mine să Mă întrebați: „Iată că oastea lui Faraon, care pornise să vă ajute, se întoarce în țara ei, în Egipt;
8. iar Haldeii se vor întoarce, vor bate iarăș cetatea aceasta, o vor lua, și o vor arde cu foc.“
9. „Așa vorbește Domnul: „Nu vă înșelați, zicînd: „Haldeii se vor depărta dela noi!“ Căci nu se vor depărta!
10. Și chiar dacă ați bate toată oastea Haldeilor, cari se războiesc cu voi, chiar dacă n-ar mai rămînea din ei decît vreo cîțiva oameni răniți, tot s’ar ridica fiecare din cortul lui, și ar arde cetatea aceasta cu foc.“
11. Pe cînd se depărtase oastea Haldeilor de Ierusalim, de frica oastei lui Faraon,
12. Ieremia a vrut să iasă din Ierusalim, ca să se ducă în țara lui Beniamin, și să scape din mijlocul poporului.
13. Cînd a ajuns însă la poarta lui Beniamin, căpitanul străjerilor, numit Ireia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania, era acolo, și a pus mîna pe proorocul Ieremia, zicînd: „Tu vrei să treci la Haldei!“
14. Ieremia a răspuns: „Nu este adevărat! Nu vreau să trec la Haldei!“ Dar Ireia n’a vrut să-l creadă, ci a apucat pe Ieremia și l-a dus înaintea căpeteniilor.
15. Căpeteniile, mîniate pe Ieremia, l-au lovit, și l-au aruncat în temniță în casa logofătului Ionatan, căci o prefăcuseră în temniță.
16. Așa a intrat Ieremia în temniță și în gherlă, unde a stat multă vreme.
17. Împăratul Zedechia a trimis să-l aducă, și l-a întrebat în taină la el acasă. El a zis: „Ai vreun cuvînt din partea Domnului?“ Ieremia a răspuns: „Da“. Și a a daugat: „Vei fi dat în mîinile împăratului Babilonului!“
18. Ieremia a mai spus împăratului Zedechia: „Cu ce am păcătuit eu împotriva ta, împotriva slujitorilor tăi, și împotriva poporului acestuia, de m’ați aruncat în temniță?
19. Și unde sînt proorocii voștri, cari vă prooroceau, și ziceau: „Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva țării acesteia?“

20. Acum ascultă, te rog, împărate, domnul meu! Fie bine primite înaintea ta rugămințile mele! Nu mă trimete iarăși în casa logofătului Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!“

21. Împăratul Zedechia a poruncit să păzească pe Ieremia în curtea temniței, și să-i dea în fiecare zi o pâine din ulița brutarilor, pînă s'a sfîrșit toată pâinea din cetate. Astfel Ieremia a rămas în curtea temniței.

38

1. Șefatia, fiul lui Matan, Ghedalia, fiul lui Pașhur, Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchia, au auzit cuvintele, pe cari le spunea Ieremia întregului popor, zicînd:

2. „Așa vorbește Domnul: „Cine va rămînea în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cine va ieși și se va duce la Haldei, va scăpa cu viață, va avea ca pradă viața lui, și va trăi.

3. Așa vorbește Domnul: „Cetatea aceasta va fi dată în mîna oștirii împăratului Babilonului, și o va lua!“

4. Atunci căpeteniile au zis împăratului: „Omul acesta ar trebui omorît! Căci moaie inima oamenilor de război cari au mai rămas în cetatea aceasta, și a întregului popor, ținîndu-le asemenea cuvîntări; omul acesta nu urmărește binele poporului acestuia, și nu-i vrea de cît nenorocirea.“

5. Împăratul Zedechia a răspuns: „Iată-l că este în mîinile voastre; căci împăratul nu poate nimic împotriva voastră!“

6. Atunci ei au luat pe Ieremia, și l-au aruncat în groapa lui Machia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au pogorît în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi; și Ieremia s-a afundat în noroi.

7. Ebed-Melec, Etiopianul, famen-dregător la curtea împăratului, a auzit că Ieremia fusese aruncat în groapă. Împăratul stătea la poarta lui Beniamin.

8. Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului, și a vorbit împăratului astfel:

9. „Împărate, domnul meu, oamenii aceștia au făcut rău de s-au purtat așa cu proorocul Ieremia, aruncîndu-l în groapă; are să moară de foame acolo unde este, căci în cetate nu este pâine!“

10. Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ebed-Melec, Etiopianul: „Ia de aici treizeci de oameni cu tine, și scoate din groapă pe proorocul Ieremia, pînă nu moare!“

11. Ebed-Melec a luat cu el pe oamenii aceia, și s-a dus la casa împăratului, într-un loc dedesuptul vistieriei; a luat de acolo niște petece de haine purtate și niște trențe de haine vechi, și le-a pogorît lui Ieremia în groapă, cu niște funii.

12. Ebed-Melec, Etiopianul, a zis lui Ieremia: „Pune aceste petece purtate și aceste trențe supt subsiori, supt funii.“ Și Ieremia a făcut așa.

13. Au tras astfel pe Ieremia cu funiile, și l-au scos afară din groapă. Ieremia a rămas în curtea temniței.

14. Împăratul Zedechia a trimis după proorocul Ieremia, și l-a adus la el la intrarea a treia a Casei Domnului. Și împăratul a zis lui Ieremia: „Am să te întreb ceva, să nu-mi ascunzi nimic!“

15. Ieremia a răspuns lui Zedechia: „Dacă ți-l voi spune, mă vei omorî; iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta.“

16. Împăratul Zedechia a jurat în taină lui Ieremia, și a zis: „Viu este Domnul, care ne-a dat viața, că nu te voi omorî și nu te voi lăsa în mîinile oamenilor acestora, cari vor să-ți ia viața!“

17. Ieremia a zis atunci lui Zedechia: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Dacă te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, vei scăpa cu viață, și nici cetatea aceasta nu va fi arsă cu foc, iar tu vei trăi împreună cu casa ta.

18. Dar dacă nu te vei supune căpeteniilor împăratului Babilonului, cetatea aceasta va fi dată în mîinile Haldeilor, cari o vor arde cu foc; iar tu nu vei scăpa din mîinile lor!“

19. Împăratul Zedechia a zis lui Ieremia: „Mă tem de Iudeii cari au trecut la Haldei; mă tem să nu mă dea în mîinile lor, și să mă batjocorească.“

20. Ieremia a răspuns: „Nu te vor da.“ Ascultă glasul Domnului în ce-ți spun, căci o vei duce bine, și vei scăpa cu viață.

21. Dar dacă nu vrei să ieși, iată ce mi-a descoperit Domnul:
22. „Toate nevestele cari au mai rămas în casa împăratului lui Iuda, vor fi luate de căpeteniile împăratului Babilonului, și vor zice jălind: „Prietenii tăi cei buni te-au înșelat și te-au înduplecat; dar când ți s’au afundat picioarele în noroi, ei au fugit!“
23. Toate nevestele tale și copiii tăi vor fi luați de Haldei; și nu vei scăpa de mîinile lor, ci vei fi prins de mîna împăratului Babilonului, și cetatea aceasta va fi arsă cu foc.“
24. Zedechia a zis lui Ieremia: „Să nu știe nimeni nimic din cuvintele acestea, și nu vei muri!
25. Dar dacă vor auzi căpeteniile că ți-am vorbit, și dacă vor veni și-ți vor zice: „Spune-ne ce ai spus împăratului, și ce ți-a spus împăratul, nu ne ascunde nimic, și nu te vom omorî“, -
26. să le răspunzi: „Am rugat pe împărat să nu mă trimeată iarăș, în casa lui Ionatan, ca nu cumva să mor acolo!“
27. Toate căpeteniile au venit la Ieremia și l-au întrebat. El le-a răspuns întocmai cum poruncise împăratul. Ei au tăcut atunci, și au plecat, căci nimeni n’auzise nimic.
28. Ieremia însă a rămas în curtea temniței pînă în ziua luării Ierusalimului.“

39

1. Ierusalimul a fost luat. În al nouălea an al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea lui înaintea Ierusalimului, și l-a împresurat;
2. iar în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în ziua a noua a lunii a patra, au pătruns în cetate.
3. Atunci au înaintat toate căpeteniile împăratului Babilonului, și au cuprins poarta dela mijloc. Erau: Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, căpetenia famenilor dregători, Nergal-Șarețer, căpetenia magilor, și toate celelalte căpetenii ale împăratului Babilonului.
4. Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți oamenii de război, cum i-au văzut, au fugit, și au ieșit noaptea din cetate, pe drumul grădinii împăratului, pe poarta dintre cele două ziduri, și au apucat pe drumul cîmpiei.
5. Dar oastea Haldeilor i-a urmărit, și a ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului. L-au luat, și l-au dus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla, în țara Hamatului; el a dat o hotărîre împotriva lui.
6. Împăratul Babilonului a pus să junghie la Ribla pe fiii lui Zedechia înaintea lui, împreună cu toți mai marii lui Iuda.
7. Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă, ca să-l ducă la Babilon.
8. Haldeii au ars cu foc casa împăratului și casele poporului, și au dărîmat zidurile Ierusalimului.
9. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi la Babilon, pe aceia din popor cari rămăseseră în cetate, pe cei ce se supuseseră lui, și pe rămășița poporului.
10. Dar Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat în țara lui Iuda pe unii din cei mai săraci din popor, pe ceice n-aveau nimic; și le-a dat atunci vie și ogoare.
11. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dăduse porunca următoare cu privire la Ieremia, prin Nebuzaradan, căpetenia străjerilor:
12. „Ia-l, poartă grijă de el, și nu-i face niciun rău, ci fă-i ce-ți va cere!“
13. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, Nebușazban, căpetenia famenilor-dregători, Nergal-Șarețer, căpetenie magilor, și toate căpeteniile împăratului Babilonului,
14. au trimis să aducă pe Ieremia din curtea temniței, și l-au încredințat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să-l ducă acasă. Și a rămas în mijlocul poporului.
15. Cuvîntul Domnului vorbise astfel lui Ieremia, pe cînd era închis în curtea temniței:
16. „Du-te de vorbește lui Ebed-Melec, Etiopianul, și spune-i: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iată, voi aduce peste cetatea aceasta lucrurile, pe cari le-am vestit în rău și nu în bine; în ziua aceea ele se vor întîmpla înaintea ochilor tăi.
17. Dar pe tine te voi izbăvi în ziua aceea, zice Domnul, și nu vei fi dat în mîinile oamenilor de cari temi.
18. Te voi scăpa, și nu vei cădea supt sabie, ci viața îți va fi prada ta de război, pentru că ai avut

încredere în Mine, zice Domnul.“

40

1. Iată cuvîntul spus lui Ieremia din partea Domnului, după ce Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a dat drumul din Rama. Cînd a trimes să-l aducă, Ieremia era încă legat cu lanțuri, împreună cu toți prinșii de război din Ierusalim și din Iuda, cari aveau să fie duși în Babilon.
2. Căpetenia străjerilor a trimes să aducă pe Ieremia, și i-a zis: „Domnul, Dumnezeuul tău, a vestit mai dinainte aceste nenorociri împotriva locului acestuia;
3. Domnul a adus și a împlinit ce spusese; și lucrurile acestea vi s’au întîmplat pentru că ați păcătuit împotriva Domnului și n’ ați ascultat glasul Lui.
4. Acum, iată, te izbăvesc astăzi din lanțurile, pe cari le ai la mîni; dacă vrei să vii cu mine la Babilon, vino, și voi îngriji de tine. Dar, dacă nu-ți place să vii cu mine la Babilon, nu veni. Iată, toată țara este înaintea ta, du-te unde vei crede, și unde-ți place să te duci!“
5. Însă fiindcă el zăbovea să răspundă, „Întoarce-te,“ a adăugat el, „la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care l-a pus împăratul Babilonului peste cetățile lui Iuda, și rămîi cu el în mijlocul poporului; sau, du-te ori unde vei vrea să te duci!“ Căpetenia străjerilor i-a dat merinde și daruri, și i-a dat drumul.
6. Ieremia s’ a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a rămas cu el în mijlocul poporului, care rămăsese în țară.
7. Cînd au aflat toate căpeteniile oștirilor cari rămăsese pe cîmp, cu oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus ca dregător al țării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, și că i-a încredințat bărbații, femeile, copiii, și pe aceia din săracii țării, cari nu fuseseră luați robi în Babilon,
8. s’ au dus la Ghedalia la Mițpa; și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohan an și Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa, și Iezania, fiul unui Maacatit, ei și oamenii lor.
9. Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat, lor și oamenilor lor, zicînd: „Nu vă temeți să slujiți Haldeilor; rămîneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și o veți duce bine!
10. Iată că eu rămîn la Mițpa, ca să fiu la porunca Haldeilor, cari vor veni la noi. Voi strîngeți deci vinul, poamele de vară și untdelemnul, puneți-le în vasele voastre, și locuiți în cetățile, în cari vă aflați!“
11. Toți Iudeii cari erau în țara Moabului, la Amoniți, în țara Edomului, și în toate țările, au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămășiță în Iuda, și că le dăduse ca dregător pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.
12. Și toți Iudeii aceștia, s’ au întors din toate locurile, pe unde erau împrăștiați, au venit în țara lui Iuda la Ghedalia, la Mițpa, și au avut un mare belșug de vin și de poame de vară.
13. Iohan an, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor cari mai erau pe cîmp, au venit la Ghedalia, la Mițpa,
14. și i-au zis: „Știți că Baalis, împăratul Amoniților, a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare?“ Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
15. Și Iohan an, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia, la Mițpa: „Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n’ are să știe. Pentru ce să te omoare el, și să se risipească toți cei din Iuda, cari s’ au strîns la tine, și să piară rămășița lui Iuda?“
16. Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui Iohan an, fiul lui Careah: „Nu face lucrul acesta: căci ce spui tu despre Ismael, nu este adevărat!“

41

1. În luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului și cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa. Și au mîncat împreună acolo, la Mițpa.
2. Atunci Ismael, fiul lui Netania, s-a sculat cu cei zece oameni de cari era însoțit, și au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și au omorît astfel pe acela, pe care îl pusese

împăratul Babilonului dregător peste țară.

3. Ismael a mai omorât pe toți Iudeii, cari erau cu Ghedalia la Mițpa, și pe Haldeii, cari se aflau acolo, oameni de război.

4. A doua zi, după omorîrea lui Ghedalia, pe cînd nimeni nu știa nimic,

5. au venit din Sihem, din Silo și din Samaria, optzeci de oameni, cu barba rasă și cu haine sfișiate, cari își făcuseră tăieturi în piele; aveau daruri de mîncare și tămîie, ca să le aducă la Casa Domnului.

6. Ismael, fiul lui Netania, le-a ieșit înainte din Mițpa, și mergea plîngînd. Cînd i-a întîlnit, le-a zis:

„Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!”

7. Și cînd au ajuns ei în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, i-a junghiat și i-a aruncat în groapă, cu ajutorul oamenilor, cari-l însoțeau.

8. Dar s-au găsit printre ei zece oameni cari au zis lui Ismael: „Nu ne omorî, căci mai avem merinde ascunse în cîmp: grîu, orz, untdelemn și miere!” Atunci el i-a cruțat, și nu i-a omorât împreună cu frații lor.

9. Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe cari i-a ucis, afară de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o făcuse împăratul Asa, cînd se temea de Baeșă, împăratul lui Israel; groapa aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși.

10. Ismael a luat prinși de război pe toi ceice mai rămăseseră la Mițpa din popor, pe fiicele împăratului și pe toți aceia din popor, cari locuiau acolo, și pe cari-i încredințase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael fiul lui Netania, i-a luat prinși de război, și a plecat ca să treacă la Amoniți.

11. Dar Iohană, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, au fost înștiințați de tot răul, pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania.

12. Au luat pe toți oamenii, și au pornit să bată pe Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au găsit lîngă apele cele mari ale Gabaonului.

13. Cînd a văzut tot poporul, care era cu Ismael, pe Iohană, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, s'a bucurat;

14. și tot poporul, pe care-l luase Ismael din Mițpa, s-a întors și a venit de s-a unit cu Iohană, fiul lui Careah.

15. Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohană cu opt oameni, și s'a dus la Amoniți.

16. Iohană, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor, cari erau cu el, au luat toată rămășița poporului, pe care l-au izbăvit din mîinile lui Ismael, fiul lui Netania, cînd îl ducea din Mițpa, după ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Și anume pe oamenii de război, pe femei, pe copii, pe famenii-dregători, pe cari i-a adus Iohană înapoi din Gabaon.

17. Au pornit, și s-au oprit la hanul lui Chimham lîngă Betleem, ca să plece apoi în Egipt,

18. departe de Haldei, de cari se temeau, pentrucă Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care-l pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.

42

1. Toate căpeteniile oștilor, Iohană, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, și tot poporul dela cel mai mic pînă la cel mai mare, au înaintat,

2. și au zis proorocului Ieremia: „Fie bine primită înaintea ta rugămintea noastră! Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul tău, pentru toți cei ce au mai rămas, căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr, cum bine vezi tu însuți cu ochii tăi.

3. Binevoiască Domnul, Dumnezeul tău, să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!”

4. Proorocul Ieremia le-a zis: „Am auzit! Iată că mă voi ruga Domnului Dumnezeului vostru, după cererea voastră, și vă voi face cunoscut, fără să vă ascund ceva, tot ce vă va răspunde Domnul!”

5. Atunci ei au zis lui Ieremia: „Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul, Dumnezeul tău, să ne spui!

6. Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la care te trimetem, ca să fim fericiți, ascultînd de glasul Domnului, Dumnezeului nostru!”

7. După zece zile, cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia.
8. Și Ieremia a chemat pe Iohanana, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile oștilor, cari erau cu el, și pe tot poporul, dela cel mai mic pînă la cel mai mare,
9. și le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, la care m'ați trimes, să-I aduc înaintea rugăciunilor voastre:
10. „Dacă veți rămînea în țara aceasta, vă voi face să propășiți în ea, și nu vă voi nimici, vă voi sădi și nu vă voi smulge; căci Îmi pare rău de răul, pe care vi l-am făcut!
11. Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeți de el, zice Domnul, căci Eu sînt cu voi, ca să vă scap și să vă scot din mîna lui.
12. Îi voi insufla milă de voi, și se va îndura de voi, și vă va lăsa să locuiți în țara voastră.“
13. Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă veți zice: „Nu vrem să rămînem în țara aceasta,
14. nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiței, nici nu vom duce lipsă de pîne, și acolo vom locui!“ -
15. atunci, ascultați Cuvîntul Domnului, rămășițe ale lui Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Dacă vă veți îndrepta fața să mergeți în Egipt, dacă vă veți duce să locuiți pentru o vreme acolo,
16. sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, foamea de care vă este frică se va lipi de voi acolo în Egipt și veți muri acolo.
17. Toți ceice își vor îndrepta fața să meargă în Egipt ca să locuiască pentru o vreme acolo, vor muri de sabie, de foamete sau de ciumă; niciunul nu va rămînea, și nu va scăpa de nenorocirile, pe cari le voi aduce peste ei!“
18. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Cum s-a vărsat mînia și urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, așa se va vărsa urgia Mea și peste voi, dacă veți merge în Egipt; veți fi o pricină de afurisenie, de groază, de blestem și de ocară, și nu veți mai vedea niciodată locul acesta!“
19. Rămășițe ale lui Iuda, Domnul vă zice: „Nu vă duceți în Egipt!“ „Băgați bine de seamă că vă opresc lucrul acesta astăzi.
20. Căci vă înșelați singuri, dacă m'ați trimes la Domnul, Dumnezeul vostru, zicînd: „Mijlocește pentru noi la Domnul, Dumnezeul nostru, fă-ne cunoscut tot ce va spune Domnul, Dumnezeul nostru, și vom face!“
21. Eu v-am spus astăzi; dar voi n-ascultați glasul Domnului, Dumnezeului vostru, nici tot ce m-a însărcinat El să vă spun.
22. De aceea să știți că veți muri de sabie, de foamete sau de ciumă, în locul unde voiți să vă duceți să locuiți!“

43

1. Cînd a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, toate cuvintele pe cari-l însărcinase Domnul, Dumnezeul lor, să le spună,
2. Azaria, fiul lui Hosea, Iohanana, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia îngîmfați, au zis lui Ieremia: „Minți! Nu Domnul, Dumnezeul nostru, te-a însărcinat să ne spui: „Nu vă duceți în Egipt ca să locuiți acolo pentru o vreme!“
3. Ci Baruc, fiul lui Neriia, te ațîță împotriva noastră, ca să ne dai în mînile Haldeilor, să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon!“
4. Astfel, Iohanana, fiul lui Careah, toate căpeteniile oștilor, și tot poporul, n-au ascultat de glasul Domnului, care le porunca să rămîna în țara lui Iuda.
5. Și Iohanana, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor, au luat pe toate rămășițele lui Iuda, cari din împrăștiat cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în țara lui Iuda,
6. și anume pe bărbații, femeile, copiii, fiicele împăratului, și pe toate sufletele, pe cari le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, precum și pe proorocul Ieremia, și pe Baruc, fiul lui Neriia.

7. Au plecat dar în țara Egiptului, - căci n-au ascultat de porunca Domnului, - și au ajuns pînă la Tahpanes.
8. Cuvîntul Domnului a vorbit lui Ieremia, la Tahpanes, astfel:
9. „Ia în mînă niște pietre mari, și ascunde-le, în fața Iudeilor, în lutul cuptorului de cărămizi care este la intrarea casei lui Faraon din Tahpanes.
10. Și spune Iudeilor: „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi trimete să aducă pe robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre, pe cari le-am ascuns, și își va întinde covorul peste ele.
11. El va veni, și va lovi țara Egiptului: va omorî pe cei sortiți să moară, va duce în robie pe cei sortiți robiei, și va ucide cu sabia pe cei sortiți la sabie!
12. Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadnețar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu țara Egiptului cum se învelește păstorul cu haina lui, și va ieși în pace din ea.
13. Va sfărîma stîlpii din Bet-Șemeș, din țara Egiptului, și va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului.“

44

1. Iată cuvîntul spus lui Ieremia cu privire la toți Iudeii, cari locuiau în țara Egiptului, la Migdol, la Tahpanes, la Nof și în țara Patros:
2. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Ați văzut toate nenorocirile, pe cari le-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda: iată că astăzi ele nu mai sînt decît niște dărîmături, și nimeni nu mai locuiește în ele,
3. din pricina răutății, cu care au lucrat, ca să Mă mînie, ducîndu-se să tîmîieze și să slujească altor dumnezei, cari nu erau cunoscuți nici de ei, nici de voi, nici de părinții voștri.
4. V'am trimes într-una pe toți slujitorii Mei proorocii, ca să vă spună: „Nu faceți aceste urîciuni, pe cari le urăsc.“
5. Dar ei n-au vrut s-asculte, n'au luat aminte, nu s-au întors dela răutatea lor, și n-au încetat să aducă tîmîie altor dumnezei.
6. De aceea s-a vărsat urgia Mea și a izbucnit mînia Mea, și în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, cari nu mai sînt decît niște dărîmături și un pustiu, cum se vede astăzi.
7. „Acum, așa vorbește Domnul, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Pentru ce vă faceți voi singuri un rău atît de mare, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbați, femei, copii și prunci, și să nu mai rămînă nici o rămășiță din voi?
8. Pentruce Mă mîniați voi prin lucrările mînilor voastre, aducînd tîmîie altor dumnezei ai țării Egiptului, unde ați venit să locuiți pentru o vreme, ca să fiți nimiciți și să ajungeți o pricină de blestem și de ocară printre toate neamurile pămîntului?
9. Ați uitat nelegiuirile părinților voștri, nelegiuirile împăraților lui Iuda, nelegiuirile nevestelor lor, nelegiuirile voastre și nelegiuirile nevestelor voastre, săvîrșite în țara lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?
10. Ei nu s-au smerit nici pînă în ziua de azi, n-au frică, nu urmează Legea Mea și poruncile Mele, pe cari le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.
11. „De aceea, așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: „Iată, Îmi întorc Fața împotriva voastră, ca să vă fac rău, și să nimicesc pe tot Iuda.
12. Voi lua rămășițele lui Iuda, cari și-au îndreptat fața ca să meargă în țara Egiptului, să locuiască acolo pentru o vreme: toți vor fi nimiciți, și vor cădea în țara Egiptului; vor fi nimiciți de sabie, de foamete, dela cel mai mic pînă la cel mai mare; vor pieri de sabie și de foamete; și vor fi o pricină de afurisenie, de spaimă, de blestem și de ocară.
13. Voi pedepsi astfel pe ceice locuiesc în țara Egiptului, cum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă.
14. Nu va rămînea și nu va scăpa niciunul din rămășițele lui Iuda, cari au venit să locuiască pentru o vreme în țara Egiptului, cu gînd să se întoarcă iarăș în țara lui Iuda, unde doresc să se întoarcă iarăș să se așeze: nu se vor mai întoarce decît vreo cîțiva, cari vor scăpa!“

15. Toți bărbații, cari știau că nevestele lor aduceau tămîie altor dumnezei, toate femeile cari se aflau acolo în mare număr, și tot poporul care locuia în țara Egiptului, la Patros, au răspuns așa lui Ieremia:
16. „Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului.
17. Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume: să aducem tămîie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pîne de ne săturam, eram fericiți, și nu treceam prin nici o nenorocire!
18. Dar, de cînd am încetat să aducem tămîie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate, și am fost nimiciți de sabie și de foamete...”
19. „De altfel, cînd aducem tămîie împărătesei cerului și-i turnăm jertfe de băutură, oare fără voia bărbaților noștri îi pregătim noi turte ca s-o cinstim făcîndu-i chipul, și-i aducem jertfe de băutură?”
20. Ieremia a zis atunci întregului popor, bărbaților, femeilor și tuturor celor ce-i dăduseră răspunsul acesta:
21. „Nu Și-a adus aminte Domnul, și nu I-a venit Lui în minte tămîia, pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre, și poporul din țară?
22. Domnul n’a putut să mai sufere lucrul acesta, din pricina răutății faptelor voastre, din pricina urîciunilor pe cari le-ați săvîrșit; și de aceea țara voastră a ajuns o paragină, un pustiu, o pricină de blestem, cum vedeți astăzi.
23. Tocmai pentru că ați ars tămîie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n’ați ascultat glasul Domnului, și n’ați păzit Legea, poruncile și învățăturile Lui, tocmai pentru aceea vi s’au întîmplat aceste nenorociri, cum se vede astăzi.” -
24. Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: „Ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți cei din Iuda, cari sînteți în țara Egiptului!
25. Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Voi și nevestele voastre ați mărturisit cu gurile voastre și ați împlinit cu mîinile voastre ce spuneți: „Vrem să împlinim juruințele pe cari le-am făcut, să aducem tămîie împărătesei cerului, și să-i turnăm jertfe de băutură!”
26. De aceea, acum, după ce v’ați împlinit juruințele, și v’ați înfăptuit făgăduințele, ascultați Cuvîntul Domnului, voi toți cei din Iuda, cari locuiți în țara Egiptului! „Iată, jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, - că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura niciunuia din oamenii lui Iuda, și în toată țara Egiptului niciunul nu va zice: „Viu este Domnul, Dumnezeu!”
27. Iată, voi veghea asupra lor ca să le fac rău și nu bine; și toți oamenii lui Iuda, cari sînt în țara Egiptului, cari sînt în țara Egiptului, vor fi nimiciți de sabie și de foamete pînă vor pieri de tot.
28. Aceia, în mic număr, cari vor scăpa de sabie, se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda. Dar toată rămășița lui Iuda, toți cei ce au venit să locuiască în țara Egiptului, vor vedea dacă se va împlini Cuvîntul Meu sau al lor.”
29. „Și iată, zice Domnul, un semn, după care veți cunoaște că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să știți că vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre nenorocirea voastră.”
30. Așa vorbește Domnul: „Iată, voi da pe Faraon Hofra, împăratul Egiptului, în mîinile vrăjmașilor lui, în mîinile celor ce vor să-l omoare, cum am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mîinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, vrăjmașul său, care voia să-l omoare.”

45

1. Cuvîntul pe care l-a spus proorocul Ieremia către Baruc, fiul lui Neriia, cînd a scris într-o carte cuvintele acestea, după spusele lui Ieremia, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, sună astfel:
2. „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel, despre tine, Baruc:
3. „Tu zici: „Vai de mine! căci Domnul a adus întristare peste durerea mea; îmi sleiesc puterile suspinînd, și nu găsesc odihnă!”
4. Spune-i: „Așa vorbește Domnul: „Iată că ce am zidit, voi dărîma; ce am sădit, voi smulge, și

anume țara aceasta.

5. Și tu umbli după lucruri mari? Nu umbra după ele! Căci iată, voi aduce nenorocirea peste orice făptură, zice Domnul, dar ție îți voi da ca pradă de război viața ta, în toate locurile unde vei merge.“

46

1. Cuvîntul Domnului spus proorocului Ieremia asupra neamurilor:

2. asupra Egiptului, împotriva oastei lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufratului, la Carchemiș, și care a fost bătută de Nebucadnețar, împăratul Babilonului, în al patrulea an al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda:

3. „Pregătiți scutul și pavăza, și mergeți la luptă;

4. înhămați caii, și încălecați, călăreți; arătați-vă cu coifurile voastre, lustruiți-vă sulitele, îmbrăcați-vă cu platoșa!...

5. Ce văd? Li-i frică, dau înapoi; vitejii lor sînt bătuți; fug fără să se mai uite înapoi... Groaza se răspîndește în toate părțile - zice Domnul.-

6. Cel mai iute nu scapă prin fugă, cel mai viteaz nu poate scăpa! La miez-noapte, pe malurile Eufratului, se clatină și cad!

7. Cine este acela care înaintea ca Nilul, și ale cărui ape se rostogolesc ca râurile?

8. Este Egiptul. El se umflă ca Nilul, și apele lui se rostogolesc ca râurile. El zice: „Mă voi sui, voi acoperi țara, voi nimici cetățile și pe locuitorii lor.

9. Suiți-vă, cai! Năpustiți-vă, cară! Să iasă vitejii, cei din Etiopia și din Put, cari mînuiesc scutul, și cei din Lud, cari mînuiesc și întind arcul!

10. Această zi este a Domnului, Dumnezeului oștirilor; este o zi de răzbunare, în care Se răzbună El pe vrăjmașii Săi. Sabia mîncă, se satură, și se îmbată cu sîngele lor. Căci Domnul, Dumnezeul oștirilor, are o jertfă în țara dela miez-noapte, pe malurile Eufratului.

11. Suie-te în Galaad, și adu leac alinător, fecioară, fiica Egiptului! Degeaba întrebuițezi atîtea leacuri, căci nu este vindecare pentru tine!

12. Neamurile aud rușinea ta, și este plin pămîntul de strigătele tale; căci războinicii se poticnesc unul de altul, cad cu toții laolaltă.“

13. Iată cuvîntul spus de Domnul către proorocul Ieremia, despre venirea lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, ca să lovească țara Egiptului:

14. „Dați de știre în Egipt, dați de veste la Migdol, și vestiți la Nof și la Tahpanes! Ziceți: „Scoală-te, pregătește-te, căci sabia mîncă în jurul tău!

15. Pentru ce ți-au căzut vitejii tăi? Nu pot să țină piept, căci Domnul îi răstoarnă!

16. El face pe mulți să se poticnească; cad unul peste altul, și zic: „Haidem să ne întoarcem la poporul nostru, în țara noastră de naștere, departe de sabia nimicatorului!“

17. Acolo strigă: „Faraon, împăratul Egiptului, nu este decît un pustiu, căci a lăsat să treacă clipa potrivită.“

18. „Pe viața Mea!“ zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor: „Ca Taborul printre munți, cum înaintea Carmelului în mare, așa va veni.

19. Fă-ți calabalîcul pentru robie, locuitoare, fiica Egiptului! Căci Noful va ajunge un pustiu, va fi pustii și nu va mai avea locuitori.

20. Egiptul este o juncană foarte frumoasă... Nimicatorul vine dela miez noapte peste ea...

21. Simbriașii lui deasemenea sînt ca niște viței îngrășați în mijlocul lui. Dar și ei dau dosul, fug toți fără să poată ține pept. Căci vin peste ei ziua nenorocirii lor, ziua pedepsirii lor!

22. I se aude glasul ca fișiiitului unui șarpe! Căci ei înaintea cu o oștire, și vin cu topoare împotriva lui, ca niște tăietori de lemne.“

23. „Tăiați-i pădurea, zice Domnul, măcar că este fără capăt! Căci sînt mai mulți decît lăcustele, și nu-i poți număra!

24. Fiica Egiptului este acoperită de rușine, și este dată în mîinile poporului de la miez-noapte.

25. Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, zice: „Iată, voi pedepsi pe Amon din No, pe Faraon și Egiptul, pe dumnezeii și împărații lui, pe Faraon și pe cei ce se încred în el.

26. Îi voi da în mînile celor ce vor să-i omoare, în mînile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și în mînile slujitorilor lui. După aceea, însă, Egiptul va fi locuit ca în zilele de altă dată, zice Domnul.“

27. „Iar tu, robul Meu Iacov, nu te teme, și nu te spăimînta, Israele! Căci te voi izbăvi din pămîntul depărtat, și-ți voi izbăvi sămînța din țara în care este roabă. Iacov se va întoarce iarăș, va locui liniștit și fără teamă; și nu-l va mai tulbura nimeni.“

28. „Nu te teme, robul Meu Iacov, zice Domnul; căci Eu sînt cu tine. Voi nimici toate neamurile printre cari te-am împrăștiat, dar pe tine nu te voi nimici; ci Te voi pedepsi cu dreptate, nu pot să te las nepedepsit.“

47

1. Iată cuvîntul Domnului, spus proorocului Ieremia cu privire la Filistenii, înainte ca Faraon să bată Gaza.

2. „Așa vorbește Domnul: Iată, se ridică niște ape dela miază noapte, cresc ca un rîu ieșit din matcă; îneacă țara și ce cuprinde ea, cetatea și locuitorii ei. Țipă oamenii, și se bocesc toți locuitorii țării.

3. de tropăitul copitelor cailor lui puternici, de uruitul carălor lui și de scîrțăitul roatelor; părinții nu se mai întorc spre copiii lor, atît le sînt de slăbite mînile,

4. pentru că vine ziua cînd vor fi nimiciți toți Filistenii, și stîrpiți toți ceice slujeau ca ajutoare Tirului și Sidonului. Căci Domnul va nimici pe Filistenii, rămășițele ostrovului Caftor.

5. Gaza a ajuns pleșuvă, Ascalonul piere cu rămășița văilor lui!“ „Pînă cînd îți vei face tăieturi de jale în piele?“ -

6. „Ah! Sabie a Domnului, cînd te vei odihni odată? Întoarce-te în teacă, oprește-te și fii liniștită!“ -

7. „Dar cum ar putea să se odihnească? Cînd Domnul doar îi poruncește, și o îndreaptă împotriva Ascalonului și coastei mării.“

48

1. Asupra Moabului. „Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Vai de Nebo, căci este pustii! Chiriataimul este acoperit de rușine, este luat; cetățuia este acoperită de rușine și zdrobită!

2. S'a dus fala Moabului, la Hesbon i se pune la cale pieirea: „Haidem, să-l nimicim din mijlocul neamurilor!“ „Și tu vei fi nimicît Madmenule, sabia va merge după tine!“

3. Se aud strigăte din Horonaim : prăpăd și nimicire!

4. Moabul este zdrobit! Chiar și cei mici ai lui strigă.

5. Căci într'un plîns necurmat suie suișul Luhitului, și se aud strigăte de durere la pogorișul Horonaimului, din pricina nimicirii!“

6. „Fugiți, scăpați-vă viața, și fiți ca un nevoiaș deșărat în pustie!

7. Căci, pentru că te-ai încrezut în faptele și în vistieriile tale, vei fi luat și tu, și Chemoșul va merge în robie, cu preoții și căpeteniile lui.

8. Pustiitorul va intra în fiecare cetate, și nicio cetate nu va scăpa. Valea va pieri și cîmpia va fi nimicită, cum a spus Domnul.

9. Dați aripi Moabului, să plece în sbor! Cetățile lui sînt prefăcute în pustie, nu vor mai avea locuitori.

10. Blestemat să fie cel ce face cu nebăgare de seamă lucrarea Domnului, blestemat să fie celce își oprește sabia dela măcel!

11. Moabul, era neturburat din tinereța lui, și se odihnea fără teamă pe drojdiile lui, nu era turnat dintr-un vas în altul, și nu era dus în robie. De aceea i s-a păstrat gustul, și nu i s-a schimbat mirosul.“

12. „De aceea iată, vin zile, zice Domnul, cînd îi voi trimete oameni cari-l vor pritoci; îi vor goli vasele și vor face să-i plesnească burdufurile.

13. Moabul va fi dat de rușine cu Chemoș, cum a fost dat de rușine casa lui Israel cu Betel, în care își punea încrederea.

14. Cum puteți să ziceți: „Sîntem viteji, ostași gata de luptă?”
15. „Moabul este pustit, cetățile lui se înalță în fum, floarea tinerimii lui este jungheată, zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor.”
16. „Peirea Moabului este aproape să vină, nenorocirea lui vine în graba mare.
17. Bociți-l, toți ceice-l înconjuțați, toți cari-i cunoașteți numele! Și ziceți: „Cum a fost sfărîmat acest puternic toiag de cîrmuire, acest toiag mare!”
18. „Pogoară-te din locașul slavei, șezi jos pe pămîntul uscat, locuitoare, fiica Dibonului! Căci pustiitorul Moabului se suie împotriva ta, și-ți nimicește cetățile.
19. Stai pe drum și pîndește, locuitoarea Aroerului! Întrebă pe fugar și pe cel scăpat, și zi: „Ce s-a întîmplat?”
20. Moabul este acoperit de rușine, căci este zdrobit. Gemeți și strigați! Vestiți în Arnon că Moabul este pustit!
21. A venit pedeapsa și peste țara cîmpiei, peste Holon, peste Iahaț, peste Mefaat,
22. peste Dibon, peste Nebo, peste Bet-Diblataim,
23. peste Chiriataim, peste Bet-Gamul, peste Bet-Meon,
24. peste Cheriit, peste Boțra, peste toate cetățile din țara Moabului, fie depărtate, fie apropiate.
25. Tăria (Evreiește: cornul) Moabului este frîntă, și brațul lui zdrobit, zice Domnul.”
26. „Îmbățați-l, căci s-a semețit împotriva Domnului! De aceea, prăvălească-se Moabul în vărsătura lui, și să ajungă de rîs și el!
27. N'a fost Israel de rîsul tău? A fost prins el oare printre hoți, de dai din cap, ori de cîte ori vorbești de el?
28. Părășiți cetățile, și locuiți în stînci, locuitori ai Moabului! Și fiți ca porumbei, cari își fac cuibul pe marginea peșterilor!
29. Am auzit de fudulia mîndrului Moab, de înfumurarea lui, de trufia lui, de semețirea lui, și de inima lui îngîmfată.”
30. „Cunosc, zice Domnul, înfumurarea lui, lăudăroșeniile lui deșarte, și faptele lui de nimic.”
31. „De aceea gem pentru Moab, și mă jălesc pentru tot Moabul; oamenii suspină pentru cei din Chir-Heres.
32. Vie din Sibma, te plîng mai mult de cît Iaezerul; ramurile tale se întindeau dincolo de mare, se întindeau pînă la marea Iaezerului; dar pustiitorul s'a aruncat peste strîngerea roadelor tale și peste culesul viilor tale.
33. Și astfel, s'a dus bucuria și veselia din cîmpiile și din țara roditoare a Moabului.” „Am secat vinul din teascuri - zice Domnul- ; nimeni nu mai calcă teascul cu strigăte de bucurie; sînt strigăte de război, nu strigăte de bucurie.
34. Strigătele Hesbonului răsună pînă la Eleale, și glasul lor se aude pînă la Iahaț, dela Țoar pînă la Horonaim, pînă la Eglat-Șelișia ; căci și apele Nimrimului sînt prefăcute în pustiu.
35. „Vreau s-o isprăvesc în Moab, zice Domnul, cu cel ce se suie pe înălțimile de jerfă, și aduce tămîie dumnezeului său.
36. De aceea îmi jălește inima ca un fluer pentru Moab, îmi jălește inima ca un fluer pentru oamenii din Chir-Heres pentru că toate avuțiile pe cari le-au strîns, sînt pierdute.
37. Căci toate capetele sînt rase, toate bărbile sînt tăiate; pe toate mîinile sînt tăieturi de jale, și pe coapse saci.”
38. „Pe toate acoperișurile Moabului și în piețe, sînt numai bocete, pentru că am sfărîmat Moabul ca pe un vas fără preț, zice Domnul.”
39. „Cît este de sfărîmat Moabul! Gemeți! Cît de rușinos întoarce Moabul spatele! Moabul ajunge astfel de rîs și de pomînă pentru toți cei ce-l înconjoară.
40. Căci așa vorbește Domnul: „Iată că vrăjmașul sboară ca vulturul, și își întinde aripile asupra Moabului!
41. Cheriitotul este luat, cetățile sînt cucerite, și în ziua aceea, inima vitejilor Moabului este ca inima unei femei în durerile nașterii.
42. Astfel Moabul va fi nimicit de tot, și nu va mai fi un popor, căci s-a semețit împotriva Domnului.

43. Groaza, groapa și lațul sînt peste tine, locuitor al Moabului, zice Domnul.“
44. „Cel ce fuge de groază, cade în groapă, și cel ce se ridică din groapă, se prinde în laț; căci aduc asupra lui, asupra Moabului, anul pedepsei lui, zice Domnul.“
45. „Fugarii se opresc sleiți de puteri la umbra Hesbonului; dar din Hesbon iese un foc, o flacăra iese din mijlocul Sihonului, și mistuie laturile Moabului și creștetul capului celor ce se fălesc.“
46. „Vai de tine, Moabule! Poporul din Chemoș este pierdut! Căci fiii tăi sînt luați prinși de război, și fiicele tale prinse de război.
47. Dar în vremile de apoi, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Moabului, zice Domnul.“
- Aceasta este judecata asupra Moabului.

49

1. Asupra copiilor lui Amon. Așa vorbește Domnul: „N-are Israel fii? Și n'are moștenitori? Atunci pentruce stăpînește Malcom Gadul, și locuiește poporul lui în cetățile lui?
2. De aceea, iată că vin zile, zice Domnul, cînd voi face să răsune strigătul de război împotriva Rabei copiilor lui Amon. Ea va ajunge un morman de dărîmături, și satele sale vor fi arse de foc. Atunci Israel va izgoni, pe cei ce-l izgoniseră, zice Domnul.“
3. „Gemi, Hesbonule, căci Ai este pustiit! Strigați, fiicele Rabei, îmbrăcați-vă cu saci, și bocîți-vă alergînd încoace și încolo dealungul zidurilor! Căci Malcom se duce în robie, cu preoții și căpeteniile sale!
4. „Ce te lauzi cu văile?“ „Valea ta se scurge, fiică răzvrătită, care te încredeai în vistieriile tale, și ziceai: „Cine va veni împotriva mea?“
5. „Iată, voi aduce groaza peste tine, zice Domnul, Dumnezeuul oștirilor; ea va veni din toate împrejurimile tale, fiecare din voi va fi izgonit drept înainte, și nimeni nu va strînge pe fugari!
6. Dar după aceea, voi aduce înapoi pe prinșii de război ai copiilor lui Amon, zice Domnul.“
7. Asupra Edomului.
- Așa vorbește Domnul oștirilor: „Nu mai este înțelepciune în Teman? A pierit chibzuința dela oamenii pricepuți? S'a dus înțelepciunea lor?“
8. „Fugiți, dați dosul, plecați în peșteri, locuitori ai Dedanului! Căci voi aduce nenorocirea peste Esau, la vremea cînd îl voi pedepsi.“
9. „Oare, dacă ar veni niște culegători de struguri la tine, nu ți-ar lăsa nimic de cules pe urma culegătorilor?“ „Dacă ar veni niște hoți noaptea, n'ar pustii decît pînă s'ar sătura!
10. Dar Eu însumi voi despoia pe Esau, îi voi descoperi ascunzătorile, și nu va putea să se ascundă. Copiii lui, frații lui, vecinii lui, vor pieri, și el nu va mai fi!
11. Lasă pe orfanii tăi! Eu îi voi ținea în viață, și văduvele tale să se încreadă în Mine!“
12. Căci așa vorbește Domnul: „Iată că cei ce nu trebuiau să bea potirul totuși îl vor bea; și tu să rămîi nepedepsit? Nu, nu vei rămînea nepedepsit, ci îl vei bea și tu!
13. Căci pe Mine însumi jur, zice Domnul, că Boțra va fi dată pradă pustiirii, ocării, nimicirii și blestemului, și toate cetățile ei se vor prefăce în niște dărîmături vecinice.“
14. Am auzit o veste dela Domnul, și un sol a fost trimes printre neamuri: „Strîngeți-vă, și porniți împotriva ei! Sculați-vă pentru război!
15. „Căci iată, te voi face mic printre neamuri, disprețuit printre oameni.
16. Înfumurarea ta, îngîmfarea inimii tale te-a rătăcit, pe tine care locuiești în crăpăturile stîncilor, și care stai pe vîrfurile dealurilor. Dar chiar dacă ți-ai așeza cuibul tot atît de sus ca al vulturului, și de acolo te voi prăbuși, zice Domnul.“
17. „Edomul va fi pustiit; toți cei ce vor trece pe lîngă el se vor mira și vor fluera pentru toate rănile lui.
18. Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, cari au fost nimicite, zice Domnul, nici el nu va mai fi locuit, și nimeni nu se va mai așeza acolo...
19. Iată, vrăjmașul se suie ca un leu de pe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată voi face Edomul să fugă de acolo și voi pune peste el pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotriva?“

20. „De aceea, ascultați hotărîrea pe care a luat-o Domnul împotriva Edomului, și planurile, pe cari le-a făcut împotriva locuitorilor din Teman: „Cu adevărat, îi vor tîrî ca pe niște oi slabe, cu adevărat li se va pustii locuința!
21. De vuietul căderii lor se cutremură pămîntul; strigătul lor se aude pînă la marea Roșie...
22. Iată, ca vulturul înaintează vrăjmașul și sboară, își întinde aripile peste Boțra, și în ziua aceea inima vitejilor Edomului este ca inima unei femei în durerile nașterii.“
23. Asupra Damascului.
Hatmanul și Arpadul sînt roși de rușine, căci au auzit o veste rea și tremură; frica lor este ca o mare înfuriată, care nu se poate potoli.
24. Damascul este topit, se întoarce să fugă, îl ia groaza, îl apucă neliniștea și durerile, ca pe o femeie în durerile nașterii. -
25. „Ah! cum nu este cruțată cetatea slăvită, cetatea bucuriei mele!“ -
26. „De aceea tinerii ei vor cădea pe ulițe, și toți bărbații ei de război vor pieri în ziua aceea, zice domnul oștirilor.“
27. „Voi pune foc zidurilor Damascului, și va mistui casele împărătești din ben-Hadad.“
28. Asupra Chedarului și împărățiilor Hațorului, pe cari le-a bătut Nebucadnețar, împăratul Babilonului.
Așa vorbește Domnul: „Sculați-vă, suiți-vă împotriva Chedarului, și nimiciți pe fiii Răsăritului!
29. Le vor lua corturile și turmele, le vor ridica pînzele, tot calabalîcul și cămilele, și le vor striga: „Spaimă, de jur împrejur!“
30. Fugiți, fugiți din toate puterile voastre, căutați o locuință deoparte, locuitori ai Hațorului! zice Domnul: căci Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a luat o hotărîre împotriva voastră, a făcut un plan împotriva voastră.“
31. „Sculați-vă, suiți-vă împotriva unui neam liniștit, care locuiește fără teamă, zice Domnul; n’are nici porți, nici zăvoare, și locuiește singur.
32. Cămilele lor vor fi de jaf, și mulțimea turmelor lor vor fi o pradă. Voi risipi în toate vînturile pe ei cei ce-și rad colțurile bărbii, și le voi aduce pieirea din toate părțile, - zice Domnul. -
33. Hațorul va fi astfel vizuina șacalilor, un pustiu pe vecie; nimeni nu va locui în el, și niciun om nu va șede în el.“
34. Cuvîntul Domnului, care a fost spus proorocului Ieremia, asupra Elamului, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, sună astfel:
35. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, voi sfărîma arcul Elamului, puterea lui de căpetenie.
36. Voi aduce asupra Elamului cele patru vînturi dela cele patru margini ale cerului, îi voi risipi în toate vînturile acestea, și nu va fi niciun popor, la care să n’ajungă fugari din Elam.
37. Voi face ca locuitorii Elamului să tremure înaintea vrăjmașilor lor, și înaintea celor ce vor să-i omoare. Voi aduce nenorociri peste ei, mînia Mea aprinsă, zice Domnul, și-i voi urmări cu sabia, pînă ce îi voi nimici.“
38. Îmi voi așeza scaunul de domnie în Elam, și-i voi nimici împăratul și căpeteniile, zice Domnul.“
39. „Dar în zilele de apoi voi aduce înapoi pe prinșii de război ai Elamului, zice Domnul.“

50

1. „Iată cuvîntul rostit de Domnul asupra Babilonului, asupra țării Haldeilor, prin proorocul Ieremia:
2. „Dați de știre printre neamuri, dați de veste și înălțați un steag! Vestiți, n-ascundeți nimic! Spuneți: „Babilonul este luat! Bel este acoperit de rușine, Merodac este zdrobit! Idolii lui sînt acoperiți de rușine, idolii lui sînt sfărîmați!
3. Căci împotriva lui se suie un neam dela mează-noapte, care-i va prefăce țara într’o pustie, și nu va mai fi locuită: atît oamenii cît și dobitoacele fug și se duc.“
4. „În zilele acelea, în vremile acelea, zice Domnul, copiii lui Israel și copiii lui Iuda se vor întoarce împreună; vor merge plîngînd și vor căuta pe Domnul, Dumnezeul lor.
5. Vor întreba de drumul Sionului, își vor întoarce privirile spre el, și vor zice: „Veniți să ne alipim de Domnul, printr-un legămînt vecinic care să nu fie uitat niciodată!“

6. „Poporul Meu era o turmă de oi pierdute; păstorii lor îi rătăceau, îi făceau să cutreiere munții; treceau de pe munți pe dealuri, uitându-și staulul.
7. Toți cei ce-i găseau îi mâncau, și vrăjmașii lor ziceau: „Noi nu sîntem vinovați, fiindcă au păcătuit împotriva Domnului, Locașul neprihănirii, împotriva Domnului, Nădejdea părinților lor.“
8. „Fugiți din Babilon, ieșiți din țara Haldeilor, și mergeți ca niște țapi în fruntea turmii!
9. Căci iată că voi ridica și voi aduce împotriva Babilonului o mulțime de neamuri mari din țara dela miazănoapte; se vor înșirui în șiruri de bătaie împotriva lui, și vor pune stăpînire pe el; săgețile lui sînt ca ale unui războinic iscusit, care nu se întoarce cu mîinile goale.
10. Astfel va fi dată pradă jafului, Haldea, și toți ceice o vor jăfui se vor sătura de jaf, zice Domnul.“
11. „Căci voi v-ați bucurat și v-ați veselit, cînd Mi-ați jăfuit moștenirea Mea! Da, săreați ca o juncană în iarbă, nechiezați ca niște armăsari focoși!“
12. „Mama voastră este acoperită de rușine, cea care v-a născut roșește de rușine; iată, ea este coada neamurilor, este un pustiu, un pămînt uscat și fără apă!
13. Din pricina mîniei Domnului nu va mai fi locuită, și va fi o pustietate. Toți ceice vor trece pe lîngă Babilon, se vor mira și vor fluiera pentru toate rănile lui.
14. Înșiruiți-vă de bătaie împrejurul Babilonului, voi toți, arcașii! Trageți împotriva lui, nu faceți economie de săgeți! Căci a păcătuit împotriva Domnului.
15. Scoateți din toate părțile un strigăt de război împotriva lui! El întinde mîinile; temeliile i se prăbușesc; zidurile i se surpă. Căci este răzburarea Domnului. Răzbunați-vă pe el! Faceți-i cum a făcut și el!
16. Nimiciți cu desăvîrșire din Babilon pe celce samănă, și pe cel ce mînuiește secerea la vremea secerișului! Înaintea săbiei nimicitorului, fiecare să se întoarcă la poporul său, fiecare să fugă spre țara lui.
17. Israel este o oaie rătăcită pe care au gonit-o leii; împăratul Asiriei a mîncat-o cel dintîi; și acesta din urmă i-a zdrobit oasele, acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului.“
18. „De aceea așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: „Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, cum am pedepsit pe împăratul Asiriei.
19. Voi aduce înapoi pe Israel în pășunea lui; va paște pe Carmel și pe Basan, și își va potoli foamea pe muntele lui Efraim și în Galaad.
20. În zilele acelea, în vremea aceea, - zice Domnul - se va căuta nelegiuirea lui Israel, și nu va mai fi, și păcatul lui Iuda, și nu se va mai găsi; căci voi ierta rămășița, pe care o voi lăsa.“
21. „Suie-te împotriva țării de două ori răzvrătită, împotriva locuitorilor ei, și pedepsește-i! Urmărește, măcelărește, nimicește-i! - zice Domnul - și împlinește în totul poruncile Mele!
22. Strigăte de război răsună în țară, și prăpădul este mare.
23. Cum s'a rupt și s'a sfărîmat ciocanul întregului pămînt! Babilonul este nimic în mijlocul neamurilor!
24. Ți-am întins o cursă, și ai fost prins, Babilonule, fără să te aștepți.“ „Ai fost ajuns, apucat, pentrucă ai luptat împotriva Domnului.
25. Domnul Și-a deschis casa de arme, și a scos din ea armele mîniei Lui; căci aceasta este o lucrare a Domnului, Dumnezeuul oștirilor, în țara Haldeilor.“
26. „Pătrundeți din toate părțile în Babilon, deschideți-i grînarele, faceți-le niște mormane ca niște grămezi de snopi, și nimiciți-le. Nimic să nu mai rămînă din el!
27. Ucideți-i toți taurii și junghiați-i! Vai de ei! Căci le-a venit ziua, vremea pedepsirii lor!
28. Ascultați strigătele fugarilor, ale celorce scapă din țara Babilonului, ca să vestească în Sion răzburarea Domnului, Dumnezeului nostru, răzburarea pentru Templul Său!
29. Chemați împotriva Babilonului pe arcași, voi toți cari încordați arcul! Tăbărîți în jurul lui, ca nimeni să nu scape, răsplătiți-i după faptele lui, faceți-i întocmai cum a făcut și el! Căci s'a semețit împotriva Domnului, împotriva Sfantului lui Israel!“
30. „De aceea, tinerii lui vor cădea pe ulițe, și toți oamenii lui de război vor pieri în ziua aceea, zice Domnul.“
31. „Iată, am necaz pe tine, îngîmfatule! zice Domnul, Dumnezeul oștirilor; căci ți-a sosit ziua, vremea pedepsirii tale!

32. Îngîmfatul acela se va poticni și va cădea, și nimeni nu-l va ridica, voi pune foc cetăților lui, și-i va mistui toate împrejurimile.“
33. „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Copiii lui Israel și copiii lui Iuda sînt apăsăți împreună; toți cei ce i-au dus robi îi opresc și nu vor să le dea drumul.
34. Dar puternic este Răzbunătorul lor, El, al cărui Nume este Domnul oștirilor. El le va apăra pricina, ca să dea odihnă țării, și să facă pe locuitorii Babilonului să tremure.“
35. Sabia împotriva Haldeilor! - zice Domnul, - împotriva locuitorilor Babilonului, împotriva căpeteniilor și înțelepților lui!
36. Sabia împotriva proorocilor minciunii, ca să ajungă ca niște oameni fără minte! Sabia împotriva vitejilor lui, ca să rămîna încremeniți!
37. Sabia împotriva cailor și carălor lui, împotriva oamenilor de tot felul cari sînt în mijlocul lui, ca să ajungă ca femeile! Sabia împotriva vistieriilor lui, ca să fie jăfuite!
38. Seceta peste apele lui, ca să sece! Căci este o țară de idoli, și au înebunit cu idolii lor.
39. Deaceea fiarele pustiei se vor așeza acolo împreună cu șacalii, și struții vor locui acolo; nu va mai fi locuit niciodată, ci vecinic va rămîna nelocuit.
40. Ca și Sodoma și Gomora și cetățile vecine, pe cari le-a nimicit Dumnezeu, zice Domnul, așa nu va mai fi locuit nici el, și nimeni nu se va mai așeza acolo. -
41. Iată, vine un popor dela miazănoapte, și un neam mare și niște împărați puternici se ridică dela marginile pămîntului.
42. Poartă arc și sulită, sînt necruțători și fără milă; glasul le mugește ca marea; sînt călări pe cai, ca un om gata de luptă, împotriva ta, fiica Babilonului!
43. Împăratul Babilonului aude vestea, mîinile i se slăbesc, și îl apucă groaza, ca durerea pe o femeie care naște...
44. Iată, vrăjmașul se suie ca un leu, depe malurile îngîmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată îi voi izgoni de acolo, și voi pune peste ei pe acela, pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Și care căpetenie Îmi va sta împotriva?“
45. Deaceea, ascultați hotărîrea pe care a luat-o Domnul împotriva Babilonului, și planurile pe cari le-a făcut El împotriva țării Haldeilor! „Cu adevărat, îi vor tîrî ca pe niște oi slabe, cu adevărat, le vor pustii locuința.
46. De strigătul luării Babilonului se cutremură pămîntul, și se aude un strigăt de durere printre neamuri.“

51

1. Așa vorbește Domnul: „Iată, ridic împotriva Babilonului, și împotriva locuitorilor Haldeii, un vînt nimicitor.
2. Trimet împotriva Babilonului niște vînturători cari-l vor vîntura, și-i vor goli țara. Vor veni din toate părțile asupra lui, în ziua nenorocirii.
3. Să se întindă arcul împotriva celui ce își întinde arcul, împotriva celui ce se mîndrește în platoșa lui!“ „Nu cruțați pe tinerii lui! Nimiciți cu desăvîrșire toată oștirea lui!
4. Să cadă uciși în țara Haldeilor, străpunși de lovituri pe ulițele Babilonului!
5. Căci Israelul și Iuda nu sînt părăsiți de Dumnezeul lor, de Domnul oștirilor, și țara Haldeilor este plină de nelegiuiri împotriva Sfîntului lui Israel.
6. Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răz bunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui.
7. Babilonul era în mîna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pămîntul; Neamurile au băut din vinul lui; deaceea au fost neamurile ca într-o nebunie.
8. Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător pentru rana lui; poate că se va vindeca!“ -
9. „Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l, și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns pînă la ceruri, și se înalță pînă la nori.“
10. „Domnul scoate la lumină dreptatea pricinii noastre: veniți să istorisim în Sion lucrarea

Domnului, Dumnezeului nostru.“

11. „Ascuțiți săgețile, prindeți scuturile! Domnul a ațîtat duhul împăraților Mediei, pentru că vrea să nimicească Babilonul; căci aceasta este răzbunarea Domnului, răzbunarea pentru Templul Său.

12. Înălțați un steag împotriva zidurilor Babilonului! Întăriți-i străjile, puneți caraule, întindeți curse! Căci Domnul a luat o hotărîre, și aduce la îndeplinire ce a rostit împotriva locuitorilor Babilonului.“

13. „Tu, care locuiești lângă ape mari, și care ai vistierii nemărginite, ți-a venit sfîrșitul și lăcomia ta a ajuns la capăt!“

14. Domnul oștirilor a jurat pe Sine însuși: „Da, te voi umplea de oameni ca de niște lăcuste, și vor scoate strigăte de război împotriva ta.“

15. El a făcut pămîntul cu puterea Lui, a întemeiat lumea cu înțelepciunea Lui, a întins cerurile cu priceperea Lui.

16. De glasul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii dela marginile pămîntului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vîntul din cămările lui.

17. Atunci orice om se vede cît este de prost cu știința lui, orice argintar rămîne rușinat de chipurile lui cioplite; căci idolii lui nu sînt decît minciună, și n’au nicio suflare în ei!

18. Sînt o nimica toată și o lucrare de rîs: cînd le vine pedeapsa, pier cu desăvîrșire!

19. Dar Cel ce este partea lui Iacov nu este ca ei; căci El a întocmit totul, și Israel este seminția moștenirii Lui: Domnul oștirilor, este Numele Lui.

20. „Tu Mi-ai fost un ciocan și o unealtă de război. Am zdrobit neamuri prin tine, am nimicit împărății prin tine.

21. Prin tine am sfărîmat pe cal și pe călărețul lui;

22. prin tine am sfărîmat carul și pe cel ce ședea în el. Prin tine am sfărîmat pe bărbat și pe femeie; prin tine am sfărîmat pe bătrîn și pe copil; prin tine am sfărîmat pe tînăr și pe fată.

23. Prin tine am sfărîmat pe păstor și turma lui; prin tine am sfărîmat pe plugar și boii lui; prin tine am sfărîmat pe cîrmuitori și pe căpeteniile lui.

24. Dar acum, voi răsplăti Babilonului și tuturor locuitorilor Haldeii, tot răul, pe care l-au făcut Sionului, supt ochii voștri, zice Domnul.“

25. „Iată, am necaz pe tine, munte nimicitor, zice Domnul, pe tine, care nimiceai tot pămîntul! Îmi voi întinde mîna peste tine, te voi prăvăli dela înălțimea stîncilor, și te voi preface într-un munte aprins.

26. Nu se vor mai scoate din tine nici pietre din capul unghiului clădirii, nici pietre pentru temelii; căci vei fi o dărîmătură vecinică, zice Domnul...“

27. „Înălțați un steag pe pămînt! Sunați din trîmbiță printre neamuri! Pregătiți neamurile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile Araratului, Miniului și Așchenazului!

Puneți căpetenii de oaste împotriva lui! Faceți să înainteze caii ca niște lăcuste sbîrlite!

28. Pregătiți împotriva lui pe neamuri, pe împărații Mediei, pe cîrmuitorii lui și pe toate căpeteniile lui, și toată țara supt stăpînirea lor!

29. Se clatină pămîntul, se cutremură; căci planul Domnului împotriva Babilonului se împlinește; și El va face din țara Babilonului un pustiu nelocuit.

30. Vitejii Babilonului nu mai luptă, ci stau în cetățui; puterea le este sleită, și au ajuns ca niște femei. Vrăjmașii pun foc locuințelor lor și le sfărîmă zăvoarele!

31. Se întîlnesc alergătorii, se încrucișează solii, ca să vestească împăratului Babilonului, că cetatea lui este luată din toate părțile,

32. că trecătorile sînt luate, bălțile cu trestie sînt uscate de foc, și oamenii de război îngroziți.

33. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Fiica Babilonului este ca o arie pe vremea cînd este călcată cu picioarele: încă o clipă, și va veni pentru ea vremea secerișului.“

34. „Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m’ a mîncat, m’ a nimicit; m’ a făcut ca un vas gol; m’ a înghițit, ca un balaur, și-a umplut pîntecele cu ce aveam mai scump, și m’ a izgonit.

35. Sîlnicia făcută față de mine și față de carnea mea sfîșiată să se întoarcă asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. „Sîngele meu să cadă asupra locuitorilor Haldeii!“ zice Ierusalimul. -

36. De aceea, așa vorbește Domnul: „Iată, îți voi apăra pricina, și te voi răzbuna! Voi seca marea

Babilonului, și-i voi usca izvorul.

37. Babilonul va ajunge un morman de dărîmături, o vizuină de șacali, un pustiu și o batjocură, și nu va mai avea locuitori.

38. Vor răcni împreună ca niște lei, vor țipa ca niște pui de lei.

39. Cînd vor fi încălziți de vin, le voi da să bea, și-i voi îmbăta, ca să se veselească, și apoi să adoarmă somnul cel de veci, ca să nu se mai scoale, zice Domnul.“

40. „Îi voi pogorî ca pe niște miei la tăiere, ca pe niște berbeci și niște țapi.

41. Cum s-a luat Șeșacul! Cum a fost cucerit acela a cărui slavă umplea tot pămîntul! Cum a fost nimicit Babilonul din mijlocul neamurilor!

42. Marea s'a înălțat peste Babilon: Babilonul a fost acoperit de mulțimea valurilor sale.

43. Cetățile lui au ajuns un pustiu; un pămînt fără apă și pustiu, o țară unde nimeni nu locuiește și pe unde niciun om nu trece.

44. Voi pedepsi pe Bel în Babilon, îi voi smulge din gură ce a înghițit, și neamurile nu se vor mai îngrămădi în el: chiar și zidul Babilonului va cădea!

45. Ieșiți din mijlocul lui, poporul Meu, și fiecare să-și scape viața, scăpînd de mîni aprinsă a Domnului!

46. Să nu vi se turbure inima, și nu vă spăimîntați de zvonurile cari se răspîndesc în țară; căci anul acesta va veni un zvon, iar anul următor un alt zvon; în țară va domni silnicia, și un stăpînitor se va ridica împotriva altui stăpînitor.

47. De aceea, iată, vin zile cînd voi pedepsi idolii Babilonului: atunci toată țara lui va fi acoperită de rușine, și toți morții lui vor cădea în mijlocul lui.

48. Cerurile și pămîntul cu tot ce cuprind ele, vor striga de bucurie asupra Babilonului, căci pustiitorii se vor arunca dela meazănoapte asupra lui, zice Domnul.“

49. „Chiar și Babilonul va cădea, o morți ai lui Israel, cum a făcut și el să cadă morții din toată țara.

50. Cei cari ați scăpat de sabie, plecați, nu zăboviți! Cei din pămîntul depărtat, gîndiți-vă la Domnul, și Ierusalimul să fie în inimile voastre!“ -

51. „Ne rușinam, cînd auzeam ocară; ne ascundeam fețele de rușine, cînd au venit niște străini în sfîntul locaș al Casei Domnului.“

52. „De aceea, iată, vin zile, zice Domnul, cînd îi voi pedepsi idolii, și în toată țara lui vor geme rîniții.

53. Chiar dacă Babilonul s-ar înălța pînă la ceruri, chiar dacă ar face cu neputință de ajuns cetățile lui cele înalte, tot voi trimete pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul“...

54. Răsună strigăte din Babilon, și un mare prăpăd în țara Haldeilor.

55. Căci Domnul pustiește Babilonul, și face să-i înceteze zarva cea mare. Valurile pustiitorilor urlă ca niște ape mari, al căror vuiet tulburat se aude.

56. Da, pustiitorul se aruncă asupra lui, asupra Babilonului; vitejii Babilonului sînt prinși, și li se sfărîmă arcurile. Căci Domnul este un Dumnezeu care răsplătește! El va da negreșit fiecăruia plata cuvenită lui!

57. „Și anume, voi îmbăta pe voivozii și înțelepții lui, pe cîrmuitorii, pe căpeteniile și vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci, și nu se vor mai trezi, zice Împăratul, al cărui Nume este Domnul oștirilor.“

58. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Zidurile cele largi ale Babilonului vor fi surpate, și porțile lui cele înalte vor fi arse cu foc. Astfel popoarele muncesc degeaba, și Neamurile se trudesesc pentru foc!“

59. Iată porunca, dată de proorocul Ieremia, lui Seraia, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, cînd s'a dus la Babilon cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în al patrulea an al domniei lui Zedechia. Seraia era cel mai mare cămăraș.

60. Ieremia a scris într'o carte toate nenorocirile, cari aveau să vină asupra Babilonului, toate cuvintele acestea scrise asupra Babilonului.

61. Ieremia a zis lui Seraia: „Cînd vei ajunge la Babilon, vezi să citești toate cuvintele acestea,

62. și să zici: „Doamne, Tu ai spus că locul acesta are să fie nimicit, și că n'are să mai fie locuit nici de oameni nici de dobitoace, ci are să ajungă un pustiu pentru totdeauna.“

63. Și când vei isprăvi citirea cărții acesteia, să legi de ea o piatră, și s' o arunci în Eufrat,
64. și să zici: „Așa va fi înecat Babilonul, și nu se va mai ridica din nenorocirile, pe cari le voi aduce asupra lui; vor cărea sleiți de puteri!“
Până aici sînt cuvintele lui Ieremia.

52

1. Zedechia avea douăzeci și unu de ani cînd a ajuns împărat, și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.
2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.
3. Și lucrul acesta s' a întîmplat din pricina mîniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe cari voia să-i lepede dela Fața Lui. Și Zedechia s-a răscolat împotriva împăratului Babilonului.
4. În al nouălea an al domniei lui Zedechia, în ziua a zecea a lunii a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, cu toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului; au tăbărit înaintea lui, și au ridicat șanțuri de apărare de jur împrejurul lui.
5. Cetatea a stat împresurată pînă în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.
6. În ziua a noua a lunii a patra, era mare foamete în cetate, așa că poporul țării nu mai avea pîne de loc.
7. Atunci s' a făcut o spărtură în cetate; și toți oamenii de război au fugit, și au ieșit din cetate noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lîngă grădina împăratului, pe cînd înconjurau Haldeii cetatea. Fugarii au apucat pe drumul cîmpiei.
8. Dar oastea Haldeilor a urmărit pe împărat, și au ajuns pe Zedechia în cîmpiile Ierihonului, după ce toată oștirea lui se risipise dela el.
9. Au pus mîna pe împărat, și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla, în țara Hamatului; și el a rostit o hotărîre împotriva lui.
10. Împăratul Babilonul a pus să junghie pe fiii lui Zedechia în fața lui; a pus să taie la Ribla și pe toate căpeteniile lui Iuda.
11. Apoi a pus să scoată ochii lui Zedechia, și a pus să-l lege cu lanțuri de aramă. Apoi împăratul Babilonului l-a dus la Babilon, și l-a ținut în temniță pînă în ziua morții lui.
12. În ziua a zecea a lunii a cincea, în al nouăsprezecelea an al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, - a venit la Ierusalim Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, care era în slujba împăratului Babilonului.
13. El a ars casa Domnului, casa împăratului, și toate casele casele Ierusalimului; a dat foc tuturor caselor mai mari.
14. Toată oastea Haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a dărîmat de asemenea toate zidurile dimprejurul Ierusalimului.
15. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat prinși de război o parte din cei mai săraci din popor, pe aceia din popor cari rămăseseră în cetate, pe ceice se supuseseră împăratului Babilonului, cealaltă rămășiță a mulțimii.
16. Totuș Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a lăsat ca vieri și ca plugari pe unii din cei mai săraci din țară.
17. Haldeii au sfărîmat stîlpii de aramă cari erau în casa Domnului, temeliile, marea de aramă care era în Casa Domnului, și toată arama lor au dus-o în Babilon.
18. Au luat oalele, lopețile, cuțitele, potirele, ceștile și toate uneltele de aramă cu cari se făcea slujba.
19. Căpetenia străjerilor a mai luat și lighenele, tămîietoarele, potirele, cenușarele, sfeșnicele, ceștile și paharele, tot ce era de aur și ce era de argint.
20. Cei doi stîlpi, marea, și cei doisprezece boi de aramă cari slujeau drept temelie, și cari-i făcuse împăratul Solomon pentru Casa Domnului, toate aceste unelte de aramă aveau o greutate care nu se putea cîntări.
21. Înălțimea unuia din stîlpi era de optsprezece coți, și un fir de doisprezece coți îl cuprindea; era

gol și gros de patru degete;

22. deasupra lui era un coperiș de aramă, și înălțimea unui coperiș era de cinci coți; împrejurul coperișului era o rețea și rodii, toate de aramă; tot așa era și al doilea stîlp, și avea și el rodii.

23. Erau nouăzeci și șase de rodii de fiecare parte, și toate rodiile dimprejurul rețelei erau în număr de o sută.

24. Căpetenia străjerilor a luat pe marele preot Seraia, pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei ușieri.

25. Și din cetate a luat pe un famen care avea supt porunca lui pe oamenii de război, șapte oameni din ceice făceau parte din sfetnicii împăratului și cari au fost găsiți în cetate, apoi pe logofătul căpeteniei oștirii, care era însărcinat să scrie la oaste poporul din țară, și șasezeci de oameni din poporul țării, cari se aflau în cetate.

26. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat, și i-a dus la împăratul Babilonului la Ribla.

27. Împăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorît la Ribla în țara Hamatului.

Astfel a fost dus rob Iuda departe de țara lui.

28. Iată poporul pe care l-a dus Nebucadnețar în robie: în al șaptelea an: trei mii douăzeci și trei de Iudei;

29. în al optsprezecelea an al lui Nebucadnețar, a luat din Ierusalim opt sute treizeci și doi de inși;

30. în al douăzeci și treilea an al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat șapte sute patruzeci și cinci de Iudei; de toți: patru mii șase sute de inși.

31. În al treizeci și șaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci și cincea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță.

32. I-a vorbit cu bunătate, și i-a așezat scaunul lui de domnie mai pe sus de scaunul de domnie al împăraților cari erau cu el la Babilon.

33. A pus să-i schimbe hainele de temniță, și Ioiachin a mâncat totdeauna la masa împăratului în tot timpul vieții sale.

34. Împăratul Babilonului a purtat grijă neconținut de hrana lui zilnică, pînă în ziua morții lui, în tot timpul vieții sale.